

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 233 / IV legislatura / Sisè període

Dimarts, 13 de desembre de 1994

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència de l'Illustre Sr. Ferran Pont

Sessió núm. 23

Segona i darrera reunió

SUMARI

Aquest Diari de Sessions només conté la transcripció del debat de les esmenes que no han estat mantingudes per a ésser defensades en sessió plenària, d'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts.

Elaboració del Dictamen sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1995 (Reg. 23246) (Continuació.)

Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 916, de modificació)

El Sr. Rodri (ERC) la dona per defensada (p. 5656).

SUMARI (2)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 917, de modificació)

El Sr. Fuentes (IC) la dóna per defensada (p. 5656).

Esmena del G. Socialista (núm. 918, de modificació i addició)

Torn a favor: Sr. Carnicer (S), juntament amb les esmenes núms. 920, 921, 927, 928, 929, 937, 938, 943, 944 i 945 (p. 5656).

Torn en contra: Sr. Companys (CiU) (p. 5656).

El Sr. Carnicer (S) intervé (p. 5657).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 919, de modificació)

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 922, 923, 924, 925, 926, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 939, 940, 941 i 942 (p. 5657).

Torn en contra: Sr. Suñer (CiU) (p. 5658).

Esmenes del G. Socialista (núms. 920 i 921, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 918).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 922, 923, 924, 925 i 926, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 919).

Esmenes del G. Socialista (núms. 927, 928 i 929, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 918).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 930, 931, 932, 933, 934, 935 i 936, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 919).

Esmenes del G. Socialista (núms. 937 i 938, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 918).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 940, 941 i 942, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 919).

Direcció General del Medi Natural

Esmenes del G. Socialista (núms. 943, a la totalitat, i 944, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 918).

Direcció General de Pesca Marítima

Esmena del G. Socialista (núm. 945, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 918).

Votació de les esmenes núms. 916 a 945: *rebutjades per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 5659).

Departament de Treball

Gabinet del Conseller

Esmena del G. Socialista (núm. 956, de modificació i modificació)

Torn a favor: Sr. Rañé (S) (p. 5659).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5660).

Esmena del G. Socialista (núm. 957, de modificació)

Torn a favor: Sr. Rañé (S), juntament amb l'esmena núm. 963 (p. 5660).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5660).

Esmena del G. Socialista (núm. 958, de modificació)

Torn a favor: Sr. Rañé (S) (p. 5660).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5660).

Secretaria General

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 959, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5661).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5661).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 960, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5661).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5661).

Esmena del G. Socialista (núm. 961, de modificació)

Torn a favor: Sr. Rañé (S) (p. 5661).

Torn en contra: Sr. Bertran (CiU) (p. 5662).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 962, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb l'esmena núm. 965 (p. 5662).

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5662).*

Esmena del G. Socialista (núm. 963, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 957).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 964, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC), juntament amb l'esmena núm. 968 (p. 5662).*

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5663).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 965, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 962).

Direcció General de Relacions Laborals

Esmena del G. Socialista (núm. 966, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Rañé (S), juntament amb l'esmena núm. 967 (p. 5663).*

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5664).*

Direcció General d'Ocupació

Esmena del G. Socialista (núm. 967, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 966).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 968, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 964).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 969, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC) (p. 5664).*

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5664).*

Esmena del G. Socialista (núm. 970, de modificació i addició)

El Sr. Rañé n'anuncia la retirada (p. 5664).

Esmenes del G. Socialista (núms. 971 i 972, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Rañé (S) (p. 5664).*

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5665).*

Esmena del G. Socialista (núm. 973, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Rañé (S) (p. 5665).*

Torn en contra: *Sr. Bertran (CiU) (p. 5665).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 974, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bertran (CiU), juntament amb l'esmena núm. 976 (p. 5665).*

Esmena del G. Socialista (núm. 975, de modificació i addició)

El Sr. Rañé n'anuncia la retirada (p. 5665).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 976, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 974).

Direcció General de la Seguretat Social

Esmenes del G. Socialista (núms. 977, 978 i 979, de modificació, i 980, 981 i 982, de modificació i addició)

Torn a favor: *Sr. Rañé (S) (p. 5666).*

Torn en contra: *Sr. Jané (CiU) (p. 5666).*

Votació de les esmenes núms. 974 i 976: *aprovades per 12 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 5667).*

Votació de les esmenes núms. 956 a 973, 975 i 977 a 982: *rebutjades per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5667).*

Departament de Justícia

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. Socialista (núm. 989, de modificació i modificació)

Debatuda després (esmena núm. 992).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 990 i 991 de modificació)

La Sra. Mayol (IC) les dona per defensades, juntament amb les esmenes núms. 994, 996, 1004, 1005, 1014, 1015, 1022, 1026, 1033, 1034, 1035, 1038, 1041, 1042, 1044, 1046, 1047 i 1048 (p. 5667).

Esmena del G. Socialista (núm. 992, de modificació i modificació)

Torn a favor: *Sr. Abelló i Alfonso (S), juntament amb les esmenes núms. 989, 995, 997, 998 i 1001 (p. 5667).*

Torn en contra: *Sr. Giménez (CiU) (p. 5668).*

SUMARI (4)

- Esmena del G. Socialista* (núm. 993, de modificació i modificació)
Torn a favor: Sr. Oliart (S), juntament amb les esmenes núms. 1027, 1028, 1029, 1030, 1031 i 1032 (p. 5668).
Torn en contra: Sr. Orriols (CiU) (p. 5670).
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 994, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 990).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 995, de modificació i modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 992).
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 996, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 990).
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 997 i 998, de modificació i addició)
Debatudes abans (esmena núm. 992).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 999, de modificació i modificació)
Torn a favor: Sr. Oliart (S) (p. 5671).
Torn en contra: Sr. Orriols (CiU) (p. 5671).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 1000, de modificació i modificació)
El president fa avinent que es dona per defensada, juntament amb les esmenes núms. 1002 i 1003.
- Esmena del G. Socialista* (núm. 1001, de modificació i modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 992).
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1002 i 1003, de modificació i modificació)
Defensades abans (esmena núm. 1000).
- Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 1004 i 1005, de modificació)
Defensades abans (esmena núm. 990).
- Direcció General de Justícia Juvenil**
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011 i 1012, de modificació i addició, i 1013, de modificació i modificació)
Torn a favor: Sr. Abelló i Alfonso (S), juntament amb les esmenes núms. 1016, 1017 i 1018 (p. 5671).
Torn en contra: Sr. Orriols (CiU) (p. 5672).
- Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 1014 i 1015, de modificació)
Defensades abans (esmena núm. 990).
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1016, 1017 i 1018, de modificació i modificació)
Debatudes abans (esmena núm. 1006).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 1019, de modificació i modificació)
Torn a favor: Sr. Oliart (S), juntament amb l'esmena núm. 1036 (p. 5672).
Torn en contra: Sr. Orriols (CiU) (p. 5672).
- Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació**
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1020 i 1021, de modificació i addició)
Torn a favor: Sr. Oliart (S), juntament amb les esmenes núms. 1023, 1024 i 1025 (p. 5672).
Torn en contra: Sr. Orriols (CiU) (p. 5673).
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 1022, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 990).
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1023, 1024 i 1025, de modificació i addició)
Debatudes abans (esmena núm. 1020).
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 1026, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 990).
- Esmenes del G. Socialista* (núms. 1027, 1028, 1029, 1030, 1031 i 1032, de modificació i addició)
Debatudes abans (esmena núm. 993).
- Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 1023, 1034 i 1035, de modificació)
Defensades abans (esmena núm. 990).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 1036, de modificació i modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 1019).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 1037, de modificació i modificació)
Torn a favor: Sr. Abelló i Alfonso (S), juntament amb les esmenes núms. 1039, 1040, 1043 i 1045 (p. 5674).

Torn en contra: Sr. Giménez (CiU) (p. 5675).

Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1038, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 990).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1039 i 1040, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1037).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1041 i 1042, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 990).

Esmena del G. Socialista (núm. 1043, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1037).

Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1044, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 990).

Esmena del G. Socialista (núm. 1045, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1037).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1046, 1047 i 1048, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 990).

Esmena del G. Socialista (núm. 1049, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1037).

Votació de les esmenes núms. 989 a 1049: *rebutjades per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 5675).

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i cinc minuts i es reprèn a dos quarts d'una i sis minuts.

Departament d'Indústria i Energia

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmenes del G. Socialista (núms. 1057, de modificació i modificació, 1058, de modificació i addició, i 1059 i 1060, de modificació i modificació)

Torn a favor: Sr. Riera i Olivé (S), *juntament amb les esmenes núms. 1062, 1063, 1068, 1071, 1072, 1073 i 1074* (p. 5676).

Torn en contra: Sr. Tomàs i Riba (CiU) (p. 5677).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1061, de modificació)

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC), *juntament amb les esmenes núms. 1064, 1065, 1066, 1067, 1069 i 1070* (p. 5678).

Torn en contra: Sr. Tomàs i Riba (CiU) (p. 5679).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1062 i 1063, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1057).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1064, 1065, 1066 i 1067, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1061).

Serveis Territorials

Esmena del G. Socialista (núm. 1068, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1057).

Direcció General d'Indústria

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1069 i 1070, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1061).

Direcció General de Seguretat Industrial

Esmena del G. Socialista (núm. 1071, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1057).

Direcció General de Promoció Comercial

Esmenes del G. Socialista (núms. 1072, de modificació i addició, 1073, de modificació i modificació, i 1074, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 1057).

Institut Català de l'Energia

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1087, 1088, 1089, 1090, 1091 i 1092, de modificació)

El president fa avinent que es donen per defensades (p. 5680).

Votació de les esmenes núms. 1057 a 1074 i 1087 a 1092: *rebutjades per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 5680).

Departament de Comerç, Consum i Turisme

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1100, de modificació)

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC), *juntament amb les esmenes núms. 1102, 1104, 1105, 1107, 1108 i 1109* (p. 5680).

Torn en contra: Sra. Ruiz i Margalef (CiU) (p. 5681).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1101, de modificació)

El president fa avinent que es dóna per defensada, juntament amb les esmenes núms. 1103 i 1106 (p. 5681).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1102, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1100).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1103, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 1101).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1104, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1100).

Direcció General del Comerç Interior i Serveis

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1105, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1100).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1106, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 1101).

Direcció General de Turisme

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1107, 1108 i 1109, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1100).

Esmena del G. Socialista (núm. 1110, de modificació i addició)

Torn a favor: Sr. Clofent (S), *juntament amb l'esmena núm. 1111* (p. 5682).

Torn en contra: Sra. Ruiz i Margalef (CiU). *Tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena núm. 1111* (p. 5682).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió i del G. Socialista (núm. 1111, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1110).

Votació de l'esmena núm. 1111: *aprovada per 16 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 5682).

Votació de les esmenes núms. 1100 a 1110: *rebutjades per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 5682).

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i set minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i set minuts.

Departament de Benestar Social

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1119, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), *juntament amb les esmenes núms. 1122, 1126, 1131* (p. 5683).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5684).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1120, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), *juntament amb l'esmena núm. 1123* (p. 5684).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5684).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1121, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5685).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5685).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1122, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1119).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1123, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1120).

Direcció General de Serveis Comunitaris

Esmenes del G. Socialista (núms. 1124 i 1125, de modificació i modificació)

Torn a favor: Sr. Madueño (S) (p. 5685).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5686).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1126, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1119).

Direcció General d'Acció Cívica

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1127 i 1128, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb l'esmena núm. 1139 (p. 5686).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5686).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1129 i 1130, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5687).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5688).

La Sra. Mayol (IC) intervé per contradiccions (p. 5688).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1131, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1119).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1132, 1133 i 1134, de modificació i modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 1138, 1140, 1141, 1142, 1147, 1148, 1149, 1150, 1153, 1154 i 1155. Alhora, retira l'esmena núm. 1132 (p. 5688).

Torn en contra: Sr. Codina (CiU) (p. 5690).

La Sra. Barenys (S) intervé per retirar les esmenes núms. 1138 i 1148 (p. 5690).

Torn en contra (continuació): Sr. Padrós (CiU) (p. 5690).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1135, 1136 i 1137, de modificació i addició)

Torn a favor: Sra. Barenys (S) (p. 5691).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5691).

La Sra. Barenys (S) intervé per retirar l'esmena núm. 1137 (p. 5692).

Esmena del G. Socialista (núm. 1138, de modificació i modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 1132).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1139, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1127).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1140 i 1141, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1132).

Institut Català d'Assistència i Serveis Socials - Generalitat

Esmena del G. Socialista (núm. 1142, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1132).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1147, 1148, 1149, 1150, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1132).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1151 i 1152, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5692).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5693).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1153, 1154, 1155, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1132).

ICASS - Seguretat Social

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1159, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 5693).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5693).

Institut Català del Voluntariat

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1162, 1163 i 1164, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 5693).

Torn en contra: Sr. Padrós (CiU) (p. 5694).

El Sr. Bosch (ERC) intervé per un aclariment (p. 5694).

Administració, Promoció i Gestió, SA (Adigsa)

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1171, de modificació)

El vice-president anuncia que es dona per defensada (p. 5695).

Votació de les esmenes núms. 1119 a 1131, 1133 a 1136, 1139 a 1147 i 1149 a 1170: rebutjades per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5695).

Votació de l'esmena núm. 1171: aprovada per 12 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 5695).

Departament de Medi Ambient

Secretaria General

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1175, de modificació)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 1177, 1178, 1179, 1180, 1185, 1187, 1188 (p. 5695).

Torn en contra: Sr. Serratusell (CiU) (p. 5696).

Esmena del G. Socialista (núm. 1176, de modificació i modificació)

Torn a favor: Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 1186, 1189, 1195, 1196, 1197, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1219, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1233, 1234 (p. 5697).

Torn en contra: Sr. Espadaler (CiU) (p. 5699).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1177, 1178, 1179 i 1180, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1175).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1181, 1182, 1183 i 1184, de modificació)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203 i 1204 (p. 5702).

Torn en contra: Sr. Serratusell (CiU) (p. 5703).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1185, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1175).

Esmena del G. Socialista (núm. 1186, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1176).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1187 i 1188, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1175).

Direcció General de Promoció i Educació Ambiental

Esmena del G. Socialista (núm. 1189, de modificació i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1176).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1190, 1191 i 1193, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1181).

Direcció General de Qualitat Ambiental

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1194, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1181).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1195, 1196 i 1197, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1176).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1198, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1181).

Direcció General de Patrimoni Natural

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1199, 1200, 1201, 1202 i 1203, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1181).

Direcció General del Medi Físic

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1204, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1181).

Junta de Sanejament

Esmenes del G. Socialista (núms. 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214 i 1215, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 1176).

Junta de Residus

Esmena del G. Socialista (núm. 1219, d'addició i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1176).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1220, 1221 i 1222 i 1223, de modificació)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC), juntament amb l'esmena núm. 1232 (p. 5706).

Torn en contra: Sr. Serratusell (CiU). Tot seguit presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 1223 i 1232 (p. 5706).

SUMARI (9)

El secretari llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 5706.)

El Sr. Portabella (ERC) intervé per retirar les esmenes núms. 1223 i 1232 (p. 5706).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230 i 1231, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 1176).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1232, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 1220).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1233, de modificació i addició, i 1234, de modificació i modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 1176).

Votació de la transaccional a les esmenes núms. 1223 i 1232: aprovada per unanimitat (p. 5706).

Votació de les esmenes núms. 1175 a 1222, 1224 a 1231, 1233 i 1234: rebutjades per 3 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5707).

El Sr. Codina (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5707).

Votació de les esmenes núms. 462, 467, 468 i 552: rebutjades per 4 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5707).

Votació de l'estat d'ingressos i l'estat de despeses: aprovats per 12 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 5707).

El president intervé per una qüestió d'ordre (p. 5707).

La sessió s'aixeca a les set de la tarda .

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 23.2 DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el Sr. Pont, acompanyat del vice-president, Sr. Corbacho, i del secretari, Sr. Curto i Forès. Assisteixen la Mesa els lletrats Sr. Muro, Sr. Pau i Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Aligué, Sra. Bruguera, Sr. Campuzano, Sra. Capell, Sr. Casadesús, Sr. Castellnou, Sr. Companys, Sr. Cuatrecasas, Sr. Descals, Sr. Espadaler, Sr. Gavín, Sr. Giménez, Sr. Jané, Sr. Micaló, Sr. Orriols, Sr. Padrós, Sra. Pallé, Sr. Renau, Sra. Ruiz i Margalef, Sr. Sabanza, Sr. Salvatella, Sra. Sanabra, Sr. Serratusell i Sra. Vendrell, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Abelló i Alfonso, Sra. Barenys, Sr. Dalmau i Ribalta, Sr. Madueño, Sr. Manuel Nadal, Sr. Noguer, Sr. Oliart, Sr. Pérez de Tudela, Sr. Rañé, Sr. Riera i Olivé, Sra. Torrent i Sr. Vilalta i Oliva, pel G. Socialista; Sr. Bargalló, Sr. Benach, Sr. Bosch, Sr. Carod-Rovira, Sr. Portabella, Sr. Pueyo i Sr. Rodri, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Farrés, Sr. Fuentes, Sr. Gimeno i Sra. Mayol, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

Assisteixen a aquesta sessió la directora general de Pressupostos, Sra. Georgina Arderiu, i el cap del Servei de Pressupostos, Sr. Pere Feliu.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1995 (Continuació)

Correspon ara de veure les esmenes presentades al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 912 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 913 (G. P. Popular), 914 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 915 (G. Mixt), al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; 946 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 947 (G. P. Popular), a l'Institut Català de la Vinya i el Vi; 948 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries, i 949 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 950 (G. P. Popular), 951 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 952 (G. Socialista), a Forestal Catalana, SA.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al Gabinet del Conseller. Esmena 916, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Rodri té la paraula... *(Pausa.)* Es dona per defensada.

917, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. La dona per defensada el senyor Roc Fuentes? *(Pausa.)* Gràcies. La 917.

918, del Grup Socialista: el senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor president, farem una sola intervenció per a totes les esmenes que tenim al Departament d'Agricultura, i serà una intervenció segurament més de tipus relat que pròpiament una defensa, però, en tot cas, per deixar constància que les nostres esmenes pretenen, essencialment, per una banda, tot el tema lligat a la prevenció d'incendis i, per altra banda, alguns elements de tipus puntual.

La 918 correspon a un element d'aquests que deia de tipus puntual, que és la construcció de la primera fase de l'Escola Agrària de Manresa, a la qual pretenem aportar 150 milions de pessetes. La 920 correspon al capítol de prevenció d'incendis, que deia abans; adquisició, en aquest cas, de vehicles i equipaments per al Foc Verd. La 921 correspon a una aportació que creiem necessària fer per a la fira Equus Catalunya, que era el Saló Internacional del Cavall.

La 927, 928, 929 són relacionades amb diferents aspectes del que nosaltres entenem que s'ha de fer per a la prevenció d'incendis; en aquest cas, per a la repoblació forestal, per als ajuts als boscos i prevenció d'incendis pròpiament dits i també per als ajuts als parcs i espais naturals.

Continuant en aquesta línia, tenim l'esmena 937, en què pensem que cal incrementar de nou, també en aquest cas, la línia d'ajuts a boscos amb 150 milions de pessetes, encara que provinents d'una altra partida.

Les agrupacions de defensa forestal pretenem que es quedin reforçades a partir del suplement que proposem a l'esmena 938, en tant que s'ha demostrat que és un dels elements bàsics per a la política de prevenció d'incendis.

Com a element configurador, una mica, d'aquesta política de prevenció, que entenem que en el passat no va funcionar de la manera que calia, hem presentat l'esmena 943, que és l'esmena de retorn de la Direcció General de Medi Natural. La Xarxa Viària Forestal és objecte d'un suport en la nostra esmena 944.

L'esmena 945 és un element puntual, en aquest cas, de suport a les confraries i als pòsits de pescadors.

I, finalment, també en el que correspon a la política de prevenció i la política en general de boscos, hem presentat esmena de retorn a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària, que en aquest moment donaria per defensada, ja que aquestes són totes les nostres esmenes al Departament d'Agricultura.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martí Carnicer. Per fer un torn en contra, el senyor Companys.

El Sr. COMPANYS: Moltes gràcies, senyor president. Intentaré, amb la mateixa rapidesa amb què ho ha fet el portaveu del Grup Socialista, també donar un breu repàs a les esmenes que han presentat al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

L'esmena 918, que fa referència a la construcció d'una escola agrària a Manresa, es basa en unes baixes de les quals 80 milions de pessetes són a altres despeses diverses; despeses que en aquest moment nosaltres estem impossibilitats d'accedir-hi, entre altres coses perquè són els tiquets de

menjador i els fons d'acció social, que estan negociats pels sindicats, i, per tant, en aquest moment, produiria greus problemes al funcionament de la mateixa Conselleria.

Molt pel damunt, a la 920 hi ha una baixa de 30 milions de pessetes per a assistència a fires; entenem que també és una de les baixes que tampoc no es poden acceptar, entre altres coses perquè entenem importantíssima la política de la Conselleria de presència a les fires nacionals i internacionals i la promoció dels nostres productes.

La 921: bàsicament la baixa –anirem estudiant aquestes– és a «Dietes, locomoció i trasllats», de 15 milions de pessetes; seria una rebaixa, exactament, del 25% sobre el pressupost, i, en aquest moment, deixaria pràcticament inoperant el Departament d'Agricultura, ja que la seva situació en el territori totalment descentralitzada fa que els trasllats dels veterinaris i dels tècnics sigui continu i, per tant, no hi hauria ni gasolina ni hi hauria possibilitats de poder fer aquests trasllats.

Per altra banda, entenem que l'aportació a la celebració de la fira Equus Catalònia, que crec que es fa a Girona, s'hauria de buscar alguna altra partida o s'hauria de negociar d'alguna altra manera, però no de cap manera rebaixant la partida de locomoció i trasllats, que ficaria –com deia abans– en greu situació el funcionament de la mateixa Conselleria.

La 927 es recolza sobre l'adquisició de béns immobles, de 250 milions de pessetes, el mateix que fa l'esmena 958. Per tant, en tot cas, una de les dues no seria viable. Estan parlant les dues sobre revaluació forestal. Jo després faré un repàs a la política del Departament; bàsicament, jo diria –i per avançar al màxim possible– que les propostes que ha fet el Grup Socialista són unes propostes que bàsicament podríem estar d'acord amb moltes d'elles, no obstant hem de veure que, els diners, hi ha els que hi ha i que, en tot cas, les baixes que ells proposen moltes d'elles són impossibles perquè frenarien el funcionament de la mateixa Conselleria.

No obstant, entenem nosaltres que l'esforç que es fa des del punt de vista d'un pressupost equilibrat és important; la Direcció General número 4, que és la de Medi Natural, és la que ha crescut més els últims anys, és la més gran, el seu programa és el més gran que en aquest moment tenim en el Pressupost, i, per tant, amb els dèficits que pugui tenir, intentarem que la gestió sigui l'adequada, però, en tot cas, no és possible acceptar les seves esmenes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Companys. (*El Sr. Carnicer demana per parlar.*) Sí, el senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Senyor president, donada la bona predisposició del ponent de Convergència, en tot cas, fer avinent que per la nostra part no hi hauria cap problema a buscar transaccions a partir de baixes en altres partides.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martí Carnicer. Em sembla que això serà difícil, com s'ha revelat en altres departaments.

Esmenes, ara, d'Iniciativa per Catalunya, em sembla, començant amb la 919: el senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Jo, escoltada l'argumentació de la fatalitat i de la limitació pressupostària i els greus inconvenients que pot suposar qualsevol canvi, per poc significatiu que sigui, perquè pot paraitzar el funcionament del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca si treus uns quants diners de dietes i desplaçaments, tinc la temptació de defensar-les totes de cop, i ho faré així perquè suposo que els arguments de resposta del ponent de Convergència seran els mateixos: que no es poden treure d'aquí perquè hipotequem el funcionament de determinat aspecte, o que els diners són limitats, etcètera.

Llavors, simplement, el que faré serà una defensa global dient que els diners són els que són, però les prioritats són les que defineix el Govern de la Generalitat, i està clar que les prioritats poden ser unes altres, i, per exemple, li puc dir que les esmenes 924, 925, 926, 930, 931 i 932, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, és simplement un canvi de prioritats, que, en lloc de destinar diners a la pròpia consolidació interna dels edificis del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, entenem que hi ha altres prioritats, degudes, precisament, a l'excepcionalitat de l'any que han passat, un any molt afectat per la sequera, molt afectat pels incendis, molt afectat pels aiguats i que, per tant, requereix una actuació extraordinària, una actuació decidida d'un departament que està molt en contacte amb tots aquests sectors que han estat greument afectats per tots aquests fenòmens que hem comentat.

Per tant, en lloc de destinar diners a adquisició d'immobles, a condicionament d'edificis..., en tot cas voldria dir que a l'esmena 930 tenim un error, que s'haurà pogut observar perfectament, que no era del 621.01, sinó del 611.00, la mateixa quantitat diu que havia de ser així, els 275 milions de pessetes. El que plantejem és que aquests diners poden anar a altres coses: una és per a la millora del medi rural i desenvolupament, que ha sofert una disminució; l'altra seria per a aprofitament d'aigües subterrànies i residuals; l'altra, per a transferències als consells comarcals, que no veuen excessivament incrementades les seves despeses; però després també tres que anirien destinades a millorar substancialment aquests esquifits recursos que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca destina a pal·liar els efectes dels incendis i dels aiguats. 200 milions de pessetes d'ajuts extraordinaris, que estableix la partida 10.03.787.01, ens sembla absolutament irrisori, i llavors el que diem és: en lloc de condicionar edificis, destinem-ho a aquesta partida, ampliant els 200 amb 275 més. I els aiguats, de 25 milions –que imaginem que és el que pot fer-se amb 25 milions–, ampliar-ho amb aquests 130, que traïem de la compra d'equips d'oficina i mobiliari. No crec que sigui tan prioritari per al funcionament del Departament el fet que enguany s'augmenti de 25 a 150 la partida de compra d'equips d'oficina. En tot cas, els equips d'oficina que hem tingut enguany o que hem tingut l'any anterior suposo que deuen ser perfectament vàlids i potser no seran de disseny o potser no seran moderns, però són perfectament reutilitzables durant un any o dos o tres més, mentre durin aquestes situacions extraordinàries. És un

exemple de la hipocresia amb què se'ns planteja la inviabilitat d'alguna modificació pressupostària.

Continuo, en tot cas, ja defensant la resta d'esmenes. Dir que també creiem que el Pla de cooperatives requeriria una major dotació pressupostària, ja que no hi ha la voluntat ni d'incrementar-ho ni de fer-la ampliable; almenys fa tres anys que ho tenim paralitzat en 900 milions de pessetes. Enguany seguim proposant que hi hagi una major dotació per a aquest Pla de cooperatives, que és l'esmena, concretament, la 934.

També creiem que cal obrir una partida específica per al foment de l'agricultura periurbana. Hi ha declaracions del mateix conseller en el sentit del reconeixement i de l'interès en això, però no passem d'això, del simple reconeixement; no hi ha cap actuació pressupostària destinada al foment de l'agricultura periurbana. Tampoc no hi ha cap compromís escrit. I també hi ha alguna manifestació feta en el sentit de la conveniència de crear un fons de terres de Catalunya, i el que plantegem és fer una dotació inicial d'aquest fons amb 200 milions de pessetes, una partida nova; concretament és l'esmena 936.

També després tenim unes quantes esmenes..., evidentment els diners, els hem de treure d'alguna part o altra; els hem tret de les transferències a l'IRTA, no en el sentit de menysvalorar la funció de l'Institut, però sí perquè l'Institut se pot capitalitzar d'alguna altra manera, i sabeu que hi ha altres aportacions possibles dins del mateix Departament o dins dels mateixos pressupostos. Llavors, concretament, les últimes esmenes nostres van en el sentit aquest, no de treure diners de l'IRTA, sinó de destinar-ho a altres prioritats. Per una banda, a la 939 ens sembla important no sols mantenir, sinó incrementar el foment dels productes de qualitat. Si alguna cosa ens pot distingir és, precisament, perquè som capaços de produir determinats productes i hem de fomentar, precisament, la qualitat dels nostres productes.

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Gimeno, un moment. Si us plau, pregaria als senyors diputats i a les senyores diputades que si tenen necessitat ineludible de parlar ho fessin en veu baixa i amb la discreció màxima possible, en atenció a la persona que parla i als altres que intentem escoltar. Perdoneu, senyor Gimeno, podeu continuar.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Em veia obligat a pujar el to no per posar més èmfasi en la meua intervenció, sinó precisament per això, perquè hi havia bastant de dispersió auditiva, no?

Llavors, continuo amb la 939. El que deia és això: que en lloc de reduir de 42 milions a 20, que és el que se'ns proposa al Projecte de pressupost, incrementar-ho no sols fins als 42, sinó de 40 milions més, que faria un total de 60.

En la 940 el que plantegem és de tornar a insistir en l'ajut a l'assistència de pagesos a la formació agrària no reglada; és a dir, a part de la formació a les escoles pròpies dels alumnes d'ensenyament agrari, també hem de fomentar els canvis adaptatius que comporta la nova política agrària, les noves tecnologies, i això vol dir que hem d'afavorir la for-

mació no reglada dels qui ja es dediquen a l'agricultura, dels qui ja són pagesos i que, en definitiva, el que volen és estar més preparats per a ser realment més competitius. És l'objectiu de l'esmena, com he dit, 940.

La 941 va dirigida a complementar les rendes en zones desfavorides. Enguany existeixen només 50 milions, i creiem que això s'ha d'augmentar considerablement. Enguany hem..., suposo que del debat d'incendis una de les conseqüències que es desprenia era la necessitat de potenciar l'assentament de la població rural al seu territori, i la població rural sol estar en les zones desfavorides. Amb 50 milions poca cosa podem fer per complementar rendes en zones desfavorides. Per això hem proposat un increment substancial. Això, ho lligo també amb la nostra proposta, que abans s'ha donat per defensada, d'incrementar les atencions a la ramaderia extensiva, perquè són dues propostes que van complementades.

I l'última esmena, la 942, també és un increment de la partida destinada a parcs i espais naturals. L'objectiu... *(Veus de fons.)* Senyor president, hauré de tornar a insistir a parlar més fort...

El Sr. PRESIDENT: Sí, si us plau, recordo l'avís que ha fet aquesta presidència fa un moment. I si algú necessita discutir amb èmfasi alguna esmena poden sortir també a fora a acabar de fer els acords que convinguin. Senyor Gimeno, si voleu continuar...

El Sr. GIMENO: Prometo no molestar molt més l'auditori que té dificultat d'atenció. I seré breu.

Lo de parcs i espais natural creiem que hi ha molts d'estudis de plans de protecció de nous espais que s'han de protegir dels que estan contemplats dins del PEIN i, en canvi, la dotació pressupostària és la mateixa. Creiem que, si el que volem és ampliar la protecció efectiva, el que cal és incrementar la dotació pressupostària. Per aquest motiu l'esmena nostra, número 942.

I un comentari molt breu de l'esmena 923, que el que parla és de la necessitat de dotar pressupostàriament el que ja està creat: el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica. Hi ha converses, hi ha acords, hi ha decisions, però no hi ha dotacions pressupostàries per a fer possible que aquest Consell comenci a tenir una estructura organitzada. Simplement el que posem són 10 milions de pessetes perquè això pugui realment funcionar i no tinguem ni el problema burocràtic d'una secretària o un secretari que pugui portar a terme algunes de les gestions d'aquest Consell. Així de senzill.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Per fer un torn en contra, el senyor Suñer.

El Sr. SUÑER: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Iniciativa, doncs, ha presentat uns blocs d'esmenes a la baixa, que ara hi faré referència. Hi ha tot un primer bloc que fa referència al capítol 1 i 2, que són baixes en lloguers d'immobles, d'adquisició d'immobles, també adquisició de vehicles, equips d'informàtica, equips d'oficina, tot un llarg d'etcèteres, a les esmenes 917, 919, 924, 925, 926, 931 i 932.

Bé, jo he de dir que sense tots aquests conceptes seria impossible el bon funcionament del Departament. A més, hi ha una quantitat de 250 milions de pessetes que és l'última quantitat per pagar l'última certificació d'obres de la nova seu del Departament, a l'edifici Gran Via. I, a més a més, també hi ha una altra partida important per a equips d'oficina, també per moblar aquesta seu. I s'ha reduït considerablement, evidentment, perquè aquesta seu s'espera estrenar-la aquest primer trimestre del 1995; s'ha reduït, evidentment, la partida de lloguers d'un 50%.

En aquestes baixes Iniciativa demana altes a la «Ramaderia extensiva», que ja hi ha una partida dotada de 10.350 milions de pessetes, a «Promoció d'activitats agràries», que ja hi ha una partida de 40 milions de pessetes; «Aigües residuals per a reg», hi ha una partida de 15 milions de pessetes; a «Millora del medi rural», hi ha una partida de 80 milions de pessetes; i després també, sobretot, partides per a incendis, que hi ha una partida especial per a incendis, la 03.787.01, de 200 milions de pessetes. I també demanen altes per a aiguats, que en els Pressupostos hi ha una partida, la 03.779, de 25 milions de pessetes, i una altra partida de 25 milions de pessetes. Aquest és un primer grup, com he fet esment en el capítol 1 i al capítol 2. Després hi ha un segon grup, que són les esmenes 222 i 223, que demanen baixes a les institucions promotores d'activitats agràries. Bé, les «Institucions promotores», aquesta partida és una partida essencial perquè és per fer obres en el món rural, mitjançant els ajuntaments, els consells comarcals i els sindicats, i el Grup d'Iniciativa, incomprensiblement, aquí demana una baixa de 30 milions de pessetes. Nosaltres considerem que no es pot tocar ni una pesseta. Aquestes baixes, les demanen per a sindicats pagesos que ja estan dotats; la partida està dotada de 44 milions de pessetes, i una nova partida..., nosaltres considerem que, en uns pressupostos de contenció, no hi ha d'haver noves partides.

Després, un tercer bloc que fan baixes és «A Regs de Catalunya», amb les esmenes 933 i 934. Regs de Catalunya tots sabem que és una empresa pública de la Generalitat i que està destinada bàsicament a portar les obres de regadiu, importants obres de regadiu, en el riu Ter, la Muga, el delta de l'Ebre, les Garrigues, etcètera. Demanen una baixa, Iniciativa, de 400 milions de pessetes en aquesta partida —la totalitat de la partida—; això vol dir que ens quedaríem sense, pràcticament, poder fer ni un reg a tot Catalunya, i, aquestes baixes, les demanen per a altes a «Adquisició de plançons» i per a «Ajuts a aiguats». Com molt bé ha dit, aquestes partides ja estan dotades.

Després, en un quart bloc, demanen baixes a les zones d'ordenació d'explotacions, les ZOE, com se'n diuen, i altres zones d'actuació. Com molt bé ha dit el ponent d'Iniciativa, això, ho demanen per donar altes a l'agricultura periurbana, però la partida és «Zones d'ordenació d'explotacions i altres zones». En aquestes «altres zones», hi està compresa l'agricultura periurbana, i, per tant, no és necessari crear una partida per a això.

I, després, la 935..., són aquestes esmenes, la 935 i la 936..., i que també demana la creació, dona baixa aquestes partides per a la creació d'un fons de terres. Nosaltres considerem que en aquests moments que la terra ha baixat molt de preu, que a la terra, doncs, hi han abandonaments de terra, en aquests moments potser no es fa necessari crear un fons de terra.

I després... Ja acabo. Hi ha un cinquè bloc, les esmenes 939, 940, 941, 942, que demanen baixes molt importants a l'IRTA, baixes per valor de 350 milions de pessetes. I tots sabem que l'IRTA és una empresa puntera quant a recerca i formació en totes les tècniques quant a l'agricultura i la indústria agroalimentària. Aquestes baixes a l'IRTA, les demanen per a altes a «Foment de productes de qualitat» —ja tenim una partida de 20 milions de pessetes—, «Rendes a zones desfavorides» —hi ha una partida de 50 milions de pessetes— i «Parcs i espais naturals» —que hi ha una partida ni més ni menys que de 303 milions de pessetes.

És per tots aquests motius, senyor president, que votarem en contra de totes aquestes esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Suñer.

Entenc que estan defensades totes les esmenes corresponents al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, fins i tot les de totalitat d'algun institut, que em sembla que ningú no s'hi ha referit, i suposo que Esquerra Republicana, que també en tenia, no vol fer cap intervenció. Aleshores, podríem sotmetre a votació aquest conjunt d'esmenes del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que són les compreses entre els números 916 i 952. Alguna votació separada? (Pausa.)

No; doncs, totes de conjunt.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

6 vots a favor, 12 en contra: no prospera aquest conjunt d'esmenes.

I ara podem entrar al Departament de Treball.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 953 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 954 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 955 (G. Mixt), al Departament de Treball, i 983 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 984 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), a l'Institut per a la Promoció i la Formació Cooperatives.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al Gabinet del Conseller. Esmena 956, del Grup Socialista: el senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Gràcies, senyor president. Bàsicament, aquesta és una esmena en què traient o intentant treure petites quantitats d'«Atencions protocol·làries» i d'altres situacions similars de tot el conjunt de direccions generals i del Gabinet del Conseller, intentem rescabalar fins a 10 milions de pessetes, a fi i efecte de fer-la pujar, la partida de «Fons i ajuts a les estructures representatives del món cooperatiu de

les societats anònimes laborals», a fi i efecte de restablir-los en el nivell anterior de 10 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Un torn en contra? Senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Bé, senyor president, tot i que seria el nostre desig d'incrementar algunes partides, com per exemple la que fa referència aquesta esmena, hem de tenir en compte que aquesta esmena, les baixes que proposa, totes pertanyen al capítol 1, i el capítol 2, com deuen haver observat, en el Pressupost d'enguany, o sigui el Pressupost del 1994, ja estava molt ajustat a les despeses corrents i de funcionament també, i en el Pressupost que estem debatent per al 1995, respecte al 94, s'ha reduït, com deuen haver pogut comprovar, d'un 2,3% aquest capítol 2. Com és evident, el pressupost del capítol 2 per al 1995 ja ha sofert una disminució important, per la qual cosa una reducció addicional afectaria sensiblement el bon funcionament dels serveis. Per tant, degut que l'alta que ens proposa és conseqüència de tot un seguit de baixes que nosaltres creiem que no són convenients, per aquests motius no donaríem suport a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 957, del Grup Socialista, senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Amb el seu permís, l'agruparíem també amb la 963, que té la mateixa destinació, i aquí proposem, d'una banda, fer una reducció o bé per bona compra o bé per una moderació en les publicacions editades pel Departament. Hem trobat la possibilitat que, reduint un 10% els pressupostos —un 10% exclusivament, eh?—..., amb la qual cosa, amb una bona gestió de compra amb les impremtes i altres serveis per generar les publicacions, és possible, traient un 10% a totes les partides adreçades a publicacions del Departament, trobar 7.300.000 pessetes, que podríem destinar al Consell de Treball, un organisme..., al Consell de Treball, al Consell Català de Formació Ocupacional i al Consell Català de Salut i Seguretat, és a dir, els òrgans de participació d'empresaris, sindicats i Administració que han de vetllar i treballar pel bon funcionament de les relacions laborals a Catalunya. I també considerem que és possible traslladar els 4 milions i mig al Patronat d'Investigació Social, que, en els seus fins, coincideix exactament amb els que té Consell de Treball, amb l'única diferència que, mentre el Consell de Treball és un òrgan en el qual participen els agents socials i econòmics, el Patronat d'Investigació Social no té cap mena de participació per investigar sobre la situació social; només depèn del Departament, però sense cap participació dels agents socials i econòmics. En aquest sentit entenem que, com que hi ha coincidències entre les funcions del Decret que crea o que reforma el Consell de Treball i el Decret de constitució del Patronat d'Investigació Social, del PIS, doncs —del PIS o del piset, com es deia abans, perquè era un piset que hi havia a la Diagonal, i llavors tothom deia piset al PIS—, creiem que, d'aquesta manera, el racional és concentrar en un moment que hi ha contenció la despesa i traslladar aquests recursos al Consell de Treball, a fi i efecte que faci les mateixes funcions, però, a més a més, amb l'afe-

gitó que hi podran participar els agents socials. Doncs, aquestes dues esmenes, per tant, el que intenten és racionalitzar la despesa i transferir-la als òrgans de participació institucional que té el Departament de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Sí, miri, senyor Rañé, pels mateixos motius que l'esmena anterior, tot el que sigui una reducció del capítol 2 creiem nosaltres que és demanar molt, perquè és molt ajustat, i a la vegada, com he dit abans, també ha sigut rebaixat respecte al Pressupost del 1994.

I, per altra banda, l'experiència d'aquests últims anys ha demostrat que una dotació com la prevista per al Consell de Treball fins aquests moments ha estat suficient.

Per aquests motius, tampoc no donaríem suport a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 958, del Grup Socialista, també; senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Aquesta és una esmena que té la mateixa metodologia; no en va pensem..., estàvem amoïnats perquè dèiem que, si ens aproven l'anterior, l'esforç de contenció, de racionalització de despesa seria molt fort, perquè aleshores ja pujàvem al 30% de les publicacions editades pel Departament, però, com que ens l'han rebutjat, crec que aquí el tema es fa fàcil i es fa possible que prioritzin actuacions en lloc de publicacions, i sembla que aquest és un plantejament lògic.

Amb aquesta esmena el que pretenem és situar l'ajut a les centrals sindicals en la vessant de formació i assessorament amb dimensions equivalents a les que tindria si mantinguéssim la proporció que s'està fent, si no es rebaixés la partida com es rebaixa en aquest pressupost, cosa que considerem d'alguna manera que la rebaixa de 6 milions i mig que es produeix a la partida d'ajut a les centrals sindicals per a formació i assessorament demostra d'alguna manera una sensibilitat molt feble en relació amb el recolzament de les estructures representatives, que a més a més tenen un cert caràcter i una certa tradició i aval fins i tot constitucional, i creiem que en aquest sentit seria fàcil poder aconseguir una moderació —ho repeteixo— i una gestió adequada del tema de les publicacions, que per una altra banda haurem de veure si s'han congelat o no, perquè és una partida completament nova la que apareix aquest any quant a les publicacions editades pel Departament. I, per tant, tot el que apareix en aquest sentit és *ex novo*, i, per tant, la possibilitat que aquí hi hagi moderació o no..., haurem de fer un acte de fe i creure en les paraules dels portaveus de la majoria, però evidentment és bastant difícil parlar de moderació amb una partida completament nova a tots els departaments per a publicacions exclusivament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Bé, senyor Rañé, quan jo parlava de moderació o anar a la baixa parlava de tot el capítol 2 en general. Llavors, bé, no és que vulguem ni que el Departament vulgui prioritzar el tema de les publicacions, sinó que tot el

seu pressupost del capítol 2 és un pressupost molt ajustat i, per tant, seria molt difícil treure'n qualsevol quantitat.

Per tant, anuncio que tampoc podrem donar suport a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Havia acabat, oi, senyor Bertran?

El Sr. BERTRAN: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Ara correspon defensar l'esmena 959, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. La senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena fa referència a la necessitat d'incrementar els programes de formació i d'inserció laboral, en concret, del PIRMI.

Nosaltres hem dit moltes vegades que considerem que aquest és un recurs adequat, el PIRMI és un recurs adequat per a aquells sectors socials que estan més absolutament desfavorits, tot i que en aquest moment l'estan utilitzant persones que estan integrades socialment però en canvi no tenen una integració laboral —aquesta és una nova utilització del PIRMI, degut a la situació de la crisi econòmica que hi ha i de manca d'ocupació.

En aquest sentit, l'esmena concreta es refereix que, tot i que coneixem molt bé que aquesta despesa és una despesa ampliable, és un crèdit ampliable, nosaltres plantegem que donat que el 30 de juliol d'aquest any ja s'han gastat 2.400 milions de pessetes amb motiu d'aquesta despesa, amb motiu del PIRMI, creiem que seria oportú incrementar aquesta quantitat per tal que, com a mínim, s'assemblés una mica més al que veritablement gastarem aquest any.

Vostès tenen —si m'ho permeten, cordialment— una certa tossuderia amb aquesta partida, perquè, si han gastat ja el 30 de juliol 2.400 milions de pessetes, el raonable seria pressupostar més diners en relació amb aquest any, amb el que haurien de gastar aquest any. I vostès sempre diuen: «és que és un crèdit ampliable»; ja ho sabem, que és un crèdit ampliable, però si ja saben de bell antuvi que gastaran aquests diners potser el raonable seria afegir aquests diners d'entrada al Pressupost.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Miri, senyora Mayol, en aquesta esmena jo li hauria de contestar més o menys com he contestat a l'esmena del Grup Socialista: que tot el que vostè demana a la baixa pertany al capítol 2, i li hauria de repetir —suposo que no val la pena que els torni a repetir— tots els motius pels quals creiem o no creiem convenient rebaixar les parts del capítol 2.

I quant al tema del PIRMI, doncs, que és un tema molt important, li dic que la formació dels beneficiaris del PIRMI s'atén amb els programes de la Direcció General d'Ocupació, amb les partides cofinançades pel Fons social europeu. També hem de dir-los que, com ja hauran vist, bé, ja ho ha dit molt bé vostè, que és una partida ampliable, i nosaltres, considerant que és una partida ampliable, considerem que és suficient aquest motiu i, per tant, tampoc donaríem suport a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 960, d'Iniciativa; senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Vostès suposo que en aquest Departament han fet com a altres departaments, que és que han donat..., Economia i Finances deuria donar l'ordre de rebaixar un 10% i han rebaixat un 10% a tot arreu, una mica indiscriminadament. Això ha fet que en el cas de l'esmena que ara ens ocupa, que el que pretén és incrementar amb 30 milions de pessetes el Programa de seguretat i salut laboral, també han disminuït aquesta quantitat. I ja teníem una quantitat irrisòria l'any passat per a fer programes de seguretat i salut laboral, i aquest any hi han aplicat una reducció també del 10%.

Mirin, aquí hi ha un compromís que vostès tenen, que vostès van adquirir amb les centrals sindicals l'any 89, per tal de complir un programa de salut laboral, i, veritablement, amb les partides que vostès posen per a aquest concepte, és molt i molt difícil que vostès puguin assolir aquest compromís. Per tant, aquí estaríem parlant d'incompliment —deixin-me que els ho digui—, estaríem parlant d'incompliment. Per tant, jo crec que la nostra proposta el que fa és contribuir a incrementar aquesta partida per tal que es pugui veritablement arribar a assolir els acords a què vostès havien arribat ja fa cinc anys.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Un torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Gràcies, senyor president. Senyora Mayol, el que vostè demana també per a increment a l'alta, doncs, bé, tot i que seria el nostre desig incrementar algunes partides com per exemple aquesta, les baixes que vostè proposa, totes són del capítol 2, i el capítol 2, el Departament de Treball, o sigui, la Conselleria, doncs, creu que és totalment ajustat, totalment rebaixat i molt difícil de poder-ne treure qualsevol quantitat, per petita que sigui, per posar-la a qualsevol altre programa.

Per tant, tampoc donaríem suport a aquesta esmena, senyora Mayol.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 961, del Grup Socialista; senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Aquesta és una esmena que d'alguna manera el que pretén és restaurar un programa de promoció i suport del turisme social, que ha estat un programa que en la seva execució d'anys anteriors ha tingut un certs entrebancs i una certa notorietat i que quan es va plantejar la seva discussió tothom vam coincidir en la conveniència que, per aquella raó que es diu que no tan sols s'ha de ser sinó que, a més a més, s'ha de semblar, no convenia que aquest programa tingués, es donés la impressió que havia ja finalitzat la seva funció perquè determinades actuacions ja estaven fetes. I a partir d'aquesta raó, quan un veu un programa com aquest, que tothom vam coincidir en el debat que es va produir sobre la seva conveniència i, fins i tot, hi ha un acord de rediscutir-ho, de potenciar-ho, d'establir una negociació amb els agents socials i econòmics del moviment cooperatiu a fi i efecte de potenciar-lo i de dinamitzar-lo..., ens trobem

que això, que és una declaració política, no s'ave amb la dotació econòmica d'aquest programa de turisme social. I és en aquest sentit que hem intentat aconseguir que allò que va ser una declaració política del Grup de la majoria..., no del Grup de la majoria, de tota la cambra, en el sentit que convenia que aquest programa es reestudiés i es potenciés, ho pugui fer un cop arribat a l'acord amb tots els agents de tenir recursos per poder fer quelcom que sigui interessant. I des d'aquesta perspectiva, doncs, jo crec que hauríem de fer un esforç perquè els seus desitjos d'apujar alguna partida es puguin realitzar, perquè si no trobo que tanta frustració en no poder dur endavant els desitjos que tenen vostès d'apujar partides no seria bona ni per a vostès ni per al conjunt del turisme social, i en aquest sentit jo crec que haurien de pensar-se la possibilitat d'apujar la partida de turisme social per poder fer realitat, diguem-ne, el que va ser un acord unànim de tota la cambra en el debat, en la interpellació a què va donar lloc, a la idea que, aquest programa, l'havíem de refer, l'havíem de potenciar, havíem de donar-li una major transparència i una major dimensió.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rafé. Senyor Bertran...

El Sr. BERTRAN: Sí, senyor president. Senyor Rafé, en la primera part no cal que m'hi estengui, perquè som a la part de les rebaixes; aquesta part és una part molt difícil, i entenem perfectament, doncs, que el turisme social és un turisme que s'ha de potenciar, és un turisme que té d'anar a més, és un turisme que creiem que ha de ser un turisme de futur, però potser s'haurien de fer, algun dia ens hauríem de plantejar i n'hauríem de parlar d'una forma, doncs, a part..., perquè estem davant d'uns pressupostos i davant d'uns números i, de diners, hi ha els que hi ha, i no és una altra cosa.

De totes maneres, repassant i mirant la necessitat i les demandes que hi ha hagut els dos últims anys, últims, per exemple 93 i 94, doncs, el que s'ha pressupostat respon bastant a les demandes de sollicitud d'utilitzar aquest turisme social com ve demanat aquí, en aquesta esmena que presenten vostès.

Per tant, per aquests motius tampoc els hi podem donar suport.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 962, del Grup d'Iniciativa; senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo la defensaria conjuntament, senyor president, amb la 965, si li sembla. Totes dues fan referència al suport que, al nostre parer, s'hauria d'incrementar per part del Departament de Treball tant a les centrals sindicals, per a la seva formació i l'assessorament, com a les cooperatives i societats anònimes laborals. Cadascuna d'aquestes entitats, òbviament diferents, juguen un paper molt important al nostre país. En el cas de les centrals sindicals vostès no estan per la feina, és a dir, fan una rebaixa també del mateix percentatge que dèiem abans; han passat el rastell, allò, i han rebaixat. Nosaltres pensem que això s'hauria d'incrementar com a mínim l'increment mitjà del Pressupost de la Generalitat, perquè, hi insisteixo, el reforçament de les centrals sindicals és un tema

prioritari al nostre parer, que també hauria de ser prioritari per a un govern, encara que no sigui un govern que tradicionalment s'hagi caracteritzat pel seu suport als sindicats.

L'esmena 965 té a veure amb el reforçament del teixit associatiu, del treball social. Vostès saben que ha jugat, està jugant i ha jugat un paper fonamental en aquests anys de crisi també, en el que han estat possibilitats de recuperació d'un sector de treballadors que si no hagués tingut aquesta via difícilment hauria pogut trobar un lloc d'ocupació. Pensem que un reconeixement d'aquest treball i un impuls vol dir també un reconeixement econòmic. Per això demanem aquest increment.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Un torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Sí, senyor president. Quant a la 962, senyora Mayol, li he de contestar el mateix que a les altres esmenes que fan referència a la baixa del capítol 2.

I, quant a la 965, que és la que ha defensat, la 965, vostè demana la baixa de l'adequació i adquisició d'immobles, i hem de tenir en compte, doncs, que la dotació d'aquest any, per al 1995, s'ha reduït considerablement, ja que s'ha reduït concretament un 20,68% aquesta partida; doncs, la dotació que consta és la justa i necessària per a cobrir els projectes més urgents i imprescindibles. Com a exemple, entre altres projectes hi ha la compra de l'immoble del carrer Carrera, número 12-24, de Barcelona, la seu de la Delegació Territorial, amb una anualitat per al 1995 a càrrec d'aquesta partida de 75 milions de pessetes, i l'import total de l'anualitat prevista és de 202.400.000 pessetes. Després hi ha el dret a l'opció de compra de l'immoble del carrer Sepúlveda, acabat d'estrenar, 148-150 d'aquest carrer, la seu dels Serveis Centrals, amb una anualitat de previsió per al 1995 de 240 milions de pessetes. I, és clar, tenint en compte que aquesta partida d'immobles, d'inversió, doncs, ha baixat un 20,68%, ens és molt difícil treure'n qualsevol quantitat, per petita que sigui, per posar-la en una altra proposta.

Gràcies, senyora Mayol.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena, ara, del Grup d'Iniciativa, 964.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo la defensaria també conjuntament amb la 968. Aquestes dues partides tenen a veure amb els plans d'ocupació i amb els plans de formació. En un moment en què en els mateixos Pressupostos es reconeix per part del Govern que la taxa d'atur es reduirà, com a molt, aquest any un 0,3%, els plans d'ocupació no són l'únic instrument que té el Govern per fer front a aquesta situació i per intentar paliar el que suposa per a moltes persones el fet d'estar a l'atur; no són l'únic instrument, però són un instrument importantíssim, que al nostre parer s'hauria de potenciar molt més.

Mirin, vostès, l'any passat, en conjunt tenien per als plans d'ocupació —en aquell moment ho agrupaven en tres partides: plans d'ocupació amb els ajuntaments, amb les entitats socials i amb els consells comarcals— 817 milions de pessetes. En aquests moments —en aquests moments—, han

reduït substancialment aquestes quantitats: 510 milions de pessetes. Al nostre parer –hi insisteixo– amb la previsió que hi ha, amb la crisi que vivim, amb els problemes d'ocupació que vivim, ens sembla veritablement una mostra –ho dèiem a l'esmena a la totalitat i hi vull insistir– d'uns pressupostos socialment injustos.

En aquest sentit hem volgut també fer una proposta –que això és l'esmena 968– d'introduir-hi una nova partida que sigui per als plans de formació per a determinats territoris en què l'incidència de l'atur és més greu. Reequilibrar el territori vol dir suport a la inversió –i ja ho hem reclamat moltes vegades, i de fet hi ha algun decret que té aquest objectiu–, però també vol dir tenir una visió territorial de la política d'ocupació: en aquelles zones on hi ha hagut una major desindustrialització, o hi ha una major crisi industrial, s'hauria de fer un esforç formatiu especial per tal d'afavorir aquest reequilibrament. No pot ser –hi insisteixo– que només la solució o la..., d'alguna forma, les mesures per paliar la desindustrialització tinguin a veure amb la inversió; també han de tenir a veure amb els plans d'ocupació. En definitiva, estem reclamant una proposta política que tingui a veure amb la visió territorial de la política d'ocupació. En aquest sentit va aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per fer un torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Sí, senyor president. Miri, senyora Mayol, jo li hauria de contestar pràcticament el mateix, perquè la rebaixa que vostè proposa torna a ser del capítol 6, o sigui, de les inversions, quan ha estat molt reduït i simplificat i alhora, doncs, molt concretat amb els esforços que fa aquest Departament. Per fer front a aquestes despeses s'ha fet –com molt bé acaba de dir– un esforç molt considerable per tal de reduir les inversions del Departament, mantenint les realment necessàries per assegurar un correcte funcionament de les instal·lacions pròpies. Llavors, ens és molt difícil, doncs, poder acceptar aquesta esmena.

I quant a la 968, miri, el model català de formació ocupacional es desenvolupa en funció de les necessitats del mercat de treball, identificant els llocs de treball disponibles per tal de facilitar la formació escaient. Per tant, s'atén a la creació real d'ocupació, sigui al territori que sigui, i no creiem convenient especificar-ho en territoris concrets i determinats en un pressupost d'abast general com és el que estem debatent en aquests moments. Per tant, tampoc donaríem suport a aquesta esmena, senyora Mayol.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 966, del Grup Socialista. Senyor Rañé, 966.

El Sr. RAÑÉ: Estava jo..., un moment... Bàsicament, si em permet, agruparíem la 966 i la 967. Aquesta és una esmena que pretén, d'alguna manera, aconseguir el mateix efecte –i, dissortadament, penso que tindrà el mateix final que la que ha defensat la companya Imma Mayol–, en el sentit de trobar petits forats, petites quantitats... Haig de dir aquí que ahir teníem una reunió, fora d'aquesta casa, on se'ns explicava l'execució del pressupost del Departament

de Treball de l'any 94. I en l'execució del... Ho dic perquè sembla que sigui com una cosa inamovible, aquesta quantitat i aquest esforç, i resulta que, amb l'execució de pressupost del Departament de Treball el 7 de desembre, els crèdits que estava administrant el Departament de Treball eren de 44.000 milions, quan el pressupost aprovat fa un any per aquest Parlament per al Departament de Treball era de 24.000 milions; és a dir, estem parlant d'una variació en els crèdits de quasi el cent per cent. Ho dic perquè sembla que quan algú planteja de treure 500.000 pessetes de «Material ordinari no inventariable», és a dir, de fer una contenció de despesa per destinar-ho a «Programes de salut i seguretat laboral», sembla que estem intentant moure allò que no es pot moure, perquè ho hem fet tot tan exacte que no podem després gestionar-ho. I després ens trobem que en l'execució del pressupost en relació amb el pressupost inicial hi han variacions de quasi el cent per cent, de 20.000 milions –de 20.000 milions. I algunes no d'aquesta partida; és a dir, partides de comunicacions, partides de material no inventariable han estat reduïdes, i altres incrementades. Per tant, estem parlant de la possibilitat real que petites modificacions en un pressupost com el que està plantejat aquí, que puja una variació de 6 milions i mig dintre de la mateixa Direcció General de Relacions Laborals, que és la que ha d'administrar..., és a dir, com la mateixa Direcció General de Relacions Laborals pot administrar part del seu capítol de béns i serveis per transferir-ho a un programa de gestió, el «Programa de salut laboral», que és un programa prioritari, i més –no ho oblidem– en un any en què, si tot funciona bé, podem tenir un cert creixement de l'activitat industrial, i sempre ens hem trobat que quan hi han creixements de l'activitat industrial, dissortadament, aquest creixement ve acompanyat d'un creixement de la sinistralitat laboral. És en aquesta perspectiva que sembla lògic que no mirem el cicle amb la idea que teníem, anterior, que estem en una fase de recessió econòmica i que, per tant, baixaran els accidents laborals perquè hi haurà menys activitat, sinó que estem en una fase que, si tot funciona, pot tenir un cert creixement econòmic, que podem trobar-ne fruit d'aquesta situació, de l'aparició de noves empreses, de la situació dels mòduls i maneres de contractació, un increment de la sinistralitat, i sembla lògic recolzar els programes de seguretat i salut laboral, i amb aquesta perspectiva entenem que petites mesures de 500.000 pessetes, 1 milió de pessetes, en situacions com treure 500.000 pessetes en «Premsa, revistes i publicacions» quan ja no estem parlant de la impressió, o coses per l'estil, que van sumant petites coses..., però que al final fan un calaixet important que el podem destinar a salut i seguretat laboral.

El mateix preteníem fer d'una Direcció General d'Ocupació i destinar-ho amb aquesta finalitat, que ens sembla que té una certa lògica, i més quan, part d'aquestes despeses, després les acabem pagant exclusivament al 55%, perquè la Direcció General d'Ocupació, part d'aquestes despeses, les repercuteix dintre dels programes del Fons social europeu i rep una subvenció del 45% del Fons social europeu.

És des d'aquesta perspectiva que entenem que entre aquestes dues esmenes podríem trobar la possibilitat de fer un calaixet de 14 milions i destinar-lo per a un fi tan adequat com el dels «Programes de seguretat i salut laboral» i altres matèries de relacions laborals al respecte.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Senyor Bertran...

El Sr. BERTRAN: Sí, senyor president. Senyor Rañé, vostè està demanant una altra vegada la baixa de tot el que fa referència al capítol 2, cosa que no repetiré, doncs..., les dificultats de rebaixar el capítol 2.

Vostè també ha parlat que, respecte al pressupost d'altres anys, ha sigut ampliat a l'hora de les liquidacions, però també té una certa lògica quan les partides són ampliables i es destinen...

Vostè també apunta que és possible que hi hagi un creixement molt important de cara a un futur; doncs bé, tots ho celebrarem, perquè esperem que es pugui aplicar per donar millors serveis.

I quant a restar —ho repeteixo— de les partides aquestes del capítol 2, doncs, és totalment impossible i no li podem donar suport a aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Ara correspon l'esmena d'Iniciativa per Catalunya 969: senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Passo a defensar l'última esmena del Grup d'Iniciativa al Departament de Treball, i estic segura que aquesta vegada el senyor Bertran no em podrà contestar amb els mateixos arguments, perquè el que demanem és que s'obri una partida i hi posem 1.000 pessetes; per tant, aquí estic segura que vostè no em podrà dir que és un problema que no podem rebaixar d'aquí o no podem rebaixar d'allà.

Bromes a part —que suposo que són necessàries després de tantes hores de debat de pressupostos—, nosaltres aquesta proposta que fem aquí és amb la voluntat d'impulsar programes experimentals per a la formació permanent de les persones treballadores, és a dir, el reciclatge de les persones treballadores en actiu, en hores de treball, en col·laboració amb les empreses. Aquesta és una experiència interessant, que a Itàlia funciona i que pensem que aquí valdria la pena impulsar-la. Vostès no destinen diners al reciclatge i a la formació en col·laboració amb les empreses de la gent que està en actiu, i això podria ser un programa pilot que vostès iniciessin i que aniria en la línia que sempre parlem, no?, de la insistència que la formació de les persones és un capital fonamental per al desenvolupament del país i que només a partir d'aquest reforçament podem anar endavant. Això, ho diem quan parlem d'universitats, ho diem quan parlem de formació professional..., també ho volem dir quan estem parlant de persones que estan treballant ja en aquest moment, o sigui, per tant, que estan en actiu. En aquest sentit, insistir: són mesures imaginatives, mesures noves, que caldrà anar buscant per tal de reforçar aquest teixit productiu que tenim en l'actualitat.

És l'última esmena, senyor president; per tant, dono per defensades totes les de Treball.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Miri, senyora Mayol, vostè em posa en un entredit quan diu que jo no tindré arguments. Miri, aquestes iniciatives, doncs, les porta a terme la Forcem, que és qui s'encarrega de gestionar aquesta formació continuada i permanent, tota vegada que, les competències en formació continuada i permanent, ja les havia tingut el Govern de la Generalitat de Catalunya, però que per acord, un acord tripartit, les van assolir entre Comissions Obreres, la patronal i el Govern central... (algú diu: «i la UGT»), i la UGT, restant competències al Govern autònom de Catalunya. I aquests programes, que alguns també es fan, doncs, com vostè ha anomenat, uns programes molt adients i escaients que es fan a Itàlia, també es fan aquí, senyora Mayol. Per tant, doncs, no els podem donar suport tampoc a aquesta esmena, sentint-ho molt, senyora Mayol.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Queden esmenes del Grup Socialista; la primera, la 970: senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Sí, la 970, la retirarem en favor de l'esmena conjunta presentada, que és la número 384.

El Sr. PRESIDENT: La 971, senyor Rañé?

El Sr. RAÑÉ: Sí, agruparia la 971 i la 972. Aquesta és una proposta amb la qual..., aquestes són un parell de propostes amb les quals, amb la suma de les dues baixes, desapareixeria un..., sembla que desapareixeria un programa, que és el d'intercanvis internacionals, és a dir... I dic que sembla que desapareixeria perquè amb la segona esmena el que fem és destinar 45 milions a incrementar una partida que a la seva vegada és ampliable, que és la de «Formació i programes amb el Fons social europeu». Això té una raó molt senzilla: aquesta és una partida o un programa que pot ser cofinançat pel Fons social europeu, i, des d'aquesta perspectiva, incloure'l, com ha fet el Departament amb tota la resta de programes... És a dir, el Departament de Treball tenia tot un conjunt de programes: tenia accions de xoc, tenia formació continuada —perquè també tenia formació continuada—, tenia formació per a col·lectius amb especials dificultats, tenia programes experimentals... Tot això ho ha posat dintre una partida, que és la que farà en col·laboració amb el Fons social europeu. Però, d'aquesta metodologia que ha utilitzat el Departament de Treball, n'ha deixat un programa, que és el d'intercanvis internacionals, que es produeix la casualitat que també és un programa que pot ser cofinançat pel Fons social europeu i que hi han programes del Fons social europeu, de la Unió Europea, que tenen aquesta finalitat. I és des d'aquesta perspectiva que entenem que el que ha de fer el Departament és continuar amb la seva pròpia metodologia de treball i ficar en una única partida, que és crèdit ampliable, a la seva vegada, tots els programes: accions de xoc, accions internacionals, tractament amb col·lectius o formació de col·lectius amb especials dificultats, formació continuada, formació de cooperatives, formació de tota mena que està plantejada i intercanvis internacionals, que també és un programa de formació. I és per aquesta raó

que entenem que podria plantejar-se la possibilitat d'integrar aquesta partida dintre de la 470.01, «Programes de formació amb el Fons social europeu i altres ens», perquè forma part d'aquesta metodologia, i encara podríem destinar 30 milions a finançar un pla d'ocupació i formació amb la col·laboració amb els ens territorials, que ha estat una activitat, d'alguna manera, que ha tingut una baixa important en aquest pressupost, i que hi ha unes mancances altament fortes donada la situació de creixement de l'atur en algunes zones del territori en què, possiblement, només amb la formació i amb l'actuació genèrica no n'hi ha prou, perquè ens trobem amb bosses d'aturats, amb situacions de desocupació que cal atendre, a fi i efecte d'evitar que en aquella zona del territori es produeixi una degradació, ja no tan sols de la vida econòmica, sinó també de la vida social.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Miri, senyor Rañé, la línia que vostè proposa..., crec que moltes vegades coincidiríem amb vostè plenament, però vostès el que proposen en aquesta esmena, sobretot a la 971, és una rebaixa de la inversió que es fa als intercanvis internacionals, una rebaixa considerable de la partida destinada a aquests intercanvis. La dotació que consta a la partida 11.04.474.01 és la necessària per poder dur a terme el programa de formació en l'àmbit europeu, per tal de facilitar la mobilitat europea dels nostres treballadors, el coneixement pràctic d'una altra llengua en l'entorn laboral i de les condicions en què es desenvolupen els diferents oficis i feines en altres països, tot plegat per augmentar la consciència europea. Però també, mirin, això dels intercanvis amb Europa, el nostre Grup no creu oportú canviar-ho, ja que en aquests moments ja comença a ser realitat la lliure circulació de treballadors i treballadores i també de capital entre el nostre país i Europa. L'experiència que tenim en aquests moments i en aquests intercanvis, en aquests moments dels intercanvis de formació en altres àmbits, en altres ambients, en altres empreses d'arreu de la Unió Europea, ens dóna una valoració molt alta dels seus resultats, donada l'òptima col·locació i treball que han trobat persones que han fet aquest tipus d'intercanvi; si es retallés el pressupost d'aquesta partida, segur que seria donar un pas enrere. Per tant, no creiem convenient aquesta retallada de qualsevol partida d'aquestes que afectin els intercanvis internacionals.

Per tant, tampoc els podríem donar suport a aquestes dues esmenes, senyor Rañé.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Esmena 973, també del Grup Socialista: senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Bé, aquesta és la que acaba de completar, vull dir, el conjunt d'esmenes. Amb aquestes no tan sols, amb les dues que he defensat abans, no tan sols s'arrodonia, sinó que, a més, si hi afegim aquests 30 milions d'aquesta última, que és l'altre pla d'ocupació, el problema desapareix. I, evidentment, desapareix per aquesta raó que explicava anteriorment, no perquè no hàgim de fer la formació o els intercanvis internacionals, sinó perquè amb l'esmena que hem defensat anteriorment la nostra intenció era traslladar-

ho a un programa cofinançat pel Fons social europeu, on posant la Generalitat menys recursos podríem tenir els mateixos diners per poder fer les accions.

És, doncs, aquesta perspectiva un element de racionalitat, de dir: escolti, allò que em poden finançar des d'Europa, ho estalviem i invertim en programes d'ocupació, uns amb les corporacions locals, els altres amb les entitats sense ànim de lucre, que són els dos plans d'ocupació. Doncs, és, per tant, una esmena que té la finalitat o tenia la finalitat d'acabar de completar l'operació plantejada anteriorment.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Torn en contra, el senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Sí, senyor president. Bé, senyor Rañé, tota vegada que aquests plans d'ocupació i formació i col·laboració amb entitats sense ànim de lucre ja estan inclosos dintre de diferents partides del pressupost, he de dir-li el mateix: que tampoc podem treure una partida del sector d'intercanvis internacionals per aplicar-los a una altra cosa que no sigui aquest motiu. Per tant, tampoc podrem donar suport a aquesta esmena, senyor Rañé.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran. Ara hi ha una esmena, la 974, del Grup de Convergència i Unió, que no sé si es pot defensar conjuntament amb la 976, senyor Bertran.

El Sr. BERTRAN: Sí, la 976, junt amb aquesta que faria un programa d'intercanvis per a la formació ocupacional en àmbit europeu i una dotació del sosteniment de guarderies infantils laborals. Una quantitat de 2.400.000 pessetes destinaríem al sosteniment de guarderies infantils laborals. Aquesta seria l'esmena 974. I llavors la 976, que és l'esmena que seria el canvi de redactat de la denominació de Servei Català de Col·locació per Servei Català de Col·locació i Programa de Foment a l'Ocupació, que la motivació d'això és que es tracta de dotar, dins d'aquesta partida oberta, recursos per atendre el nou programa de foment de l'ocupació adreçat a facilitar l'autoocupació, tenint en compte que l'autoocupació és una cosa que ens preocupa molt a tots i que ens interessa molt, i jo crec que tant a nosaltres com a vostès i a qualsevol grup parlamentari.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bertran, suposo que no hi ha cap torn en contra. (Pausa.) Passem a la 975, del Grup Socialista, que té una correcció en el concepte de la baixa, que és el 481.01, en lloc del 480.01. Per a la defensa, el senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Sí, senyor president, bàsicament aquesta és una esmena que pretenia, d'alguna manera, aprofitar-se que estava en una partida oberta, que era la del Servei Català de Col·locació, per destinar 200 milions a fer programes, precisament, de foment de l'autoocupació, i, per tant, teníem, allò, recursos i hi havia aquesta possibilitat de baixa, cosa que aquí no es podia produir.

Com que hi ha hagut una modificació o hi ha una esmena plantejada per Convergència i Unió que el que planteja és modificar el contingut i ampliar, precisament, que dintre d'aquesta partida oberta s'inclogui el programa, doncs, tant se val treure diners per passar-ho a un programa i després

ampliar la partida al Servei Català de Col·locació, com incloure un altre programa dintre d'aquesta partida oberta i finançar-la. Per tant, considerariem adient retirar-la, en funció que la finalitat que aquí plantejàvem ja està assolida per l'esmena 976.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Per tant, retirada de l'esmena 975. No cal fer cap torn en contra. Esmena 977, també del Grup Socialista.

El Sr. RAÑÉ: Amb el permís de la presidència, defensaria la 977, 978, 979, 980, 981 i 982, amb la qual cosa acabariem, per la nostra banda, tot el que està referit al Departament de Treball.

Aquest és un conjunt d'esmenes que vénen a posar de manifest quelcom que ens sembla que en un pressupost de contenció tindria una certa lògica, que és la racionalització administrativa. Amb aquest conjunt d'esmenes demostrarem com és possible agafar, traslladar tota la gestió que avui té una direcció general, que és la Direcció General de Seguretat Social, i traslladar-la dintre del Departament a altres direccions generals que tenen funcions similars i que podrien assumir sense gaires complicacions aquest tema.

Així ho fem amb la 977, que les 113.000 pessetes que té la Direcció General de Seguretat Social per a conservació i reparació, les podem posar a unes partides molt més grans que té la Secretaria General, que és la que ha de vetllar per la conservació i reparació de tots els aspectes del Departament de Treball. El mateix succeeix amb els 6.775.000 pessetes de materials de subministraments, que els traslladaríem a la Secretaria General com l'organisme de suport de tot el Departament, i les indemnitzacions per raons del servei, de 400.000 pessetes. És a dir, d'alguna manera fariem desaparèixer aquests 7 milions i escaig de béns i traslladar-los a la Secretaria General, perquè sembla que seria una racionalitat administrativa que permetria una més bona gestió.

Els programes que gestiona la Direcció General de Seguretat Social són fonamentalment tres. Un és el del foment del mutualisme; considerem que aquesta separació del foment del mutualisme o aquest programa de foment del mutualisme podria encabir-se perfectament, perquè és una altra forma de cooperació entre persones i institucions, dintre de la Direcció General de Cooperatives i Societats Anònimes Laborals i, per tant, aprofitar la infraestructura d'aquesta Direcció General per a gestionar aquest programa de foment del mutualisme.

Evidentment, el sosteniment de guarderies infantils pressupostat aquí amb 17.600.000 milions i que amb l'esmena de Convergència, 974, tornarà a pujar a 20 milions..., haig de dir aquí també que aquesta és una esmena d'aquelles que hom es preocupa que aquesta quantitat sigui tan baixa; després, quan veiem l'execució, veiem que per a guarderies laborals es destinen a la vora de 200 milions de pessetes i hi ha un creixement de la partida, doncs, és quan torna a preocupar que els números que avui es presenten al projecte siguin tan rígids, quan després, en la seva execució, són molt més flexibles i creixen fins a deu vegades més del que està plantejat, perquè el que es gestiona aquí són transferències

finalistes que vénen de l'Administració, i el que fa la Direcció General de Seguretat Social és tramitar, exclusivament, administrativament els expedients per demanar la subvenció i pagar-la. Per tant, com que aquest no és un tràmit que sigui un tràmit de caràcter polític, sinó que és un tràmit de caràcter administratiu, és possible fer-lo per instàncies administratives, com podrien ser les que té la Secretaria General.

I, per últim, potser el tema més important, que seria el trasllat dels 2.617 milions del PIRMI a la Direcció General d'Ocupació. Això per dues raons. Primer perquè sembla que tota la normativa i totes les orientacions dels organismes internacionals plantegen que els serveis públics d'ocupació integrin, amb la màxima possibilitat, totes les xarxes, la formació, l'orientació i les prestacions. L'única prestació que té orientada a atendre les situacions d'atur i de desocupació i d'inserció laboral resulta que està separada de les actuacions que té el mateix Departament, de formació i de col·locació. Si a més a més hi afegim que no és la Direcció General de Seguretat Social del Departament de Treball la que gestiona això, sinó que el que fa amb aquest crèdit és traspasar-ho a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, que és qui gestiona i tramita una per una totes les prestacions, entenem que la feina s'exhaureix en el moment que atorga les ordres de transferència de recursos a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. És, doncs, una direcció general amb la qual intentem de demostrar, per enèsima vegada, que amb una certa racionalitat potser no ens estalviem una sola pesseta, però ens estalviariem un director general, que sembla que en aquests moments seria un element bastant educatiu i pedagògic en un moment de contenció de la despesa.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Per fer un torn en contra, el senyor Jané.

El Sr. JANÉ: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el plantejament que ens acaba de fer el senyor Rañé es podria resumir en una qüestió, i és: les diferents esmenes tenen una intencionalitat no només funcional, sinó també —entenem— política. I amb aquests dos aspectes jo intentaré contradir els arguments que ens acaba d'exposar el senyor Rañé.

En primer lloc, des d'un punt de vista pràctic, pel que sigui, aquesta liquidació —permeteu-me, col·loquialment, emprar aquesta paraula—, aquesta liquidació de la Direcció General de Seguretat Social no ha estat plantejada completament, perquè resta del pressupost presentat en el Parlament una partida que segurament deu ser una qüestió de suma i resta diferent, però quedaria com a foment del mutualisme a la partida 480.01: 40.000 pessetes, una resta de 40.000. I, a més a més, quedarien unes restes a la partida 470.01, de promoció de l'ocupació autònoma i altres programes, una partida oberta de 1.000 pessetes. I quedaria també una altra partida oberta, la 482.01, de promoció de l'ocupació autònoma i altres programes, una partida oberta de 1.000 pessetes.

Sembla també que des d'un punt de vista funcional aquesta Direcció General pràcticament es resumeix a ser o

no ser l'existència d'un càrrec de director general, que l'existència funcional d'aquesta Direcció General estigués com condicionant la seva existència a la possibilitat d'entrar en nòmina aquest alt càrrec de direcció general.

En definitiva, i resumint-ho molt breument, la Direcció General de Seguretat Social del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, en aquests moments, està gestionant directament subvencions públiques per un valor d'uns 3.000 milions de pessetes anuals en xifres rodones, que, tal com ha comentat ja el senyor Rañé, formen aspectes del PIRMI, ocupació autònoma, les guarderies laborals, subvencions a mutualitats. Aquesta Direcció General de Seguretat Social és, per un altre cantó, l'òrgan de control de les mutualitats de previsió social voluntària de Catalunya, que, en un altre debat, amb un altre tipus de debat obert entre les persones que ens preocupen els temes de justícia social, els temes de treball, els temes de possibilitat d'això que n'hem anat nomenant «de l'estat del benestar», a Catalunya existeix una xarxa de mutualitat de previsió social voluntària, per tant, que neix d'una altra línia que no és l'estadística, que genera uns recursos, en aquest moment, de 97.046.226.889 pessetes i que aplega, en aquests moments, una xifra aproximada de 990.000 mutualistes.

Aquesta Direcció General –i aquí passaria jo a un altre aspecte, que és el polític, de defensa d'aquesta–, de fet, la pretensió, des del nostre posicionament polític, és que sigui l'encarregada de gestionar els serveis pendents de transferència de la Seguretat Social. És a dir, hi ha dues visions d'aquesta jugada, que són, una visió, la de liquidar la Direcció General de Seguretat Social, i l'altra visió és la nostra, la de seguir mantenint aquelles funcions, aquelles funcionalitats, aquells encàrrecs de la gestió de l'Administració pública catalana que ja està fent, però a més a més l'aspiració per part nostra de l'assumpció total i completa pel nostre país de la gestió i, per tant, l'administració de la Seguretat Social en la seva totalitat.

És per això que per tots aquests arguments nosaltres no només mantenim el vot favorable a les partides del pressupost en aquesta Direcció General, sinó que sobretot l'aspecte polític que volem mantenir és la subsistència en l'organigrama de funcionament del Departament de Treball d'aquesta Direcció General. En definitiva, senyor Rañé, amb tota cordialitat, l'organigrama de govern, el fa el Govern que té la funció de governar.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Jané. Restava una esmena, la 984, del Grup d'Esquerra Republicana, que suposo que es dona per defensada. (Pausa.)

Bé, estem ara en situació de procedir a les votacions. Els proposo, en primer lloc, una votació sobre les esmenes 974 i 976, del Grup de Convergència i Unió.

En primer lloc –ho repeteixo–, votació de les esmenes 974 i 976.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

12 a favor, cap en contra, 9 abstencions.

Ara la resta d'esmenes compreses entre la 956 i la 984, llevat de les dues que hem aprovat fa un moment: de 956 a 984.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

9 a favor, 12 en contra: no prosperen la resta d'esmenes al Departament de Treball.

Ara passem al Departament de Justícia. Hi han esmenes a la totalitat. La 985, d'Iniciativa, es dona per defensada, 985, senyora Mayol?

La Sra. MAYOL: Senyor president, perdoni, és que jo donaria per defensades totes les esmenes al Departament de Justícia d'Iniciativa.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 985 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 986 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 987 (G. Mixt) i 988 (G. Socialista), al Departament de Justícia; 1050 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 1051 (G. Socialista), al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, i 1052 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1053 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 1054 (G. Socialista), al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció.

El Sr. PRESIDENT: Ara passem a esmenes de l'estat de despeses. Gabinet del Conseller, esmena 989, del Grup Socialista: senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Sí, senyor president, defensaria conjuntament la 989, la 992, 995, 997, 998 i la 1001. Aquest conjunt d'esmenes fan referència al Gabinet del Conseller i a la Secretaria General.

Nosaltres el que hem observat en aquests pressupostos és que segueixen sent molt altes les partides d'«Estudis i treballs tècnics» i de «Publicacions i treballs». Al mateix temps, també, el capítol 1 continua creixent; és un capítol, el de personal, molt alt; aquest any puja més de 500 milions respecte a l'any passat. I al mateix temps observem algunes altres qüestions.

La primera és la disminució de la partida que fa referència al Programa de normalització lingüística. L'any passat hi havia una partida important, de 340 milions. Aquest any, precisament, en aquesta Direcció General, en el Gabinet del Conseller, es disminueix fins a 134 milions; per tant, en menys de 200 milions hi ha una baixa molt important. Nosaltres creiem que aquesta baixa no està justificada, donat que ha estat, des de la presa de possessió del nou conseller de Justícia, uns dels eixos de la seva política. No cal dir quina és la situació del català en el món de la justícia; i, per tant, és evident que, des del punt de vista pressupostari es produeix una disfunció entre el que serien els discursos i la voluntat política i aquests pressupostos, i, per tant, des del punt de vista del que hauria de ser una prioritat del Consell Executiu, no es dona en aquest Departament.

Al mateix temps, la segona qüestió que es planteja fa referència al capítol 4, en concret a les entitats de dret públic i també a les entitats de dret privat. Tant en un cas com en l'altre hi ha disminució de les partides pressupostàries; per tant, baixes importants. En les entitats de dret públic, de 30 milions es passa a 13 milions, i el mateix succeeix a les entitats de dret privat: de 35 milions passa a 25. Per tant, globalment es donen unes baixes importants que, des del punt de vista pressupostari, nosaltres creiem que no estan justificades.

Les nostres esmenes van en la direcció d'augmentar la partida que fa referència a l'Institut de Drets Humans de Catalunya. No cal justificar la importància d'aquest Institut i el treball que realitza al país; és a bastament conegut pels senyors i les senyores diputats, i creiem que l'augment d'aquesta partida està justificat.

És evident, en congruència amb el que fa un moment els estava exposant, l'augment als programes de normalització lingüística i, per tant, l'augment a les partides que fan referència a normalització, tant la que fa referència al programa propi del Departament, i per tant que està al Gabinet del conseller i Secretaria General, com el que fa referència a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, que encara és menys justificat aquesta baixa tan important.

També hi ha un augment, proposem un augment respecte als serveis informàtics —tota la qüestió d'informatització és cabdal en aquesta Conselleria. I després dues partides que nosaltres obrim: una que fa referència a les facultats, quant a programes de millora de la formació, i després una que fa referència a l'Institut de Dret Civil Català, per a estudis de dret civil. Creiem que tant una com l'altra estan més que justificades, i, per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres proposem aquestes esmenes.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. El senyor Giménez té la paraula.

El Sr. GIMÉNEZ: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc he de dir que, pel que fa referència a les partides dedicades a estudis, el nostre Grupensem que aquestes no són altes, que les consignacions que aquestes partides reben se troben, estan ajustades al mínim necessari per atendre en un context pressupostari restrictiu les necessitats del Departament.

Pel que fa al capítol primer, he de dir que, la diferència, l'augment és d'un 5,81% en xifres relatives; en xifres absolutes és de 331 milions, i recordar també que d'aquests hi ha els traspassos del personal laboral d'Administració de justícia, rebuts fa ben poc. Per tant, pensem que tampoc el capítol primer té un increment massa excessiu.

Pel que fa al Programa de normalització lingüística, que és cert que és una de les qüestions importants en el Departament, pensem que la xifra de 134 milions d'aquest pressupost és avui per avui suficient, tenint en compte també, lògicament, el criteri restrictiu dels nostres pressupostos. Però pensem —hi insisteixo— que això garanteix anar

avançant que el català pugui estar present en el marc judicial.

El capítol quart té un decrement del 6,35%, en xifres absolutes, de 19,1 milions de pessetes, i per tant pensem igualment que també això permet atendre les necessitats de les entitats, tant de dret públic com de dret privat.

Pel que fa a la informàtica, el Departament ve des de fa anys ja invertint molts diners globalment en aquesta partida. Aquest any estem parlant de 550 milions de pessetes, i, per tant, doncs, pensem que això és suficient i que pot comportar que el tema de la informatització del Departament, de les diferents direccions generals, vagi endavant.

Hi ha el tema de les subvencions, en les quals s'hi ha consignat una subvenció nominativa a favor de l'Institut de Drets Humans per 1 milió de pessetes, una quantitat ajustada al criteri restrictiu a què feia referència abans, però suficient des del punt de vista pressupostari.

I també fer referència que les altres esmenes que parlen en concret d'alguna entitat..., pensem que cal ajustar-se a la normativa que el Departament té establerta per a la concessió de subvencions i no fer constar en els pressupostos una quantitat específica a una entitat determinada.

Per tot això, votarem negativament les esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Giménez. Esmenes del Grup Socialista. La primera, la 993, el senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Acumularíem aquí aquest seguit d'esmenes que a continuació esmento: la 993, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031 i 1032.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor. D'acord.

El Sr. OLIART: Gràcies. Totes aquestes esmenes, senyores i senyors diputats, són relatives a la construcció de nous centres penitenciaris i millora dels existents. De fet, el que intentem amb aquestes esmenes és reformar i modificar tot el capítol d'inversions. Nosaltres creiem que la rebaixa que aquest any ha sofert —i l'any passat ha sofert— aquest capítol d'inversions d'aquesta Direcció General és una rebaixa inacceptable i a la vegada incomprensible, i donaré les raons i motius d'aquesta incomprensió nostra.

L'any 94 aquest capítol d'inversions va sofrir una rebaixa del 50% respecte del pressupost de l'any 1993. I aquest any, és a dir, als pressupostos que ara ens presenten per a l'any 1995, de fet —i explicaré això que dic «de fet»— suposa una altra rebaixa del 50% respecte del 95. És a dir, si vostès miren el total del capítol d'inversions, veuran que això que estic dient necessita un aclariment, perquè la suma —la suma final, l'import final— és bastant similar a la de l'any 94.

Però aquí passa un fet molt curiós; és a dir, hi ha una partida de 500 milions de pessetes per a adquisició de terrenys que nosaltres en un principi creiem que estava destinada a aquest tercer centre penitenciar que en moltíssimes ocasions el conseller, en el plenari, en ha promès la seva construcció durant aquesta legislatura. Però quina no ha estat la nostra sorpresa quan, en mirar l'annex d'inversions, ens

hem adonat que aquests 500 milions de pessetes, exclusivament, estan destinats a indemnitzar els propietaris de la Roca! La Roca, que és un centre penitenciar que ja està construït des de fa cinc o sis anys. Naturalment, això significa que, en la realitat, de fet, dels diners que aquest any es pensen invertir per aquesta Direcció General a nous centres penitenciaris i a reforma dels existents s'han de deduir aquests 500 milions de pessetes. Per això la meua afirmació, que ha estat raonada i argumentada, que ens trobem, doncs, amb una altra disminució d'un 50% respecte a les inversions de l'any passat.

El senyor conseller —m'hi he referit abans— va prometre, després de dues interpellacions del Grup Socialista, un tercer centre penitenciar. Nosaltres hem mirat, com he dit abans, l'annex d'inversions, i ens trobem amb una partideta que ens ha sobtat moltíssim, perquè només hi ha consignat, per a l'adquisició dels terrenys per al tercer centre, 8 milions de pessetes. Aleshores, nosaltres ens preguntem: amb 8 milions de pessetes, què és el que realment es pot fer? Ni per al projecte ni per pagar la comissió de l'intermediari que pot proposar la finca n'hi ha prou, amb aquesta quantitat consignada.

Les nostres esmenes, senyores i senyors diputats, van encaminades a subratllar les prioritats de la nostra política penitenciària en aquest concepte de «Noves construccions» i, naturalment, a cobrir o omplir aquests dèficits i aquestes mancances que l'actual pressupost ens ha presentat.

Una de les nostres esmenes va a la creació d'un tercer centre per substituir —o un quart centre si fos necessari— la presó Model de Barcelona. Aquesta és una demanda que tota la societat barcelonina, i m'atreiria a dir que tota la societat de Catalunya, entén que s'ha de fer. Se n'ha parlat moltíssimes vegades en aquest Parlament, tant en la Comissió de Justícia com en el plenari, i fins i tot, després de declaracions d'alguns polítics de Convergència i Unió en el sentit que aquesta presó s'ha de tancar i que assumeixen aquest compromís, nosaltres hauríem volgut veure en aquests pressupostos una partida consignada a l'efecte. També hem tingut aquests frustració: aquesta partida no existeix.

El mateix argument per al centre de la Trinitat, un centre de joves que està situat al bell mig d'un barri molt popular de Barcelona i que, a més a més, és un centre obsolet, un centre petit, inadequat per complet per cobrir les necessitats de la integració social dels menors..., bé, dels menors, dels joves penats que estan allà; i, naturalment, nosaltres també en aquest sentit demanem una partida exclusiva per a la construcció d'un tercer centre que substitueixi aquest de la Trinitat.

El mateix val per al centre de dones de Wad-ras, que també és una vella aspiració que aquest centre es tanqui. És un centre que de cap de les maneres pot cobrir les necessitats que les dones preses que han de complir en aquest centre mereixen, perquè tots els diputats que hem tingut ocasió de visitar les seves dependències ens hem pogut adonar d'aquest fet.

Necessitat, també, de la creació de l'hospital psiquiàtric. No és possible que hi hagin tants presos que tenen malalties psiquiàtriques que hagin de ser enviats fora de Catalunya per a la seva curació, i, per altra banda, altres malalts psíquics que no poden tenir aquest adequat tractament, sinó que el tenen dins els mateixos hospitals o infermeries de les presons i que, per tant, això, aquesta és una situació insostenible que nosaltres tenim el deure moral i el deure polític també de poder esmenar.

Necessitat també d'obrir unes partides per ampliar el règim obert. Vostès saben que quan un intern està catalogat o classificat en tercer grau té dret, si troba treball a fora, doncs, a poder gaudir d'un sistema que li és molt més favorable i que, a vegades, precisament per manca de places en règim obert, no pot accedir-hi. I aquesta és, naturalment, una situació que des de tots els punts de vista i des dels drets humans és inqüestionable que s'ha de solucionar. Venim també en aquest sentit tradicionalment insistint, i voldríem que hi hagués un programa destinat exclusivament a cobrir aquesta necessitat.

També, i ho hem demanat en diferents ocasions, jo crec que és necessari, creiem que és necessari que hi hagi un programa per a places especials per a dones amb infants. És una cosa que nosaltres hem estat reclamant insistentment. En altres comunitats del nostre Estat s'han fet plans en aquest sentit, i és molt lamentable que aquí, a Catalunya, no hàgim tingut la sensibilitat adequada per fer com a mínim el mateix.

Senyores i senyors diputats, és necessari un fort impuls inversor per a la reforma dels centres penitenciaris i la reforma del sistema penitenciar català. Nosaltres, amb les nostres esmenes, que la major part d'elles les hem obert o demanem que s'obrin com a mínim conceptualment amb una consignació mínima de 1.000 pessetes, no tenim possibilitat de consignar el necessari. Hem presentat, això sí, una esmena en el plenari per considerar ampliables una sèrie de conceptes en aquest sentit, però creiem, fins i tot, que aquesta concepció de crèdit ampliable no és encara suficient. Nosaltres creiem que és necessari com a mínim que immediatament es presenti per part de tots els grups parlamentaris —naturalment, amb això es necessita l'anuència del Grup de la majoria— un crèdit extraordinari per a la construcció d'aquests centres penitenciaris que han estat promesos reiteradament pel conseller de Justícia.

I en aquest sentit em reitero en aquestes declaracions increïbles del conseller, que va fer ahir en ocasió de la inauguració d'un nou mòdul en el centre de Can Brians, i que els llegeixo textualment, que surten avui precisament reflectides en un diari de molta circulació de la ciutat, d'aquí, de Catalunya. Diu: «Les obres de la nova presó començaran el tercer trimestre de 1995.» Aquesta és la primera de les afirmacions, i jo em pregunto: si només hi han 8 milions de pessetes consignades per a l'adquisició d'una finca, és a dir, aleshores, com es pot prometre públicament que en aquest any es començaran les obres d'aquest edifici, quan no es té ni escollida la parcel·la o el terreny on ha de ser construït

aquest tercer centre penitenciari? Però, per altra banda, el senyor Isac «destacó que la Generalitat considera que Catalunya, tras la construcció de esta nueva prisión, ya no necesitará más infraestructuras penitenciarias.» Senyores i senyors diputats, en què quedem? Si s'ha de tancar la presó Model, és molt clar que amb un sol centre penitenciari no es tanca, perquè en aquest moment la presó Model té una població penitenciària de 2.400 interns. També aleshores es renunciaria a tancar la presó de Wad-ras, de dones. També es renunciaria a tancar la presó de la Trinitat. Però fins i tot hi havia aquí una contradicció molt important, en el sentit que el senyor Roca es va passejant per la ciutat de Barcelona dient que la presó de la Model es tancarà. I l'altre dia fins i tot va dir també que visitaria el barri de la Trinitat per fer la mateixa promesa als ciutadans que viuen en el barri de la Trinitat. Aleshores, nosaltres ens preguntem com és possible que es puguin fer aquest tipus de manifestacions per part del conseller senyor Isac i, en canvi, el senyor Roca pugui anar fent unes altres declaracions completament contradictòries amb aquesta.

Senyores i senyors diputats, nosaltres en principi teníem intenció de presentar una esmena a la totalitat a la Direcció General de Serveis Penitenciaris, i al final no ho hem fet. I no ho hem fet perquè creiem que la responsabilitat no és del director general de Serveis Penitenciaris per aquest pressupost que ens han presentat, sinó que la responsabilitat va molt més amunt. La responsabilitat és de tot el Consell Executiu, però sobretot del conseller de Justícia, que no ha estat capaç d'impulsar la reforma penitenciària que Catalunya necessita.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per fer un torn en contra de les esmenes, pregaria que no tant de les ampliacions polítiques, sinó torn en contra de les esmenes, senyor Orriols, si us plau. Gràcies.

El Sr. ORRIOLS: Moltes gràcies, senyor president. Per fer un torn en contra de les esmenes que ha defensat el senyor Oliart, jo començaria per dir que, és clar, les prioritats que el Grup Socialista remarca en aquest Departament o en aquestes esmenes a aquesta Direcció General..., és clar, la xifra de 1.000 pessetes, no? Home, jo penso que és bastant senzill demanar moltes presons i molts equipaments a base de consignar-hi 1.000 pessetes, quan la suma del total de la inversió seria extraordinàriament gran, immensa, en uns pressupostos en què, com ja es va manifestar des del debat de política general i en altres intervencions en el Ple de la cambra, doncs, el Govern ha fet una opció política de primar o d'ajudar més les conselleries que, d'alguna manera, tenen més a dir o intervenen més directament en l'economia productiva que en d'altres conselleries. I en aquest sentit la Conselleria de Justícia no se n'escapa.

De tota manera, de la intervenció del senyor Oliart hom podria desprendre que no s'ha fet mai cap inversió, que no es fa absolutament res en les presons, quan en realitat, home, any rere any estem repetint de quina manera es va

millorant el sistema penitenciari català i la qualitat de vida dels seus interns. I això ja és una cosa que no posa en dubte ni el mateix Síndic de Greuges. Per tant, jo penso que la intervenció del senyor Oliart potser ha sigut més catastrofista del que en realitat la realitat demana o exigeix, i, des d'aquest punt de vista, jo no voldria malmetre els esforços de la Direcció General en la millora del sistema penitenciari català.

Algunes de les esmenes a què s'ha referit, més concretes, doncs, per exemple, en el tema de presó de dones amb infants, té raó conceptualment. Té raó, senyor Oliart. Em penso que és València que en té una d'aquestes característiques. El que passa és que, a la Comunitat Valenciana, la hi fa el Govern central, aquesta presó, i nosaltres les hem de fer amb els Pressupostos de la Generalitat. I per tant, doncs, dintre del gran problema actual de la massificació, diríem que la prioritat no passaria per aquest tipus d'inversions, en aquest moment, per molt desitjables —que vostè té raó— que siguin.

Com també és desitjable que hi hagi més places de règim obert, sobretot a la ciutat de Barcelona, perquè a la resta del país són suficients les que hi ha en aquest moment. Però les prioritats d'inversió recomanen en aquest sentit que no s'hi pugui fer front en aquests moments.

El senyor Oliart ha ironitzat, potser, en relació a la partida de creació de la nova presó aquesta que l'honorable conseller ahir també s'hi va tornar a referir. I jo li voldria dir al senyor Oliart que hi ha figures de pagament de les coses que necessàriament no vol dir que en el pressupost s'hagi de contemplar d'una manera íntegra tot el que val la presó; per exemple, figures com el cens emfitèutic permeten avançar d'una manera molt contundent sobre una solució, sense que en el pressupost hi hagi d'haver la consignació multimilionària de les despeses d'una presó.

També, a part d'això, li diria, al senyor Oliart, que nosaltres estem estudiant la possibilitat de presentar-los una esmena transaccional a una que tenen ells a l'article 6, sobre la consideració del crèdits ampliables, que si finalment la féssim també obriria més la porta en el camí aquest de poder tenir la presó aquesta nova acabada al més aviat possible, per eliminar o descongestionar —diguin-li la paraula que vulguin— les presons a què s'ha referit el senyor diputat i sobre les quals també tenen diverses esmenes presentades, no?

El que és indubtable és que si mai es tanca la presó Model, que per obsoleta potser sí que seria realment la millor solució, el que també és indubtable és que una ciutat com la de Barcelona necessitarà una presó de preventius, almenys per poder-hi albergar —almenys— sobre un miler de preventius, que deuen ser més o menys els que avui té la presó Model. De manera que un equipament penitenciari per necessitat de l'acostament als jutjats, que és on han de recórrer els presos preventius, doncs, també serà necessari. Veuem quina és la solució última que el Govern decideix, però en realitat el que no es pot fer és simplement fer desaparèixer un equipament d'aquest tipus sense dotar-lo d'una alternativa absolutament necessària.

Per tots aquests motius, senyor Oliart, nosaltres, ja dic, i amb la voluntat de poder arribar a un acord transaccional amb vostès en el Ple del proper dia 20, de moment, a aquestes esmenes, hi votariem desfavorablement.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Esmena 999, del Grup Socialista: senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, escoltada la rèplica del senyor Esteve Orriols, nosaltres estem oberts a aquesta esmena transaccional que ens ofereix el Grup de Convergència i Unió, i, bé, quan ens la presentin, ja ho veurem.

Respecte a l'esmena 999, la defensaré sola –en tot cas, després ja agruparé altres esmenes pendents. Bé, es tracta d'incrementar la dotació que tenen les comissions d'assistència social penitenciària, que aquest any també, d'una manera sorprenent, han sofert una rebaixa molt considerable respecte del pressupost anterior.

És possible que per part del Grup de Convergència i Unió se'ns repliqui dient que existeix un Reial decret de dissolució d'aquestes comissions d'assistència social penitenciària. Nosaltres, això, ja ho sabem, però també és veritat que aquest mateix Reial decret, doncs, ja contempla la continuïtat i permanència d'aquestes comissions fins que no es creïn nous organismes.

Per altra banda, nosaltres creiem que, sent la Generalitat competent en tota la política de reinserció dels interns que estan aquí, a Catalunya, creiem que en qualsevol cas la substitució d'aquestes comissions o de les funcions que aquestes comissions fan a Catalunya és una competència i una atribució i una responsabilitat del Govern de la Generalitat i de la Generalitat en el seu conjunt.

És per aquest motiu que nosaltres hem presentat aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Un torn en contra, el senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: 999.

El Sr. ORRIOLS: 999. Bé, per dir-li, senyor president, que les comissions d'assistència social penitenciària, evidentment, fan una bona labor, això és indubtable, i que segurament, doncs, ni l'esmena que presenta el Grup Socialista seria suficient per poder atendre i millorar el que seria necessari. El que passa és que, per una banda, és fàcil agafar les baixes, doncs, que, mira, primer passen pel davant, i, en segon lloc, hi ha una qüestió de prioritats també que fan, que ens obliguen a votar en contra de l'esmena proposada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena número 1000 –rodona–, senyor Oliart, 1000; és al final del fascicle tercer, l'última del fascicle tercer. (Pausa. Veus de fons.) Bé, sí, sí, com diu el senyor Rodri, està a cavall entre el tercer i el quart fascicle. Està defensada ja? (Pausa.) Molt bé. Doncs, ara la següent és 1002, no 1001, jo la tinc per defensada, ja

l'ha defensada el senyor..., el senyor Abelló l'ha defensada; per tant, ara la 1002 i la 1003... (Veus de fons.) Estan defensades, senyor Abelló? (Pausa.) Molt bé, doncs, la 1002 i la 1003 defensades; 1004, d'Iniciativa, també; 1005, d'Iniciativa... 1006, del Grup Socialista, a la Direcció General de Justícia Juvenil: senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Moltes gràcies, senyor president. Defensarem la 1006, la 1007, la 1008, la 1009, la 1010, la 1011, la 1012, la 1013, la 1016, la 1017 i la 1018. Totes aquestes esmenes fan referència a la Direcció General de Justícia Juvenil. Aquest any ens trobem en un camí que segurament ja s'ha iniciat fa uns anys, de pèrdua de pes important d'aquesta Direcció General de Justícia Juvenil. Any rere any veiem que els pressupostos d'aquesta Direcció General disminueixen, aquest any globalment disminueixen aproximadament al voltant dels 150 milions, i després, si repassem les partides concretes, veurem que, pel que fa referència als centres de menors, disminueixen les diferents partides; és a dir, disminueix tant el funcionament dels centres propis com dels centres col·laboradors, com les despeses del tractament en medi obert. Per tant, des d'aquest punt de vista és evident que no hi ha un increment, que podria donar-se, de centres col·laboradors i una baixa de funcionament de centres propis o a l'inrevés; baixen sistemàticament totes les partides que fan referència a centres de menors.

Si avancem en altres partides d'aquesta Direcció General, també veurem que la partida que fa referència a «Famílies i institucions sense finalitat de lucre» continua disminuint –una disminució que ja es donava l'any 94–, i també la que fa referència a les inversions a la construcció i obres de reforma de centres. Per tant, des del punt de vista del que hauria de ser una política de justícia juvenil, una política important, respecte al camp dels menors, veiem que des d'aquest punt de vista políticament també disminueix. Per tant, nosaltres hem presentat tot un conjunt d'esmenes que van, precisament, en la direcció de donar-li més pes a aquesta Direcció General i, per tant, a incrementar en alguns casos partides que realment han arribat a un descens molt important.

Nosaltres hem fet una esmena en què tornem a plantejar la necessitat de convenis amb el Departament i els ajuntaments o diferents institucions; aquesta és una partida que desapareix del pressupost, i ens agradaria conèixer quin és el motiu perquè aquesta partida desaparegui. I després hem produït augments de partides tant als centres propis com als centres col·laboradors, a les corporacions locals i a les famílies i institucions sense finalitat de lucre. Creiem que tots aquests augments estan més que justificats, en la mesura que estem parlant d'una qüestió important.

També hi ha noves partides que el Grup Socialista ha plantejat al voltant de tot un conjunt de programes que creiem que en aquest pressupost haurien d'estar detallats; fan referència a la inserció professional dels menors atesos per la Direcció General, a programes de prevenció i rehabilitació de menors toxicòmans, i altres fan referència a les activitats culturals, als programes de reparació a les víctimes, és a dir, tot aquest conjunt de programes que nosaltres

creiem fonamentals a l'hora de portar endavant una política en aquesta Direcció General de Justícia Juvenil.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. Per fer un torn en contra, el senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor president. Jo tornaria a insistir en el que dèiem abans sobre les necessitats de prioritzar determinades despeses i les necessitats, també, de la contenció de la despesa pública en general, com a criteri, i això ha de tenir plasmacions directes en el pressupost, i d'alguna manera, doncs, hi ha qüestions que han quedat més afectades que altres, i aquesta és una llibertat que vostès entendran que el Govern té i que el nostre Grup Parlamentari hi dona suport. I amb això vull dir que, doncs, estem davant d'haver-se de definir, decidir, eh?, perquè, en canvi, conceptualment jo li donaria la raó en la majoria de coses que ha dit el senyor Abelló, perquè sembla que algunes coses són indiscutibles i molt evidents.

Dit això, per això, li diria dues coses, en relació amb les esmenes concretes que ha presentat a aquesta Direcció General, que serien, d'una banda, que la majoria d'esmenes ens proposen una alta de 1.000 pessetes, conceptual, de manera que és una tècnica per poder explicar el que un voldria fer però molt fàcil, per altra banda, no?, perquè d'alguna manera el pressupost té l'obligació d'explicitar l'acció de govern que es porta a terme, i les esmenes que obren una partida de 1.000 pessetes són una declaració d'intencions o de voluntats que segurament a la pràctica i en acabar l'annualitat serien de bastant difícil concreció, si s'haguessin de dotar dels diners que cadascuna d'aquestes activitats que vostès proposen, doncs, s'haguessin de portar a terme; això, d'una banda.

D'altra banda, vostès, les baixes, les treuen -m'imagino-, és clar, de conceptes fàcils com «Atencions protocol·làries» i com «Dietes, locomoció i trasllats». Bé, és clar, 1.000 pessetes d'«Atencions protocol·làries», no passa res, oi? Però segur que vostès han vist que amb aquestes partides tampoc hi ha hagut..., no hi ha..., no estan dotades d'una manera que pugui ser criticable des d'un punt de vista, a més, de l'objectivitat. Per altra banda, les «Dietes, locomoció i trasllats», sí que estan comptats d'acord amb les despeses que es van efectuar el 94, aquesta Direcció General, que són bastants i que d'alguna manera aquestes sí que podrien afectar la mateixa vida dels centres, no?

Jo, per resumir, senyor Abelló, li diria això: jo penso que el pressupost no està tan mal confeccionat dintre d'aquesta línia de contenció, tota vegada que les partides que vostès ens proposen en cap cas cap supera els 5 milions de pessetes -n'hi ha una de 3, una de 5 i una d'1 milió i les altres de 1.000 pessetes-, que per mi és una demostració que, tan mal encaminat, aquest pressupost no ho està.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Ha quedat l'esmena 1019, que el senyor Abelló no ens ha dit si la incloïa amb les que ha... (Pausa.) No, no queda inclosa. És per al senyor Oliart, doncs. Senyor Oliart, en podeu fer la defensa.

El Sr. OLART: Gràcies, senyor president. Junt amb aquesta esmena 1019 i per un concepte molt similar hi uníem l'esmena 1036. Faria la defensa conjunta de les dues.

Fa referència al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció i es refereix al capítol 4 i al capítol 7 de la Direcció General, que, per un cantó, són transferències per al funcionament d'aquest centre de reinserció i, per l'altra banda, doncs, en el seu capítol d'inversions al mateix centre. Nosaltres hem vist que conjuntament hi ha una rebaixa de les inversions i de les transferències, mínima però bastant substancial si tenim en compte, doncs, que ja està en unes quantitats molt baixes, i, en canvi, no correspon a un augment de la població penitenciària, que ha estat molt important aquest últim any; que significa no sols un estancament del funcionament i de les inversions d'aquest centre penitenciari, sinó fins i tot una disminució de les seves activitats futures.

És per aquest motiu que nosaltres demanem un increment dins de les possibilitats dels recursos que el mateix pressupost, doncs, ens està indicant. I que, naturalment, si nosaltres no augmentem aquestes aportacions és per la impossibilitat numèrica de poder-ho fer; amb la qual cosa, doncs, se surt una mica al pas de les argumentacions que darrerament se'ns estan donant.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per fer un torn en contra, el senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Moltes gràcies, senyor president. Jo diria que les dietes de locomoció i trasllats són a la Direcció General de Serveis Penitenciaris una de les partides absolutament importants per a la mobilitat necessària que la població interna té en relació amb judicis i altres aspectes importants de la vida penitenciària, i que ja només parlar d'aquesta baixa a nosaltres ens obligaria a no poder-la atendre. Per altra banda, per molt desitjable, també, que sigui l'increment de capital al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, un capital de 5 milions de pessetes tampoc li suposarà una ajuda extraordinària.

Per tots aquests dos conceptes, senyor president, votarem en contra d'aquesta esmena, de les dues esmenes, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Esmena 1020, del Grup Socialista, a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació: el senyor Oliart.

El Sr. OLART: Gràcies, senyor president. Bé, aquí acumularíem la defensa de diverses esmenes: 1020, 1023, 1024 i 1025. La 1020..., bé, totes elles són unes partides en què demanem la seva obertura amb la quantitat mínima de 1.000 pessetes, més que res perquè quedin els conceptes clars, no perquè amb aquestes 1.000 pessetes es pugui fer absolutament res, però és indubtable que és una tècnica pressupostària completament admesa en totes les pràctiques pressupostàries de tots els parlaments del món, i ens estranya moltíssim que ens vinguin aquí amb aquest tipus d'argumentació a *sensu contrario*, no? És a dir, si nosaltres no hi posem més de 1.000 pessetes és perquè no hi han pessetes d'on treure-les. Però, per altra banda, està molt clar

que el que estem indicant és precisament l'obertura d'aquests programes o de la creació dels organismes que en cada una d'aquestes esmenes, doncs, es demanen.

Primerament, nosaltres demanem que es consignin 1.000 pessetes per a la creació de l'escola de formació de funcionaris i personal penitenciari; aquesta és una vella aspiració de tots els funcionaris i és també una necessitat. És a dir, nosaltres creiem en la formació dels tècnics i dels funcionaris que es dediquen a l'atenció dels interns en els centres penitenciaris, i també creiem en el concepte de la formació permanent. Aquests conceptes també són en aquest moment, doncs, per a tots els col·lectius de funcionaris i els seus representants sindicals, són també unes aspiracions que tots ells tenen, i és en aquest sentit que nosaltres demanem que s'obri aquesta partida, mirant que la creació d'aquesta escola de formació professional sigui una realitat l'any vinent.

L'altra partida que nosaltres demanem també que s'obri és la creació del centre d'assistència a les víctimes de delictes. Com vostès recordaran, no fa gaire el Grup Socialista va presentar una interpellació en aquest sentit i es va presentar una moció. Sorprenentment, a la resposta de la nostra Moció, que era precisament en el sentit de la creació d'aquest centre d'assistència a les víctimes de delictes, se'ns va respondre que per al mes de gener de l'any 1995 la Generalitat ja ho pensava tenir en funcionament. Si això és així —i nosaltres no en dubtem, encara que ens va estranyar molt que aquesta resposta no vingués acompanyada d'un sí a la nostra Moció, però, en fi, les coses són com són; però nosaltres creiem que realment aquesta era la intencionalitat del Consell Executiu—, si és així, doncs, és necessari que es consignin com a mínim, doncs, una partida per a la creació d'aquest centre d'assistència a víctimes de delictes, que és el que nosaltres fem en aquesta esmena que presentem a la seva consideració.

Una altra esmena és, també, perquè s'obri un programa de promoció de les activitats culturals, esportives i recreatives als centres penitenciaris. Aquesta és una qüestió que nosaltres venim reiteradament demanant sempre que es presenten els Pressupostos de la Generalitat. La visita als centres penitenciaris ha posat sempre de manifest, doncs, la mancança en molts d'aquests centres visitats, doncs, dels programes adequats en aquest sentit o en aquesta matèria, i és per això que demanem, una vegada més, que s'obri una partida.

Una altra també per al programa de tractament de drogodependents. Ja sabem que hi ha en funcionament diversos programes en alguns dels centres penitenciaris, però nosaltres creiem que això s'ha de generalitzar a tots els centres penitenciaris de Catalunya, i que la matèria, la política de tractament dels drogodependents, dels interns, és tan important que creiem que mereix que tingui un tractament pressupostari per ell mateix.

Una altra partida és per a les corporacions locals per al manteniment dels dipòsits. Aquesta és una partida tradicional que nosaltres venim reiteradament demanant. Nosaltres creiem que és necessària la reforma dels dipòsits municipals

i que aquesta és una competència que pertoca a la Generalitat. Aquí naturalment sempre ens topem que hi ha una concepció diferent per part del Consell Executiu i per part del conseller de Justícia, però nosaltres insistim en la nostra política i demanem, doncs, una vegada més, que s'obri aquesta partida.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Per a un torn en contra, el senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor president. En relació amb l'esmena 1020, sobre la creació de l'escola de formació de funcionaris i personal penitenciari, nosaltres li diríem al senyor Oliart que estem d'acord amb el concepte; tindrem oportunitat d'aprofundir el tema i veure si som capaços de cercar una solució conjunta a través d'una proposició no de llei que ell mateix ha presentat en aquest sentit. El que nosaltres entenem és que, en aquests moments, crear una escola nova segurament serà difícil, i el que ens interessaria o que podria ser possible és desenvolupar aquesta idea a través del Centre d'Estudis de Formació Especialitzada, i podria ser que, com una dependència o com un apartat d'aquest Centre, es pogués, almenys, muntar l'embrió del que després podria ser una escola, que tampoc ha de ser res molt dimensionat, perquè tampoc tindrà, diguéssim, la vigència que pot tenir l'Escola de Policia, per entendre'ns, no?, però que valdria la pena fer un esforç en aquest sentit. El que passa és que, ja li dic, nosaltres entenem que la manera de començar-ho va més per aprofitar un organisme que ja existeix ara que no per crear-ne un de nou, i és aquest l'únic motiu pel qual li votarem en contra aquesta esmena, deixant obertes les portes a una entesa conceptual a través de la Proposició no de llei.

Després, en relació amb la creació del centre d'assistència a les víctimes del delictes, jo no recordo a quina moció feia referència el senyor Oliart. El que sí que li puc avançar és que la idea no ens sembla malament; el que passa és que caldrà que ens posem d'acord a regular prèviament, o almenys a entendre prèviament, la figura pròpia de la víctima i quines són les actuacions que l'Administració pot desenvolupar en aquest sentit, i determinant també les competències que correspondran, a quins departaments... Perquè no només serà qüestió que afecti els de Justícia, segurament, no? Per tant, mentre això no es determini, nosaltres també votarem en contra d'aquesta esmena.

La següent esmena que ha presentat el senyor Oliart feia referència a les activitats culturals esportives que es fan en els centres penitenciaris. Jo li vull recordar, al senyor Oliart, que és cert..., ell ha dit que se'n fan; segurament se n'haurien de fer més, però no deixa de ser important el que es fa, i justament, doncs, tot el que es fa està concretat en una partida que està dotada amb més de 4.000 milions de pessetes, de funcionament dels centres penitenciaris, i des d'aquest punt de vista, i per les disponibilitats actuals, les considerem suficients.

Igualment li diríem en relació amb el «Programa de tractament de drogodependents»; en aquestes partides que estan

dotades d'una manera considerable, hi han inclosos aquests programes que vostè ha dit i que és cert que funcionen d'una manera bastant correcta o molt correcta en alguns centres penitenciaris i que s'han d'estendre a la resta, però això és un treball en el qual el Departament hi està a sobre i s'està fent dia a dia.

I, en relació amb les corporacions locals, jo, senyor Oliart, em remeto a tota la discussió que vam tenir sobre aquest tema a través d'una interpellació que es va presentar en el Ple, en què, si aquí no som capaços de fer una proposta conjunta o al màxim d'àmplia possible de modificació de l'actual marc legal, difícilment podrem sortir-nos d'aquest problema; perquè insisteixo que això està mal regulat de principi, de les lleis que depenen del Congrés dels Diputats, de la Llei orgànica, d'una banda, i de la Llei de règim local també, d'una altra, i que, si això no ho podem modificar des d'aquesta base, difícilment ens en sortirem, perquè el que estableix la Llei que la Generalitat en aquest moment considera o que el Departament en aquest moment considera que és la seva obligació són les dietes que puntualment paguen, o que paguen quan —suposo— deuen poder, en relació amb els detinguts que passen a disposició judicial, segons està legislant.

Per tant, senyor president, per aquests motius, votarem en contra de la totalitat d'esmenes defensades pel senyor Oliart.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Orriols. Segons les nostres anotacions, l'esmena que ara correspon defensar és la 1037, del Grup Socialista. Correcte? *(Pausa.)* Doncs, el senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Defensaríem conjuntament la 1037, la 1039, la 1040, la 1043, la 1045 i la 1049. Aquestes són les esmenes que té el Grup Socialista, i fan referència a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques i a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.

Respecte a les esmenes que fan referència a la Direcció General de Dret, crec que nosaltres ja hem plantejat en diferents ocasions que no acabem d'entendre la necessitat no ja de les funcions —que és evident que algunes d'elles són funcions importants que realitza aquesta Direcció General—, sinó que, per a un pressupost del voltant dels 250 milions, que aquest any disminueix més de 50 milions respecte a l'any passat, hi hagi una direcció general. Creiem que podria estar perfectament en el mateix Gabinet del Conseller, a la Secretaria General o en una altra direcció general, i, per tant, no es justifica aquesta Direcció General.

A més a més, si veiem el pressupost d'aquesta Direcció General, veurem que en «Reunions i conferències» i en «Treballs realitzats per altres empreses» supera a bastament els 180 milions. Per tant, és evident que una part important de la feina d'aquesta Direcció General ve realitzada fora de la Conselleria.

A més a més, donat que en el debat aquesta Comissió es planteja tot sovint la qüestió de les esmenes que fa el Grup Socialista de 1.000 pessetes, bé, podem veure que a més

d'una direcció general que té molt poc pressupost, doncs, té diferents partides de 1.000 pessetes. En concret, de les deu o dotze partides que té aquesta Direcció General, n'hi han quatre: al Col·legi de Notaris de Barcelona, l'Assemblea de Registradors de la Propietat i Mercantils de Catalunya, altres indemnitzacions i a entitats de dret privat. Per tant, suposo que aquesta és una tècnica que, des del punt de vista pressupostari, fa l'oposició, però també fa a bastament el Govern.

Les esmenes que planteja el Grup Socialista fan referència, fonamentalment, per un costat, a la partida de «Textos jurídics catalans». Curiosament, és una partida que té una davallada de 30 milions. Nosaltres creiem que s'hauria d'incrementar; realment, és un treball important que es feia, precisament, des d'aquesta Direcció General, que l'any passat havia tingut un increment notable i que aquest any veiem que, realment, la baixa és molt considerable, i, per tant, contradiu clarament la seva política, que en diferents debats pressupostaris vostès van mantenir, de defensa que aquesta partida s'incrementés.

També, des del nostre punt de vista, hi han altres esmenes, algunes d'elles fan referència a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació; hi ha una partida, en concret, aquí. Nosaltres volem que s'incrementi; creiem que el treball que es realitza des de l'Acadèmia és important, i hi hauria d'haver un increment.

I, finalment, respecte a aquesta Direcció General, les «Beques a notaris i registradors de la propietat i mercantils», nosaltres creiem que, des del punt de vista del que ha de ser la normalització d'aquest país i, per tant, l'accés a notaries i a registradors, hi ha d'haver una política que en algunes qüestions reconeixem que es porta des de la Conselleria de Justícia, a l'hora que hi hagin aquestes beques, però creiem que, des del nostre punt de vista, s'hauria d'incrementar amb una partida més important i, per tant, nosaltres per això proposem que s'augmenti.

Respecte a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, és evident que, de les dues discrepàncies que tenim en aquest pressupost, una l'hem esmentat quan hem parlat del Programa de normalització lingüística més general, però és indubtable que, a més a més del programa general del Departament, respecte al programa que té en concret aquesta Direcció General amb l'Administració de Justícia, també hi ha una baixa de més de 20 milions. No ho acabem d'entendre, precisament, quan des de la Conselleria s'ha assenyalat —i amb bon criteri— que la situació de normalització del català a l'Administració de Justícia a Catalunya deixa molt que desitjar; fa molt poques setmanes vam tenir la presència, la compareixença en aquesta Comissió del Consell General de Col·legis d'Advocats de Catalunya, que incidien també en aquesta qüestió, i no hi ha dubte que la pràctica dels ciutadans al voltant de l'Administració de Justícia és la millor prova que encara estem molt endarrerits en aquesta qüestió.

Una altra qüestió en la qual veiem que hi ha una baixa molt considerable és la que fa referència a la construcció i a la reforma d'edificis judicials. Creiem que, des del nostre

punt de vista, és una baixa que no té justificació, precisament per la situació en què es troba una part important d'aquests edificis al nostre país. De l'any 94, que hi havia una partida de 674 milions, hem passat a una partida, l'any 95, de 81 milions, i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que realment és una baixa incomprensible.

Per tant, les nostres esmenes van en aquesta direcció: en la direcció d'increment a les beques a opositors a la carrera judicial, fiscals i secretaris —creiem que és un dels aspectes importants a l'hora de normalitzar l'Administració del nostre país—; la creació d'una partida específica per a la situació dels jutjats de Puigcerdà, i, després, el que feia referència anteriorment respecte al Programa de normalització lingüística.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló. Un torn en contra, el senyor Giménez.

El Sr. GIMÉNEZ: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, és evident que el Departament de Justícia —això no se li amaga a ningú— té una davallada en les seves xifres pressupostàries d'aquest any. Hi ha una voluntat política global que parla, o podria parlar, de presons i que parla també de català, de normalització lingüística, i que parla d'altres coses, però la realitat econòmica és la que és i ens hem de, doncs, limitar als diners que tenim. Les prioritats, les marca el Govern, i aquest Grup Parlamentari el que està fent avui aquí és defensar la bondat d'aquestes prioritats.

En primer lloc, pel que fa referència a la Direcció General de Dret, nosaltres trobem del tot justificada l'existència d'aquesta Direcció General —és obvi; si no, no hi seria—, i crec que és justificada perquè hi ha una figura que, juntament amb altres..., no cal ara entrar en filosofia, però amb altres qüestions, configuren la nostra nació, configuren Catalunya o aporten una part d'aquest ser, no? I en aquest cas estic parlant del dret civil català. Jo crec que el dret civil català es mereix l'existència d'una direcció general que es preocupi —la memòria que acompanya el pressupost en parla—, que impulsi i que recuperi el dret civil català, que concreti aquest esforç en la redacció del text articulat d'un avantprojecte de llei de codi de família, un manual de contractes de dret patrimonial i altres estudis relacionats amb diverses lleis, com les de fundacions i col·legis professionals.

El pressupost, doncs —ja no ho repetiré—, és el que és; nosaltres pensem que és correcte. Pel que fa a les partides que vostès volen donar de baixa, com «Dietes de locomoció i trasllats», «Reunions i conferències» i «Estudis i treballs tècnics», ens hi hem referit abans, són partides ajustades; algunes d'elles no pugen, altres baixen; són les que es necessiten per tirar endavant, doncs, pel que fa a la Direcció General del Dret, tot això que hem estat exposant fins ara, i, per tant, nosaltres creiem que la seva existència és necessària.

Pel que fa a les partides de 1.000 pessetes, doncs, també això forma part d'unes prioritats i unes necessitats que el Govern sí que pot establir d'aquesta manera, no?

Hi ha, a l'hora de comparar, les consignacions pressupostàries de 1.000 pessetes que fa el Govern amb les que fa l'oposició; hauríem de dir que les de l'oposició responen a qüestions, evidentment, de tècnica pressupostària, de forma que la seva existència simplifica el procediment per a les transferències de crèdit, d'acord amb el que preveu la Llei de finances públiques i la Llei de pressupostos. En el cas que no hi hagi partida, la transferència requereix prèviament un acord del Consell Executiu.

El pressupost —ja s'ha dit abans per part del meu company, senyor Orriols— no és una declaració de principis, sinó l'expressió xifrada de les actuacions del Govern durant l'any pressupostari. Les esmenes que es proposen han de contenir, lògicament, la baixa i l'alta, que, si bé es compleixen formalment en el cas de les seves esmenes, no compleixen, en general, els requisits essencials.

Fer una petita referència pel que fa a la Direcció General que es relaciona amb l'Administració de justícia: el meu company, senyor Orriols, ha mencionat que el nostre Grup està estudiant la possibilitat de fer una transacció a l'articulat, concretament a l'article 6, per a les noves inversions en serveis penitenciaris i també per als equipaments pel que fa referència als jutjats.

Per tot això, el nostre Grup votarà contràriament a les esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Giménez.

Em sembla que hem acabat les esmenes al Departament de Justícia, i podríem passar a les votacions. No queda cap esmena, veritat? (*Algú diu: «La 1054, que la guardem pel...»*) D'acord. No, no, les de totalitat; perdó, no, cap esmena de modificació. Les de totalitat, evidentment que es donen per defensades; hi ha la 1053, també, d'Esquerra Republicana.

Ara els proposo una sola votació, des de la 989 fins a la 1054.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

9 a favor, 12 en contra: no prosperen aquestes esmenes.

Ara els proposaria que féssim una parada de deu minuts, i els senyors portaveus, si es volguessin acostar un moment, faríem un comentari sobre la previsió d'horaris.

Se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i cinc minuts i es reprèn a dos quarts d'una i sis minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Correspon ara de debatre les esmenes presentades al Departament d'Indústria i d'Energia.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1055 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 1056 (G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya), al Departament d'Indústria i Energia; 1075 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 1076 (G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya) i 1077 (G.

Socialista), al Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarials; 1078 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1079 (G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya) i 1080 (G. Socialista), al Laboratori General d'Assaigs i Investigacions; 1081 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1082 (G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya) i 1083 (G. Socialista), a l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil, i 1084 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1085 (G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya) i 1086 (G. Socialista), a l'Institut Català de l'Energia.

El Sr. PRESIDENT: Esmena 1057, del Grup Socialista: el senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, senyor president. Bé, si em permet el senyor president, ja defensaria totes les esmenes que tenim en aquest departament. I per tant, doncs, parlariem de la 1057, la 1058, la 1059, la 1060, la 1062, la 1063, la 1068, la 1071, la 1072, la 1073, la 1074. Bé, i donariem per defensades les del Cidem, el Laboratori, i l'Idiada i l'Icaen, que són la 1077, la 1080, la 1083 i la 1086, senyor president. Em sembla que són totes les que el nostre Grup té al Departament d'Indústria i Energia.

Breument, doncs. De fet, al conjunt d'esmenes el que hem intentat fer és, repassant el pressupost del Departament d'Indústria i Energia, intentar veure de quines partides podríem, lògicament, rescabalar algun diner, de reduir algunes partides i tenir una quantitat de diners per aplicar, incrementant alguns programes que ja existeixen, que considerem nosaltres d'importància, que voldríem reforçar, i també aprofitar algunes quantitats d'aquestes, que hem pogut, doncs, reduir d'algunes partides, creant alguns programes que fóra d'interès que el Departament d'Indústria tingués també dintre les seves activitats i que venim reclamant any rere any.

Per tant, doncs, ens hem limitat a reduir partides que es poden perfectament reduir: són de publicacions, atencions protocol·làries i altres despeses diverses; en definitiva, l'article 22, que pensem que, ajustant-lo amb les quantitats que li hem descomptat, perfectament encara té prou mitjans econòmics com per poder funcionar d'una forma prou correcta.

Pel que fa a les altes, i concretant, l'esmena 1057 pretén, juntament amb la 1059, incrementar l'Institut Català d'Energia amb 35 milions més, dels quals voldríem que 25 milions servissin per reforçar el Programa de foment de cogeneració, i, per altra banda, també reforçar el Programa d'acció municipal amb 10 milions. Per tant, pensem que són dues partides que poden perfectament ser traspassades, i incrementar aquests programes, que considerem que són d'importància i que pel resultat que estan tenint són força interessants.

Per altra banda, la 1058, en aquest cas, pretén incrementar una partida nova per a una empresa de promoció econòmica anomenada Ripollès Desenvolupament. És una societat mercantil participada a través del Cidem que està fent una bona tasca al Ripollès, i creiem que s'hauria de mi-

llorar, si volguessin, la seva dotació econòmica, per les dificultats que vostès coneixen, que les hem posades durant molts anys a consideració d'aquí, del Parlament, de la situació d'aquesta comarca i la necessitat d'incrementar el seu desenvolupament en tot allò que fos possible.

La 1059, ja l'he dita.

La 1060, en aquest cas, intenta reforçar un programa que considerem important, que és el d'inversions en comarques amb regressió demogràfica, i, per tant, pretenem que es doti amb aquests 30 milions més.

Pel que a la 1062, l'esmena 1062 pretén també reforçar un altre programa que pensem que hauria d'estar ja prou dotat com per no haver de parlar-ne més a Catalunya, que és el tema de l'electrificació rural a casa nostra, que, malauradament, encara hi ha llocs on no acaba d'arribar-hi. Per tant, pensem que hauríem, també, de fer un esforç complementari per acabar de dotar aquesta partida.

Pel que fa a l'esmena 1068, nosaltres també, el nostre Grup, al llarg dels anys hem anat reclamant també d'Indústria que hi haguessin partides per ajudar tota l'activitat que a nivell de promoció econòmica local duen les administracions locals. En aquest cas intentaríem, veuríem amb molt bons ulls que hi ha hagués un programa específic per als centres i viviers d'empreses. Vostès saben que tenim molts ajuntaments a Catalunya, sortosament, que tenen aquest tipus d'activitat, que tenen aquest tipus de centre, en la majoria dels casos, en fi, subvingut amb recursos propis de l'Administració local, que estan, com vostès saben, prou justos i que es distreuen d'altres necessitats potser més prementeres. En tot cas, és un esforç que hauríem també de complementar a partir de la nostra Administració en concret, dels nostres serveis territorials, també d'Indústria. Proposem, doncs, un programa nou dotat de forma modesta; lògicament és difícil trobar recursos dintre de la Conselleria, però amb aquest esforç que hem fet pensem que almenys, si més no, podríem iniciar-lo enguany. Per tant, un programa nou per a centres i viviers d'empreses.

Un altra esmena, en aquest cas la 1071, pretén reforçar dintre del que és possible el Programa de projectes i realitzacions d'estavi energètic. Pensem que és un bon programa que s'hauria d'intentar millorar i gestionar de forma al més eficaç possible i, per tant, també intentarem d'incrementar-lo amb aquests 10 milions de pessetes.

L'esmena 1072, si em permeten, és una esmena d'aquelles que de vegades hem anomenat d'atenció a la mateixa vivència dels grups parlamentaris en el territori, que és un esforç per tal de col·laborar amb l'Ajuntament d'Olot per a la construcció d'un palau de congressos i convencions, que podria tenir un abast de promoció comercial i final per a aquesta zona de la Garrotxa, lògicament centrada al voltant de la seva capital, que fóra d'interès per a tots plegats poder-la tirar endavant.

Pel que fa a l'esmena 1073, es tracta d'obrir una partida, si més no un nou programa, d'infraestructures de telecomunicacions. Vostès saben que cada vegada més el fet que les nostres comarques tinguin infraestructures que permetin

l'aplicació de noves tecnologies en el camp de les telecomunicacions és un fet de primer ordre pel que fa a la promoció econòmica i industrial d'aquestes zones. Hi ha algunes comarques que hi ha més dificultat que de forma natural arribin aquestes infraestructures, atès que per la seva pròpia rendibilitat comercial no ho són tant en primera instància per les empreses que treballen aquests mercats, i per tant fóra bo que els ajudéssim, si més no, que també aquestes comarques tinguessin aquestes noves tecnologies que possibilitin el reforçament del seu desenvolupament econòmic i social.

Per acabar, l'esmena 1074 es tracta d'una partida que també pretén ajudar també els ajuntaments en els seus programes de reestructuració i agrupació de comerços. Pensem que també seria bo que en la Direcció General de Promoció Comercial hi hagués aquesta partida, si més no oberta per iniciar aquests programes que pensem que són d'interès.

I pel que fa a les empreses, els centres d'informació del Cidem i les altres, com que he dit que les donàrem per defensades, no m'hi referiré.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Riera. Per fer el torn en contra, el senyor Ramon Tomàs.

El Sr. TOMÀS I RIBA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor diputat Santiago Riera, és obvi que vostè ha fet un esforç important per tal de fer un repàs a totes les seves iniciatives, i, en aquest sentit, en la mesura que vostè ho ha fet, també ho farem nosaltres, per tal d'agilitar precisament la marxa d'aquesta Comissió.

Vostè, d'una forma resumida, ha esmentat tota una sèrie de projectes, i, per tant, en aquest sentit, també la contestació hauria de ser perfectament i abastant tot els conceptes que vostè ha tocat. Vostè en les seves intervencions ha fet un esment d'una sèrie de conceptes territorials que tant abasten de forma concreta alguns ajuntaments com el concepte de reequilibrament territorial, en certa manera, sobretot pel que representen en un dels casos concrets les atencions que s'han de produir als departaments de promoció econòmica industrial dels ajuntaments de Catalunya, departaments, per altra banda, que cada vegada són més estesos dins de les polítiques pròpies des de l'àmbit local.

En aquest sentit, jo el que sí que li voldria dir és que tant el Cidem, com el Cecapri, com EPLICSA són organismes de què disposa el Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat, als quals precisament —i darrerament encara més— aquests mateixos departaments de promoció econòmica es dirigeixen per tal de dur polítiques, sobretot en la línia possible dels convenis, i, al mateix temps, en la línia també del reequilibrament territorial i la distribució de competències a nivell de Catalunya, cada vegada més els consells comarcals es dirigeixen al Departament d'Indústria per poder endegar polítiques combinades en funció de les necessitats del propi territori.

En aquest sentit, si bé es veritat que vostè, en fer una sèrie de baixes, sobretot d'atencions protocol·làries i publicitat, pot arribar a dotar o almenys conceptualment fer possi-

ble que existeixin unes petites partides en aquest sentit, possiblement si analitzéssim i suméssim les partides que ja s'estan destinant en aquest moment en funció de les necessitats i requeriments dels consells comarcals i dels mateixos ajuntaments, podríem trobar-nos amb la sorpresa que les dotacions siguin ja molt considerables en aquest moment; i per tant jo, nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, coincidim amb vostè que precisament l'atenció local o l'atenció al món local cada vegada ha de ser més important, i, per tant, en aquest sentit la territorialització de les accions del Govern i també del Departament d'Indústria han de tenir encara més pes en el futur, però no dubti vostè que ja s'està realitzant de forma..., i en funció de les atribucions que tenen conferides els consells comarcals en aquests moments. Vostè coneix perfectament que el Cidem té oficines en tots els consells comarcals, o en la majoria dels consells comarcals de Catalunya, i a partir d'aquí s'estableix ja una diàleg de les necessitats entre les possibilitats que ofereix el Departament d'Indústria i les que es plantegen a nivell territorial.

Un altre tema que ha tocat vostè és el tema de l'electrificació rural. Jo li voldria comentar que en el pressupost d'Indústria d'aquest any que ve, precisament, l'electrificació rural, quant a la distribució del pressupost, des del punt de vista de les seves funcions o en funció de les actuacions programàtiques, s'augmenta un 18,3%, molt per damunt de la inflació, i, en aquest sentit, podríem dir que el Departament d'Indústria, també en la línia que vostè demana —i en aquest sentit vostè és sensible i també ho és el Govern de la Generalitat—, ja proposa una sèrie d'augment pressupostaris que faran possible atendre aquells últims racons del nostre país que encara tenen una sèrie de deficiències des de les infraestructures del que en podríem dir de l'energia i, en aquest sentit, de l'electrificació.

Per altra banda, també, en la planificació i control energètics i miners també hi ha un augment de partides del 21,8%, que vostè sap, en aquest moment, que precisament pels problemes de la liberalització en el mercat internacional dels subministraments i, per tant, per arribar als preus de la Thermie al més baix possible a nivell de l'Estat, s'està produint una política de compres per part de l'Estat que està posant en serioses dificultats certes zones, fins i tot del nostre país i a Catalunya, i això pot provocar encara el tancament de les poques infraestructures mineres que tenim a casa nostra, en especial en el que es refereix al lignit. I és per això que també, des d'aquest punt de vista, el Departament d'Indústria, cara a aquesta any que ve, augmenta un 21% tot el que és planificació i control energètic i miner.

Senyor Riera, jo penso que quan vostè fa referències concretes, tant al Ripollès com al que és Olot..., en relació a Olot ja li podem dir —i, d'això, vostè en deu tenir la constatació— que aquest any passat per a les instal·lacions firals s'han fet unes dotacions d'inversió del voltant de 3,7 milions de pessetes, i en aquesta línia es continua coincidint en la necessitat de continuar fent inversió en dotacions firals a nivell de Catalunya i, en especial, en aquest cas concret, a l'Ajuntament d'Olot.

Voldria fer una referència especial al que és l'equilibri territorial, sense repetir les quantitats que s'hi han destinat en aquests darrers anys, per habitant, en una sèrie de comarques considerades en regressió demogràfica, però sí que voldria fer esment de les funcions d'EPLICSA i Cecapri pels temes de reconversió industrial. I vostè sap que moltes vegades, i en som coneixedors, en determinades comarques, especialment de muntanya, tant ha intervingut el Cecapri com hi pot intervenir EPLICSA per tal de mantenir certes infraestructures industrials o certes empreses que tenen, més enllà del seu sentit de la producció, un sentit del manteniment de l'activitat en aquestes comarques, precisament prop de la muntanya. I també aquí, encara que no se'n faci esment perquè pertany a un altre departament, no hi ha dubte que l'Institut Català de Finances compleix i ha complert, en aquest sentit, unes funcions específiques de manteniment de l'activitat industrial en la seva dimensió social en comarques en les quals la desaparició de certes indústries podria arribar a representar la desaparició de l'activitat econòmica, sense existir, encara, una alternativa econòmica que pugui fer possible el manteniment de la vida dels pobles i, sobretot, de pobles petits del nostre Pre-pirineu.

Jo crec, senyor Riera, que vostè en la seva exposició ha fet, més enllà de l'explicitació d'unes propostes concretes, en certa manera el que podrien ser per a vostè una sèrie d'objectius que hauria de tenir el Departament d'Indústria, i creguin-nos, senyor Riera, que coincidim amb el seu plantejament, perquè al cap i a la fi tots el que volem és, precisament, reequilibrar al màxim possible el nostre país, i això és el que es fa des dels pressupòsits del Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya. Per tant, amb base en aquestes argumentacions, no pas perquè no coincidim amb l'anàlisi que fa el senyor Riera, sinó pel fet que les prioritats pressupostàries les expressa el Departament d'Indústria, nosaltres votarem en contra de les esmenes plantejades pel Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ramon Tomàs. Ara, esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya; la primera, la 1061: el senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. En la mateixa línia d'eficiència i d'estalvi energètic, propi, si més no també, del Departament d'Indústria com un dels objectius que s'hauria de plantejar, defensaré conjuntament totes les esmenes, totes les esmenes que són esmenes parcials, i també donaria per defensades totes les que van a empreses i organismes públics. En concret no hem pretès fer una anàlisi exhaustiva i unes alternatives de tots els aspectes que creiem que seria possible modificar, sinó simplement, en aquestes set esmenes, fer una certa visió que és possible aplicar altres polítiques industrials a Catalunya i que, en definitiva, les prioritats es poden definir cap a una banda o cap a l'altra en funció de quina és la majoria que governa.

En concret, per exemple, en l'esmena 1061, nosaltres hem analitzat que el Copca té enguany un increment de 166 milions de pessetes respecte a l'any 94 i que, en canvi, l'Institut Català d'Energia té una reducció de 101 milions de

pessetes. Com que creiem que estratègicament és molt important la funció que ha de fer o que pot fer l'Institut Català d'Energia, simplement el que fem és una modificació, un reequilibrament pressupostari, disminuint 200 milions en un i donant-los a l'altre, de manera que quedaria com està però a l'inrevés; és a dir, el que disminueix un, augmenta l'altre i viceversa. Pensem que l'Institut podria destinar aquests recursos a aspectes que no es fomenten prou, com és l'estudi i la implantació d'energia renovable, l'estalvi energètic o la cogeneració, per exemple.

L'esmena 1064: també el creixement enguany del Cidem és prou notori; hi han quasi 1.800 milions de pessetes entre «Transferències corrents» i «Aportacions a compte de capital», i pensem que amb 400 menys el Cidem podria fer perfectament les seves funcions, perquè part del que plantejem podria ser una de les activitats del Cidem. El que nosaltres plantejem és, concretament, una partida específica de cara a un programa de reconversió ecològica de la indústria. Un dels criteris de competitivitat és, evidentment, completar el cicle productiu, i completar el cicle productiu significa que algunes implantacions de tecnologies netes o de tractament dels seus productes no comercialitzables són factors importants de cara que les indústries tinguin un futur més assegurat. Llavors, una partida específica pensem que pot ser molt important de cara a aquest futur d'alguna de les empreses que han de fer renovacions, i, en tot cas, vull recordar que ahir hi va haver un accident prou significatiu en una empresa que el mateix conseller de Medi Ambient deia que si no estava obsoleta sí que estaven molt antiquades algunes de les seves instal·lacions; em refereixo a l'empresa Erkimia, de Flix, que, com tots saben, va produir cinc ferits, si bé lleus, però cinc ferits en un accident d'una explosió d'un tanc de clorhídric.

L'esmena 1065 i la 1066: em podran dir si al Laboratori General d'Assaigs i Investigacions li són absolutament fonamentals o no aquests 350 milions que traïem entre els dos. El que sí que hem vist és que per ell mateix ja se li han reduït 90 milions de les aportacions a compte de capital; per tant, si se'n poden reduir 90, no em diran que no se'n poden reduir 100 o que no se'n poden reduir 150. En tot cas, el problema d'on es redueixen..., el que creiem és que també s'hauria de destinar aquests 350 a dos apartats, a millorar substancialment unes partides que entenem que són prou ridícules, de subvencions a l'estalvi energètic, un per a corporacions locals i l'altre per a empreses, perquè 16 milions per a tots els ajuntaments per a fer aplicacions d'estalvi energètic, per a tots els ajuntaments de Catalunya, ens sembla prou insignificant com perquè no es pugui fer més que alguna qüestió de caràcter anecdòtic. I 72.300.000 pessetes per a totes les indústries de Catalunya també indica quin és el grau de prioritització d'aquestes partides.

En l'esmena 1067, de l'Idiada, observem que enguany hi ha també una reducció de 122 milions respecte a l'any anterior, però que segueix mantenint 2.650 milions de pessetes de dotació a l'Idiada. No crec que em puguin dir que amb 80 milions menys, hipotequem el futur de l'Idiada. I el que

creiem és que hauríem de corregir una actuació que ens sembla molt contradictòria: el foment d'inversions en l'aspecte de l'artesanía, que l'any passat estava dotat amb 152 milions i enguany hem vist, hem observat, d'una manera sorprenent, que quedava reduït a 100, quan entenem que això en comarques d'escassa implantació industrial, en comarques amb regressió demogràfica, en comarques que tenen difícil veure quin és el seu futur, el foment, però, decidit d'inversions de cara a aspectes artesanals de la seva gent podria ser un factor important de contribució a l'equilibri, a l'estabilitat d'aquesta població. Per tant, 80 milions no fan mal a ningú, i en especial no farien mal a l'Idiada i, en canvi, sí que podrien fer molt de bé a molta d'aquesta població, que tenen escasses perspectives d'industrialització important.

I les dues últimes, les esmenes 1069 i 1070, són més aviat una reubicació. En la 69 el que fem és..., hem vist que al foment d'inversions en comarques en regressió demogràfica, no les actuacions de Cidem o d'EPLICSA o de Ccapri, sinó del mateix Departament d'Indústria, veiem que per a les empreses hi ha un increment de 624 a 900 milions, i que, en canvi, per a corporacions locals hi ha una reducció de 1.200 a 1.100. Creiem que és bo que hi hagin més diners per als dos, però en tot cas el que creiem és que s'ha de prioritzar el control dels recursos aquests per part de les corporacions locals. D'aquí ve destinar aquests 500 milions, bàsicament, a les corporacions locals.

I la 1070, l'última: hem vist que hi ha una reducció notòria a les accions de promoció industrial –possiblement per aquesta diversificació que hi ha d'organismes que s'hi poden dedicar–, perquè és una partida molt àmplia o molt indefinida. De 1.100 hem pogut passar a 555, llavors el que diem és: si hem pogut baixar-ne tants, també podem baixar-ne 300 més, i, aquests, dedicar-los específicament a un programa de reindustrialització i de reactivació de la indústria a comarques amb dificultats; un programa específic, molt més concret que aquesta denominació genèrica d'accions de promoció industrial, i que també passaria –plantejem– a ser una partida destinada a corporacions locals.

Creiem que són canvis que són perfectament possibles i que, en tot cas, només depèn de la voluntat política de la majoria, però no d'hipotecar, ja sigui per les baixes o ja sigui per la transcendència, cap de les actuacions que pot fer el Departament d'Indústria i Energia del Govern.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. El senyor Ramon Tomàs té la paraula.

El Sr. TOMÀS I RIBA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Gimeno, jo penso que vostè ha fet una exposició amb coherència, diguéssim, amb la seva concepció i, per tant, amb un model determinat, que és el que tindria Iniciativa en el cas que hagués plantejat el pressupost d'Indústria, en el cas que hagués obtingut, lògicament, la possibilitat de governar. I en aquest sentit entenem que la visió que té Convergència i Unió del que és fer una política industrial està bastant lluny, precisament, dels

seus plantejaments. Però això no vol dir pas que en aquest sentit no es pugui valorar la visió que vostè sobretot fa del que en podríem dir les possibilitats de promoció de la indústria, sobretot atenent al territori.

Malgrat tot, vegi vostè que la majoria de les polítiques que avui dia s'endeguen estan més en funció de la visió del que és empresa en si, al marge de la seva situació geogràfica, que no pas amb una visió que, precisament, donant una sèrie d'ajuts concrets en un punt territorial, aleshores podríem arribar a fer possible una política industrial millor. Ahir mateix es va donar una bona notícia, i és que a Catalunya l'atur baixa; en canvi, a la resta de l'Estat espanyol l'atur puja, al mateix temps que baixa a Catalunya. I això per què? Lògicament, a Catalunya la proporció que té la indústria sobre el total de l'activitat econòmica és superior a la resta de l'Estat i, en aquest sentit, el que és evident és que el que fa la Generalitat és donar precisament suport al mateix teixit industrial i econòmic del país, deixant que sigui el mateix teixit industrial i econòmic del país el que, lògicament, pugui fer possible la competitivitat, i l'únic que fa la Generalitat de Catalunya és precisament donar aquell suport a aquells intangibles que són els que realment fan que una empresa sigui competitiva en el marc de la Unió Europea.

Lògicament, la penetració de les importacions en els darrers anys és conseqüència precisament de la incorporació de Catalunya en el marc europeu d'una forma decidida, i això vol dir que les empreses per si mateixes han de tenir una sèrie d'elements al voltant seu que facin possible que aquesta competència sigui millor de la que hi havia en el passat. Fent una anàlisi de la indústria catalana en els darrers anys, ens adonem que la rendibilitat de la indústria catalana està precisament amb base en la seva capacitat de poder tenir en compte una sèrie d'elements que no estan a la seva pròpia estructura interna, en el seu propi compte d'explotació, i és per això que la Generalitat de Catalunya va crear una sèrie d'organismes, com pot ser l'Icaen, com pot ser el Lgain, com pot ser l'Idiada, que fan precisament possible que aquests elements de competitivitat immaterials puguin consolidar la comercialització dels productes creats a Catalunya.

Per tant, en aquest sentit rebaixar d'aquests organismes quantitats importants per desplaçar-les a accions de tipus territorial podria entrar precisament en contradicció amb la política que és necessària en el marc de la competitivitat a nivell europeu. Què hi guanyarem donant una sèrie de milions a un territori, si el que estaríem era detraient una sèrie de valors econòmics que fessin possible, precisament, la competitivitat a nivell internacional? I aquí està, precisament, la raó i la contestació a una de les coses que ha proposat vostè, que és en relació amb el Copca. S'ha demostrat en els darrers anys que la consolidació de xarxes de comercialització, i, a més, tenint en compte factors competitius com són la paritat de la pesseta, el que fa és, precisament, possibilitar l'actuació i l'activitat industrial d'una forma important a nivell de Catalunya. Baixar les perspectives d'ajut a la indústria per part del Copca, entenem que seria una contra-

dicció amb les mateixes necessitats que hi han en aquest moment a nivell del que és la unificació o el mercat únic europeu, però és que, lògicament, en aquest sentit, desplaçar exclusivament a l'Institut Català, a l'Icaen, aquests 160 milions de pessetes que vostè planteja per part del Copca penso que no seria tan favorable com el fet de mantenir-los en el mateix Copca.

I no oblidí, per altra banda, que hi ha un augment en les infraestructures d'electrificació o en el pressupost que es preveu per a l'electrificació rural de 100 milions de pessetes. Vostè, que és diputat i que em consta que recorre el territori amb molta assiduitat, podrà veure que moltes vegades quan es planteja la possibilitat que una petita indústria vagi a un poble o a qualsevol lloc del nostre territori, precisament, la Direcció General d'Indústria i, en aquest cas, el Departament d'Energia de la Direcció General d'Indústria el que fa és donar suport a aquelles petites infraestructures que fan possible que es pugui acabar de col·locar certes indústries, per petites o grans que es plantegin, en els racons més allunyats del nostre territori. I per això la Generalitat de Catalunya, encara que no traient 160 milions de pessetes del Copca i afegint-los a l'Icaen, el que sí que fa és, precisament, donar suport a l'electrificació rural, que en molts casos no va per al consum domèstic, sinó per a la petita instal·lació d'indústries.

Jo voldria continuar contestant-li tota una sèrie de conceptes, però em penso que en el fons el resum és que vostès tenen un model, nosaltres en tenim un altre i creiem, precisament, que la baixa de l'atur a Catalunya també és deguda precisament, al respecte, a les línies d'actuació que té el Departament d'Indústria de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Tomàs. Ara hi ha un conjunt d'esmenes, les úniques que resten en aquest Departament d'Indústria i Energia, que són del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: 1087, 1088, 1089, 1090, 1091 i 1092.

Es donen per defensades? (*Pausa.*) D'acord. Doncs, aleshores em sembla que no en resta cap més de viva, perquè les altres són de totalitat i, evidentment, els grups també les donen per defensades.

Bé, doncs, podem anar a la votació. Proposo una votació única del Departament d'Indústria de les esmenes compreses entre la número 1057 i la 1096.

Vots a favor d'aquest conjunt?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 12 vots en contra. No s'aprova aquest conjunt d'esmenes del Departament d'Indústria –ho repeteixo– compreses entre la 1057 i la 1096.

Ara correspon de tractar les esmenes presentades al Departament de Comerç, Consum i Turisme.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1097 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1098 (G. P. Popular) i 1099 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), al Departament de

Comerç, Consum i Turisme, i 1112 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 1113 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), a l'Institut Català del Consum.

El Sr. PRESIDENT: I ara entrem a les esmenes a l'estat de despeses. La primera, la 1100, del Grup d'Iniciativa. El senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. També, continuant amb el ritme frenètic i efectiu de defensa d'esmenes, defensaria conjuntament totes les que tenim al Departament, que serien la 1100, 1102, 1104, 1105, 1107, 1108 i 1109, així com donaríem per defensada la de l'Institut Català del Consum.

En tot cas, dir que el Departament és –evidentment des de l'anàlisi dels pressupostos– un Departament que enguany hiverna, és a dir, que manté unes actuacions pràcticament iguals durant el 95 a les del 94, i el que hem fet ha sigut fer algunes modificacions puntuals considerant que, tot i que els recursos són menys que els de l'any passat, tenint en compte el que és la inflació, encara hi ha algun marge de maniobra per a fer algunes actuacions diferents de les que es fan.

En principi, la primera esmena, la 1100, va destinada a reduir algunes de les despeses aquestes que sempre se'ns planteja que són intocables perquè hipotequen els esmorzars dels funcionaris o el trasllat dels mateixos funcionaris i que, per tant, no poden fer la seva tasca, però que creiem que tot és reduïble i que podia ser més convenient destinar-ho a actuacions d'informació i assistència tècnica als consumidors i usuaris, que enguany ha tingut una reducció dels 35 milions que tenia l'any passat a menys de 30.

La segona, el condicionament d'immobles del Departament, ens sembla inapropiat o poc necessari que en aquest any de contenció, de contenció general del Departament, hi hagin 100 milions de pessetes, 100 milions, que és la principal inversió, la més gran inversió del Departament, en actuacions estrictament de caràcter intern, de millorar l'immoble del Departament de Comerç, Consum i Turisme. I creiem que en canvi sí que podria ser necessari reforçar el que són les actuacions de comerç en aquestes «Inversions en actuació d'informació, orientació i difusió», que també hem vist ja la seva migrada partida de 57 milions de pessetes reduïda també enguany respecte a l'any passat, és a dir, el 95 respecte del 94.

La tercera, la 1104, és una clàssica nostra, clàssica en el sentit que hi ha un cul-de-sac a la Secretaria General; dos culs-de-sac, més ben dit, un de 20 milions i l'altre de 15, que són per a subvencions per a tot, és a dir que això serveix per a tot, per a comerç, per a consum, per a turisme, serveix per a tot, i en definitiva és de lliure disposició, sembla ser que és de lliure disposició del conseller, 35 milions que no sabem on poden anar, en definitiva, al cap de l'any, si van a comerç, si van a consum o si van a turisme, perquè ho permet per als tres. Creiem que el parent pobre –que és la Direcció General de Comerç– d'aquest Departament és el que hauria de tenir aquestes partides, i per això el que fem simplement és canviar el seu destí.

Amb les següents, la 1104, la del programa de formació presencial i a distància, amb un pressupost de 132 milions, el que plantejem és que sigui per a promoció, formació i assistència tècnica, una partida que l'hem demanat també diverses vegades, que enguany es contempla però d'una manera molt insuficient i que creiem que s'hauria de fer una dotació que no és contradictòria del tot amb la partida de la qual fem la detracció.

Després, ja les altres són esmenes que van dirigides a reorientar inversions de la Direcció General de Turisme en el que, evidentment, és el model que nosaltres creiem que s'hauria de potenciar. És a dir, tant la 1107, dirigida a ajuts a la millora integral de l'entorn, com la d'ajuts a oferta turística de nova creació, com l'última, la dels 500 milions del Programa de foment del turisme rural i de muntanya, és la nostra aposta pel que creiem que és el turisme que realment ha de tenir futur i el que s'ha de potenciar; no tant el de la neu, el dels ports esportius i el dels camps de golf, el d'aquestes ofertes que juguen més amb l'especulació que no amb la voluntat de reequilibrar territorialment i de donar llocs de treball i de contribuir a fer aquestes ofertes especialitzades de caràcter ambigu, que són les partides de les quals nosaltres intentem detraure els 670 milions que tenen en conjunt aquestes tres.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Per fer un torn en contra, la diputada senyora Ruiz.

La Sra. RUIZ I MARGALEF: Gràcies, senyor president. Pel que fa a l'esmena 1110, com vostè bé s'ha referit, no és una partida pressupostada per als esmorzars dels funcionaris, sinó que en aquest cas és una partida que va destinada, i no es pot treure, a un conveni que es va signar amb els treballadors, amb els funcionaris, que és un import del tiquet del menjador, és a dir que l'import del tiquet era aquest: costa 352 pessetes, per 420 persones que treballen al Departament, per 165 dies a l'any, ja en surten 24 milions i escaig.

Pel que fa a les dietes, locomoció i trasllats, no es pot reduir, perquè aquesta partida fa front d'una manera molt especial a les dietes i desplaçaments del personal d'inspecció del Departament, així com també els desplaçaments que requereixi el funcionalment de la Junta Arbitral.

Pel que fa a l'esmena 1102, el crèdit consignat a la partida creiem que és l'adequat per a les reformes necessàries per tal d'absorbir en el mateix immoble les diverses unitats del Departament que en l'actualitat estan fora de la seu central. Aquesta centralització d'unitats respondrà realment a un estalvi important, donat que es procedirà a un alliberament de local i, per tant, aquest alliberament de local voldrà dir que deixarem de pagar un lloguer; és a dir que en aquest sentit estem fent un cert estalvi. Pel que fa a l'alta, el crèdit consignat es considera suficient per atendre les inversions en accions d'informació, orientació i difusió.

Pel que fa a l'esmena 1104, segueix en vigor l'Ordre del 10 d'agost del 90, per la qual es van concedir ajuts a corporacions locals per a actuacions de promoció i millora en els sectors de serveis, de turisme i de consumidors del comerç.

També segueix en vigor l'Ordre del 7 d'abril de 1989, per la qual es concedeixen ajuts a actuacions en els sectors comercials de serveis turístics. I, en canvi, pel que fa a l'alta, la suma..., hauria de dir que la suma d'ajuts i subvencions per a actuacions en la informació i organitzacions de consumidors, per a la transferència corrent i de capital, l'any 95 corresponen a 96 milions i escaig. Tampoc l'acceptaríem, doncs.

Com tampoc acceptaríem l'esmena 1105, perquè el Programa de formació del comerciant és un instrument que nosaltres creiem imprescindible per a la professionalització i l'increment de la competitivitat en el comerç, i tot allò que es faci en aquest camp creiem que és poc. Per tant, no veiem convenient reduir aquest crèdit. I, per altra banda, pel que fa a l'alta, hi ha consignacions pressupostàries suficients als articles referents als ens públics i institucions sense finalitat de lucre.

Pel que fa a l'esmena 1107, no podem admetre la baixa per la raó de la importància de les publicacions com a servei d'atenció al turista-consumidor, complementària de tot el que s'està fent en matèria d'infraestructures i establiments. D'altra banda, la partida receptora és la que té una dotació inicial més elevada i a més a més s'ha incrementat o s'incrementarà a base d'un acord que tenim signat amb els socialistes i que s'aprovarà una transaccional que donarà a aquesta banda 30 milions més per a aquesta partida.

Pel que fa a l'esmena 1108, els estudis creiem que tenen una importància que ens dóna un doble benefici, un per a l'Administració i per al sector turístic, ja que informen del grau de satisfacció del consumidor turístic, es constitueixen com a elements de gran importància en la presa de decisions i reverteixen mitjançant l'Agència Catalana de Tecnologia Turística en informació que es dóna als empresaris per a la seva gestió i màrqueting. En el debat de política realitzat al Parlament de Catalunya el 3, 4 i 5 de novembre del 92 es va aprovar la Resolució 44/IV, que en el punt 6 es va acordar la creació d'aquest Institut Català de Tecnologia Turística per tal de dur a terme i fomentar la recerca i innovació tecnològica a les empreses turístiques.

I pel que fa a l'esmena última, 1109, la baixa proposada perjudicaria la important activitat promocional del Consorci, gran part de la qual ja es dedica a la comercialització tant d'interior com d'exterior de productes especialitzats d'interior i de muntanya. La tasca promocional proposada en l'alta queda atesa per les línies habituals d'incentius a proposta de la Direcció General de Turisme reservades a la creació d'allotjaments en zones rurals d'interior i de muntanya i a la promoció d'aquests, sense oblidar que la línia d'oferta turística especialitzada també actua com a dinamitzadora de les zones rurals, atès el seu aprofitament en la creació d'establiments de turisme verd i d'oci alternatiu.

Per tant, no aprovarem totes aquestes esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Ruiz. Ara, esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, 1101, 1103, 1106 i em sembla..., bé, 1116, que és de totalitat, i

prou. Perdó, la 1116 no, m'he equivocat, que és de Benestar Social. Es donen per defensades? (*Pausa.*) Es donen per defensades. Molt bé, doncs.

Aleshores, del Grup Socialista, a veure què resta. 1110: senyor Clofent.

El Sr. CLOFENT: Moltes gràcies, senyor president. Si li semblés bé, també defensaria conjuntament la 1111, que malgrat que en el *Diari de Sessions* no hi consta..., en el *Butlletí*, com a esmena del Grup Socialista, és presentada amb el Grup de la majoria.

Doncs, a veure, senyor president, senyores diputades, senyors diputats, amb l'esmena número 1110 el nostre Grup el que pretén és donar satisfacció a una demanda que ha arribat al nostre Grup per part dels regidors del Grup Socialista de diferents municipis de la comarca d'Osona, en la qual plantegen la conveniència –igual que ja s'ha fet en altres comarques de Catalunya–, a la seva, dintre d'una política d'equilibri del propi territori, de l'existència d'una oficina de turisme, que seria compartida en el seu muntatge amb el conjunt d'ajuntaments i del mateix Consell Comarcal, a fi i efecte de donar a conèixer als visitants d'aquesta zona la quantitat de paratges i d'aspectes subjectes d'atracció turística, que són molts dels que disposa la zona.

L'esmena 1111 és una esmena que proposa la baixa en dues partides i la puja en una altra, humil quant a les xifres però important en el fons, entén el Grup Socialista, tota vegada que el que fa, en definitiva, és treure recursos als destinats a empreses privades i les passa a disposició de les administracions locals. Entenem que a més a més aquest any és un any especialment fàcil de presentar una esmena d'aquestes característiques, tota vegada que ha estat un any bo, turístic, i, per tant, posats a equilibrar un pressupost que ens sembla, malgrat tot, en grans xifres no prou ben dotat, sí que a l'hora de prioritzar entenem que si algú té raons més que altres en aquest any perquè se'ls atengui de manera especial són els municipis, que, per contra, a les entitats privades o a les empreses privades, aquest any els ha anat prou bé. I, per tant, aquesta esmena el que pretén és dotar de més recursos els ajuntaments, tot i considerant que les inversions fetes amb caràcter públic a través de les administracions tenen un efecte multiplicador; tenen efectes beneficiosos absolutament per a tot, sens perjudici que les que es destinen a usos privats poden ser interessants, com així ho són, per als mateixos sol·licitants, però no per a la collectivitat, i, per tant, ens semblen més rendibles els diners destinats a través del sector públic.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Clofent. Per fer un torn en contra de la 1110, la senyora Ruiz.

La Sra. RUIZ I MARGALEF: Sí, a la 1110, l'actuació proposada pel Grup Socialista a l'esmena creiem que és molt adequada pel seu interès turístic i la tipicitat, doncs, creiem que s'adapta perfectament a aquesta línia de subvencions, no? El que passa –i suposo que també ho tindrà molt clar– és que s'ha de concórrer en unes condicions d'igualtat i de concurrència pública, cosa que no podem donar només

en una determinada comarca a partir d'aquesta partida, no? Per tant, aquesta la votariem en contra.

I, per fer el nostre posicionament de l'esmena 1111, no només és important la qualitat de l'oferta turística, sinó també la millora de l'entorn turístic, i, coneixedors de la problemàtica del finançament de les corporacions locals i de l'entorn del producte turístic, proposem, conjuntament amb el Grup Socialista, incrementar de 30 milions aquesta partida.

Res més; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

Sembla que estem en condicions de fer les votacions que corresponen al Departament de Comerç, Consum i Turisme.

En primer lloc, fariem una votació sobre l'esmena 1111, presentada conjuntament pel Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor de la 1111?

Vots en contra?

Abstencions?

16 vots a favor, cap en contra, 2 abstencions: s'aprova l'esmena 1111.

Ara, una votació per a les esmenes de la 1100 fins a la 1113, llevat de la 1111, que ja hem aprovat. Ho repeteixo: de 1100 a 1113.

Vots a favor?

El Sr. CARNICER: Senyor president, s'inclouen la 1112 i 1113?

El Sr. PRESIDENT: Sí...

El Sr. CARNICER: Doncs, per separat.

El Sr. PRESIDENT: Per separat. Molt bé, doncs. De la 1100 fins a la 1110. Votació: 1100 a 1110.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció: no s'aproven de la 1100 a la 1110.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 1112 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya) i 1113 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), a l'Institut Català del Consum.

El Sr. PRESIDENT: Amb això hem acabat el Departament de Comerç, Consum i Turisme, i a la tarda, a partir de les quatre, es veurà el Departament de Benestar Social.

Se suspèn la sessió.

(*És un quart de dues del migdia i set minuts.*)

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda i set minuts. Presideix el Sr. Pont, acompanyat del vice-president, Sr. Corbacho, i del secretari, Sr. Curto i Forès. Assisteixen la Mesa els lletrats Sr. Muro, Sr. Pau i Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Aligué, Sra. Bruguera, Sr. Campuzano, Sra. Capell, Sr. Casadesús, Sr. Castellnou, Sr. Companys, Sr. Cuatrecasas, Sr. Descals, Sr. Espadaler, Sr. Gavín, Sr. Giménez, Sr. Jané, Sr. Micaló,

Sr. Orriols, Sr. Padrós, Sra. Pallé, Sr. Renau, Sra. Ruiz i Margalef, Sr. Sabanza, Sr. Salvatella, Sra. Sanabra, Sr. Ser-ratusell i Sra. Vendrell, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Abelló i Alfonso, Sra. Barenys, Sr. Dalmau i Ribalta, Sr. Madueño, Sr. Manuel Nadal, Sr. Noguer, Sr. Oliart, Sr. Pérez de Tudela, Sr. Rañé, Sr. Riera i Olivé, Sra. Torrent i Sr. Vilalta i Oliva, pel G. Socialista; Sr. Bargalló, Sr. Benach, Sr. Bosch, Sr. Carod-Rovira, Sr. Portabella, Sr. Pueyo i Sr. Rodri, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Farrés, Sr. Fuentes, Sr. Gimeno i Sra. Mayol, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

Assisteixen a aquesta sessió la directora general de Pres-supostos, Sra. Georgina Arderiu, i el cap del Servei de Pres-supostos, Sr. Pere Feliu.

(El vice-president dirigeix el debat en absència del presi-dent.)

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bona tarda, senyores i se-nyors diputats, començaríem la sessió amb el Departament de Benestar Social.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1114 (G. P. d'Ini-ciativa per Catalunya), 1115 (G. P. Popular), 1116 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 1117 (G. Mixt) i 1118 (G. Socialista), al Departament de Benestar Social.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Passaríem, per tant, ara a l'esmena 1119, d'Esquerra Republicana: el diputat senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president, defensaré l'es-mena 1119. *(Pausa.)*

Sí, gràcies, senyor president. Defensaré l'esmena 1119, 1122, 1126 i 1131. I també una referència a l'esmena a la totalitat que acabem de votar, per la qual cosa, en tot cas, faré una defensa global de totes les propostes.

Dir, en tot cas, començar dient que hem presentat també, com ja s'ha vist, una esmena a la totalitat a la Conselleria de Benestar Social i a les entitats afins, que després també es veuran; que no entrarem a aprofundir els motius que han motivat la presentació d'aquestes esmenes —en tot cas, ja hi haurà ocasió, a la sessió plenària, d'especificar-los amb de-tall i debatre-ho amb el grup o grups que donen suport al Govern.

Dir també que respecte als darrers anys la Conselleria de Benestar Social no ha variat la seva línia i, fins i tot, l'ha re-forçada en una direcció completament contrària als nostres plantejaments. Des del mateix nom de la Conselleria —Be-nestar Social—, com si el benestar de la gent depengués no-més d'un sol conseller i la resta del Govern s'hagués de dedicar en exclusió al malestar social, per exclusió, al ma-lestar social, fins a les seves activitats principals —festes cí-viques, multitudinàries, repartiment de revistes caríssimes per les bústies, activitats pròpies de cultura, d'altres pròpies

d'ensenyament, l'EAJA, els jocs i apostes, el voluntariat, et-cètera. Però, i els serveis socials? Quina importància tenen els serveis destinats a les persones més desafavorides de la nostra societat? Subvencions per a ajudes urgents que no es donen per manca de pressupost; d'altres que s'eternitzen en el seu pagament; control massa polític sobre les entitats d'iniciativa social; l'ICASS, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, cada dia més desmantellat, en benefici de la Conselleria; la darrera competència retallada: els casals d'avis..., de manera que una entitat gestora de serveis socials que hauria de ser primada i potenciada com a organisme in-dependent neutre i apartidista ha esdevingut simplement la caixa per on es paguen certes pensions. En fi, temes que jun-tament amb molts d'altres tornarem a posar sobre la taula d'aquí a uns dies en aquest mateix Parlament.

Només vull justificar breument la presentació de quatre esmenes a l'estat de despeses.

Amb la 1119, la primera, proposem reduir 238 milions de despeses supèrflues, protocol, propaganda, reunions, per destinar-les a l'ICASS per al funcionament dels serveis so-cials.

A la segona, la 1122, proposem traspasar despeses no necessàries del Departament a les corporacions locals per tal de desenvolupar o ajudar a desenvolupar la descentralització dels serveis socials.

Per cert, ens preguntem per què la Conselleria pressu-posta 206 milions per a «Programes d'informatització del Departament», quan l'any passat per a la mateixa partida es van destinar ja 206 milions i el 1993 154 milions; un total de 500 milions en tres anys per tal d'informatitzar una con-selleria. Crec que, per ser una sola conselleria, és una quan-titat excessiva.

Amb la tercera esmena proposem desviar 175 milions de la partida «Actuacions destinades a habitatge de la Conselle-ria» cap a l'empresa pública Adigsa, a través d'una trans-ferència de fons. L'objectiu és que tots els recursos destinats a un únic objectiu siguin usats per un sol administrador. No convé la dispersió de recursos i decisions, cosa tan usual en aquest àmbit del Govern.

I, finalment, la quarta esmena presentada en aquest bloc reconduïx totes aquelles partides que administra directa-ment el Departament en el camp dels serveis socials, o en el de la propaganda estèril, per ser utilitzats des de les entitats gestores dels serveis socials. Creiem que no s'acabarà el món si a Acció Cívica se li retallen 336 milions, o bé els seus 500 milions de subvencions, o els diners per fer funcio-nar els casals de gent gran són administrats per qui li corres-pon, i no per uns funcionaris o càrrecs de confiança que tenen dificultats per diferenciar on acaba el partidisme i on comença l'ajuda social, on acaba el clientelisme i comença l'assistència a una societat que cada dia que passa acumula més i nous problemes.

Acabo amb la petició de vot favorable cap a aquestes es-menes que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Repu-blicana de Catalunya, i anuncio que l'esmena a la totalitat també serà traspasada a debatre al Ple.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor president, per referir-me únicament i exclusiva a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana, i no entraré en aquesta valoració, com ell ha dit, superficial, en el sentit de no haver aprofundit en el detall del que poden ser les esmenes a la totalitat, i sí que m'hi referiré, a aquestes quatre esmenes –si no ho recordo malament, la 1119, 1122, 1126 i 1131.

Per dir que, bé, nosaltres no acceptarem aquestes quatre esmenes, per diversos motius cada una d'elles, però sí que, globalment, per dir, en primer lloc, que hi ha un defecte, a mi em sembla, de forma, però també de contingut, en algunes d'elles quan es pretenen donar les altes a les transferències per serveis socials, però en canvi no es detalla en cap moment amb quina prioritat o amb quines altes o amb quins objectius s'han de destinar aquestes transferències que el Grup d'Esquerra Republicana no..., vaja, no ha explicitat en cap d'aquestes esmenes a

què creu que s'haurien de dedicar. Per tant, ignorem..., o dóna la sensació, o s'explicita a través de les esmenes que no existeix o no es planteja quin és l'ordre de prioritats a l'hora de donar aquestes altes.

Sí, en canvi, en fer una valoració genèrica, que no compartim, sobre despeses que el Grup d'Esquerra Republicana cataloga de supèrflues i que a nosaltres ens sembla que, mesurant el contingut del pressupost d'aquest any respecte a l'anterior, hi ha hagut un esforç de contenció i la majoria d'aquestes partides han sofert un decreixement respecte a l'any anterior, sobretot tractant-se de despeses que són imprescindibles per al funcionament d'aquest Departament. Dir, per exemple, doncs, que es destinin a corporacions locals, sense dir exactament per què són, quan de fet hi ha hagut una esmena que s'ha incorporat, amb la qual es dota pressupostàriament el Fons de cooperació local, ens sembla que en aquest sentit és un pas important pel que pot ser el reforç pressupostari destinat als ajuntaments pel que fa referència als serveis socials.

Respecte a l'esmena que fa referència a Adigsa, dir que també per a nosaltres és una sorpresa important. La baixa que plantegen no s'adiu en absolut, i més aviat el contradiu, amb el discurs que el Grup d'Esquerra Republicana plantejava, perquè aquesta partida que vostès pretenen minorar és la partida que va destinada, fonamentalment, a les ajudes a llogaters que no tenen recursos i a amortitzacions del pis que tenen aquests llogaters amb manca de recursos, amb recursos insuficients. I ens sembla que aquesta és una partida important, que dóna resposta a una necessitat objectiva en el terreny d'aquest grup de població, i no podem compartir el criteri que Esquerra Republicana en aquest cas plantejava en aquesta esmena.

Per tots aquests motius, senyor president, rebutjarem aquest conjunt de quatre esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passaríem ara a l'esmena número 1120, del Grup d'Iniciati-

va per Catalunya, i, per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Moltes gràcies, senyor president. Si m'ho permet, jo agruparia la 1120 i la 1123. Totes dues són referides a la formació de persones adultes, i totes dues pretenen incrementar els recursos per a aquesta formació; en primer lloc, per al funcionament de centres i aules d'educació permanent de persones adultes, i, en segon lloc, per a la dotació de llibres i material didàctic a centres de formació de persones adultes.

Durant aquest període de sessions hem tingut la possibilitat d'assistir a un debat interessant sobre el tema de la formació de persones adultes, on ha quedat escrit, si més no, perquè el conseller així ho ha dit, que aquesta era una prioritat del seu Departament, una prioritat que, a més a més, ell n'estava satisfet perquè a nivell internacional es valorava com a molt positiva la seva aportació en el tema de formació de persones adultes. Nosaltres el que voldríem plantejar és que aquests objectius i aquesta prioritat que el conseller planteja no tenen una traducció pressupostària, per un cantó, i, per altra banda, que el dia a dia i la quotidianitat d'aquests centres de persones adultes..., veritablement no gaudeixen d'un estat de treball ni tan sols en bones condicions. És a dir, el dia a dia, els recursos de què disposen aquests centres per fer un treball quotidianament no són acceptables. Per això nosaltres hem volgut, amb aquestes dues esmenes, elevar la quantitat de diners que veritablement s'hi puguin destinar, perquè –hi insisteixo–, tot i ser teòricament una prioritat definida pel Departament, a la pràctica aquests centres tenen gran escassetat de recursos.

Això, a banda de dir –ja ho hem dit sempre; per tant, simplement ho reitero– que al nostre parer aquesta formació d'adults hauria d'estar a Ensenyament i no a Benestar Social. Però aquest és un criteri que nosaltres no hem aconseguit modificar al llarg d'aquests anys, i, per tant, avui simplement el que situem és la necessitat d'incrementar els recursos en aquesta direcció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor president. Per dir que, efectivament, la discussió sobre on ha d'estar la formació permanent d'adults és motiu d'una discussió d'un altre debat. Però, referint-me a aquestes esmenes que plantejava el Grup d'Iniciativa, he de dir que, en primer lloc, és que l'objectiu és absolutament respectable; fins i tot nosaltres podríem compartir aquesta inquietud que ha manifestat la senyora Mayol. El que passa és que –ho torno a repetir–, concretament en les partides que ella explicitava, hi ha hagut un esforç de contenció per part del Departament en la seva globalitat en les partides que fan referència a les que el Grup d'Iniciativa pretén minorar, però haig de fer menció que aquestes partides són imprescindibles per al bon funcionament del Departament i, concretament, amb algunes de les que..., amb l'esmena 1123, quan fa referència a allò que està destinat a les assignacions per als inspectors i els tèc-

nics de formació d'adults, formació permanent d'adults, que ens sembla que és una partida que és impossible minorar; una altra cosa seria que, amb l'objectiu de les altes, nosaltres podríem coincidir-hi, però no a base de minorar les partides que el Grup d'Iniciativa proposa.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passaríem ara, per tant, a l'esmena número 1121, i, per a la seva defensa, té la paraula la diputada d'Iniciativa per Catalunya senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena fa referència a un compromís que havia adquirit el conseller de Benestar Social amb l'Ajuntament de Molins de Rei per tal de construir un centre cívic al barri de la Riera, de Molins de Rei.

Jo tinc aquí un conjunt de documentació extensa, una part de la qual els comentaré, l'altra no, però tinc un llarg intercanvi de correspondència entre l'Ajuntament de Molins de Rei i el Departament de Benestar Social, on, entre altres coses, el conseller de Benestar Social deia, el 22 de maig del 92: «En el cas que la cessió del terreny que comentem» —fa referència a la necessitat d'un terreny que deia el conseller de Benestar que s'havia de cedir—, diu: «En el cas que la cessió de terreny que comentem fos formalitzada per part de l'Ajuntament en el curs d'aquest any 1992, procediríem, el 1993, a revisar el projecte i introduir-hi els canvis que restessin necessaris per tal de començar les obres i poder finalitzar-les dins de l'any 94.»

Hi va haver una certa problemàtica a l'entorn de la cessió del terreny, que finalment es va resoldre; no la hi explico perquè és llarga i tampoc disposem de molt temps, però finalment es va resoldre amb un acord del Ple de l'Ajuntament de Molins de Rei del 22 de novembre del 93, que finalment acabava amb la qüestió del terreny i el cedia gratuïtament a favor de la Generalitat, en les condicions que la Generalitat acceptava —estem parlant del 22 de novembre del 93.

A hores d'ara, aquest pressupost no preveu encara diners per invertir en aquest centre cívic. Clar, no hi podem estar d'acord; no hi podem estar d'acord perquè aquí hi havia un compromís pres amb anterioritat; l'Ajuntament ha complert amb els requisits que la Generalitat posava, i no entenem perquè l'any 95 no hi ha una previsió de diners per a invertir en aquest centre, quan s'ha complert el procediment, quan hi ha hagut voluntat política... És més, aquesta carta de què els parlo del conseller de Benestar deia: «El Departament de Benestar Social està d'acord amb vostès per construir al barri de la Riera un centre cívic que atengui d'una forma integrada les necessitats cíviques i socials del barri esmentat.» O sigui, estava d'acord amb el model, per entendre'ns, de centre cívic que conjuntament l'Ajuntament i la Generalitat havien acordat; llavors, simplement, l'esmena el que pretén és que aquesta voluntat expressada per la Generalitat i l'Ajuntament tingui efecte, si més no, el seu inici, l'any 95.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor president. Per dir i coincidir que aquest compromís hi és; que el Departament té prevista la construcció d'aquest centre cívic al barri de la Riera Bonet, de Molins de Rei; que, d'aquest compromís, ningú se n'ha desdit; que és voluntat del Departament poder-lo construir. El que es dona la circumstància que amb el pressupost que tenim, amb l'esforç de contenció que hi ha hagut, la realitat és que el compromís que es pugui fer el 95 no es pot assumir en aquest moment.

I dir que, és clar, vostè proposa una..., és a dir, proposa fer-ho a partir de minorar una partida, que a nosaltres ens sembla molt respectable la proposta, perquè d'algun lloc han de sortir els diners, però, és clar, jo li he de contestar, que no he pogut fer-ho en el moment que el senyor Bosch ho feia, quan es referia al programa d'informatització..., però el programa d'informatització continua existint, perquè el programa d'informatització no solament és posar les maquinetes, sinó que és tot el derivat del manteniment d'aquesta xarxa informàtica, que és el que permet, doncs, per exemple, en un departament que ha d'atendre una quantitat importantíssima de persones que estan amb necessitats i que vénen a relacionar-se amb l'Administració, que puguin veure resolts els seus expedients o les seves demandes amb el màxim d'agilitat.

Ens sembla, per altra banda, que el compromís ha de ser-hi, i ens ha semblat que aquesta minoració d'aquesta partida fa inviable la proposta que vostès fan. En qualsevol cas, reitero que el nostre Grup estarà amatent i continuarà insistint que el compromís es porti a terme o que es faci realitat la construcció d'aquest centre cívic.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passaríem ara a l'esmena 1124, i, per a la seva defensa, té la paraula la diputada del Grup Socialista senyora Barenys... (*Veus de fons.*) No, el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Sí, moltes gràcies, senyor president. Defensaria la 1124 i 1125, si m'ho permet —1125. Es refereixen a dos esmenes al pressupost referents al municipi de Badalona que tenen una gran repercussió social.

Una d'elles es refereix al barri gestionat per Adigsa, el barri de Sant Roc, que, com d'altres zones del país, està afectat per la greu afectació de l'aluminosi, i pràcticament s'ha de remodelar gran part del barri de Sant Roc, que, a més a més, afecta una població, realment, amb poques possibilitats d'actuació. Creiem nosaltres que hi ha hagut converses, hi ha hagut, allò, propostes, sabem que hi ha iniciatives per endegar aquesta reestructuració del barri, però no hem detectat cap partida concreta de compromís que pugui donar una seguretat als ciutadans d'aquesta zona que l'any que ve s'actuarà en aquesta direcció. És per això que demanem que es pugués consignar una partida important per endegar aquestes obres, que, per altra part, sabem que existeix el compromís de portar-les endavant, i és per això que demanem que figuri, concretament, una partida de 500 mi-

lions de pessetes per a aquestes importantíssimes obres que tindrien una repercussió social i una millora importantíssima a la ciutat de Badalona.

L'altra es refereix a una qüestió històrica, perquè el barri del Pomar, un altre dels barris amb més dèficits d'infraestructures i amb més dèficits d'habitabilitat, que també gestiona l'empresa Adigsa, té uns dèficits, ja dic, històrics des de la seva constitució, i, quan se'n va fer càrrec l'empresa Adigsa, tenia el compromís de fer aquestes obres, obres que són instal·lacions necessàries perquè els ciutadans tinguin unes condicions similars a altres zones de la ciutat, com és la construcció d'uns poliesportius i altres instal·lacions esportives que se n'hauria de fer càrrec l'empresa Adigsa. També per un import important, perquè representen unes obres necessàries des de fa molt de temps; també per un import de 500 milions de pessetes.

Per tots aquests motius, creiem que seria una actuació molt important per a la ciutat de Badalona, que té uns dèficits molt importants, el fet que l'empresa Adigsa destinés i consignés de forma concreta aquestes partides en el pressupost.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Per a un torn en contra, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor president. Molt ràpidament, per dir que compartim clarament la reflexió que introduïa el senyor Madueño a propòsit d'aquestes dues esmenes que fan referència als barris de Sant Roc i del Pomar, de Badalona i, concretament, a les actuacions que Adigsa i, paral·lelament, la Direcció General de Serveis Comunitaris fan en el que són, doncs, aquests dos barris.

De fet, tant la Direcció General com la mateixa Adigsa ja contemplin actuacions sobre aquests barris, i vull recordar en aquest sentit el Programa de rehabilitació de l'aluminosi, que està afectant més de set-cents habitatges, concretament al barri de Sant Roc, i que Adigsa també està intervenint, concretament, al barri del Pomar, amb una consignació de més de 300 milions de pessetes. I, tot i que les partides que el Grup Socialista planteja destinar a aquests dos barris..., ens sembla que no són els únics que estan en situació de dèficit o amb problemes d'infraestructures o, fins i tot, d'habitabilitat d'algun dels seus edificis, concretament en el que fa referència a la patologia estructural..., ens sembla que els diners i les actuacions o intervencions tant de la Direcció General de Serveis Comunitaris com d'Adigsa, concretament —que és, en part, el motiu de l'esmena que presenta el Grup Socialista—, ens semblen, per nosaltres, tenint en compte la globalitat del pressupost, suficients per atendre aquestes necessitats enguany.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passaríem a l'esmena 1127, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo defensaria la 1127, 1128 i 1139. Totes tres el que pretenen és passar diners de la Direcció General d'Acció Cívica a diners per a serveis socials, és a dir, passar-los a l'ICASS per tal que serveixin per utilitzar en despeses de funcionament i d'inversions en serveis socials.

Aquí hi ha una discussió també tradicional i profunda sobre què fa la Direcció General d'Acció Cívica. Jo, avui..., en l'esmena a la totalitat sí que ho faré, però avui no vull entrar a debatre el tipus, diguem-ne, d'utilització que se'n fa, d'aquesta Direcció General; però només vull posar un criteri que em sembla que és bàsic i que, a més a més, és bastant indiscutible —és bastant indiscutible—, i és que en aquests moments no tenim a Catalunya cobertes, ni mínimament, les necessitats socials, diguem-ne. És més, tenim una llei, la Llei de descentralització que vam aprovar fa uns mesos, que defineix uns drets que a hores d'ara no es poden veure satisfets, aquests drets no es poden veure realitzats, perquè el tipus de cobertura que hi ha de serveis socials no ho fa possible. Llavors, el que sí que és clar és que tenim una conselleria que destina una part important dels seus recursos a fer un tipus d'actuacions, que, hi insisteixo, ara no jutjaré, però que no van a cobrir necessitats bàsiques —sense valorar-ho, sense entrar a valorar el contingut del que fan, en qualsevol cas, no van a cobrir necessitats bàsiques—; quan, per altra banda, tenim una conselleria que a través dels seus altres departaments és incapaç de cobrir necessitats bàsiques. I quan parlo de necessitats bàsiques estic parlant de recursos per a la vellesa, recursos per a la infància —en aquest cas, sectors, tots dos, que tenen moltíssimes necessitats—, recursos per a les persones disminuïdes, recursos per a les persones amb drogodependències... Podria continuar el llistat. Aquestes persones no tenen les seves necessitats bàsiques cobertes, i, en canvi, la Conselleria destina una part important dels seus recursos a fer altres actuacions —que ara no jutjo—, que tenen com a objectiu, en qualsevol cas, no respondre a necessitats bàsiques de la població.

Llavors, aquestes esmenes, per nosaltres, són coherents: si a hores d'ara tenim uns drets explicitats en una llei que no podem assolir perquè hi ha manca de recursos, és prioritari, per nosaltres, avui destinar els recursos, tots els recursos que hi hagi, els que vostès posen en una Conselleria de Benestar Social, a cobrir aquestes necessitats bàsiques.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor president. Aquest és, com deia la diputada senyora Mayol, un conjunt d'esmenes que, a més, hi són també..., es repeteixen en la baixa amb alguna altra esmena d'algun altre grup i que pretenen, de fet, fer desaparèixer a través d'aquestes esmenes, com deia, la Direcció General d'Acció Cívica, no?

Sense tampoc entrar en discussió —perquè tindrem també oportunitat de fer-ho en el debat a la totalitat que es farà en el plenari la setmana vinent—, sí que voldria recordar que, és clar..., què és el que entenem per «necessitats bàsiques»,

com deia la senyora Mayol, perquè aquest és un debat que ens podria portar, molt probablement, a una discussió estèril, perquè, sobretot, en una societat que es diu avançada, evidentment, les necessitats bàsiques són molt diferents de les d'una societat que probablement no tingui els recursos socials..., i parlo, en aquest sentit, sobretot, de l'aportació que pot fer la denominada «societat civil». I, dins l'objectiu que el Govern de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari que li dóna suport tenen de la vertebració del país, que vol dir la dinamització d'aquesta societat civil, que vol dir la d'aconseguir ciutadans amb plena capacitat d'intervenir i participar, ens sembla que va plenament d'acord amb l'objectiu d'aconseguir que sectors socials que tenen dificultats d'integració o que són susceptibles que l'Administració pugui intervenir per tal d'estimular el que poden ser elements de participació democràtica, participació en el que poden ser projectes de cultura, o en l'esperit cívic i els valors d'una societat democràtica..., ens sembla que són estrictament essencials o també podrien ser, com deia la senyora Mayol, elements i necessitats fonamentals de la persona.

També vull recordar-li que aquesta no és una conselleria de serveis socials, i aquest ha estat també un element que moltes vegades, doncs, ha sortit en els debats que hem mantingut, concretament, en alguna ocasió i en l'anterior legislatura, entre el Grup d'Iniciativa i el Grup de Convergència i Unió. Ens sembla, des del punt de vista objectiu, d'objectius, un element dinamitzador i més progressista intentar anar més enllà del que pot ser simplement una política assistencialista, sense deixar de tenir-la en compte, que ens sembla que és fonamental, però ningú pot oblidar, si tenim en compte quina ha estat l'evolució dels pressupostos del Departament en aquests últims cinc anys, quina ha estat la voluntat del Departament de Benestar Social i del Govern de la Generalitat en donar prioritat al que poden ser les polítiques de serveis socials. I podríem fer alguna relació d'alguns programes, i vostè em podrà discutir, doncs, si han estat més o menys encertats, però que han estat pioners —amb «encertats» em refereixo als resultats a curt termini— en el que han estat respostes a necessitats objectives de població en situació marginal, i pioners no solament en el conjunt de l'Estat, sinó en el conjunt, també, de la Unió Europea. I en aquest moment, ara recordo una actuació que ha estat important, per la participació de diversos agents i d'administracions, com ha estat el Programa interdepartamental de la renda mínima d'inserció, que ha estat un element, evidentment, que ha donat resposta a aquests sectors socials que vostè feia referència.

Però vostè deia: «Què fa la Direcció General d'Acció Cívica?» Doncs, a part de tot això que jo li mencionava, de dinamització de la participació i de la integració de sectors o de zones del nostre territori que necessiten ser animades a participar, hi ha tot el que és l'element dinamitzador del moviment associacionista, com és el projecte de l'hotel d'entitats, que ha estat una iniciativa imitada per alguna altra Administració del nostre país i del conjunt de l'Estat, o, per exemple, el que ha estat la coordinació o la gestió de la pres-

tació social substitutòria, que ha estat també un element per a tots..., per a diversos grups, a part del nostre i, sobretot, fora del nostre país, que també ha estat imitat i que va generar en el seu moment la possibilitat que tots els grups polítics d'aquesta cambra en tinguessin una consciència, que anés més enllà del que podia ser la capacitat de gestió de la Generalitat en el que eren els recursos de la prestació social i que generés, com deia, propostes alternatives en el Parlament de l'Estat sobre quin havia de ser el model de servei militar o quin havia de ser el model de l'objecció de consciència i la prestació social substitutòria.

Podria dir més elements. A nosaltres ens sembla que algunes de les altes que vostè proposa..., doncs, és clar, què podria dir? Que, amb els objectius, nosaltres hi podríem estar d'acord, però, evidentment, no a partir de la disminució d'una direcció general, que —dit sigui de pas—, si vostès repassen els pressupostos i ho comparen amb l'any 94, podran observar que s'ha produït una minoració i un esforç de contenció en allò que podrien significar despeses no fonamentals.

Dir també, per últim i per acabar, que l'esmena 1129, que fa referència a incrementar la partida que...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Senyor Padrós, perdó, però és que aquesta encara no està defensada, eh?

El Sr. PADRÓS: La 112...

El Sr. VICE-PRESIDENT: No, la 1129, no.

El Sr. PADRÓS: Havia entès, senyor president...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Encara no, 39, eh?

El Sr. PADRÓS: 39. Sí. Si em permet, senyor president, per veure si hi ha algun element nou... No, tinc exactament el mateix, perquè de fet, conceptualment, és exactament el mateix.

Per tant, senyor president, per tots aquests motius, nosaltres no hi donarem suport, a aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, gràcies, senyor Padrós. Passaríem ara a l'esmena 1129 —ara sí—, i, per a la seva defensa, té la paraula la diputada d'Iniciativa per Catalunya senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo defensaria la 1129 i la 1130, que totes dues fan referència a la política d'infància, amb dos temes diferents però complementaris.

Per un cantó, l'esmena 1129 planteja l'increment de la partida per a acolliment familiar. Aquest és un programa que nosaltres considerem molt interessant com a possibilitat, diguem-ne, de tenir actuacions alternatives a l'internament de les criatures que avui per avui no poden conviure amb els seus pares. Vostès van llançar —no recordo si fa dos anys, aproximadament— una campanya institucional, que estava molt ben feta —ho hem dit altres vegades: a nivell publicitari està molt ben feta—, i amb aquesta campanya vostès van aconseguir un increment molt important de les demandes de famílies que podien acollir criatures. El que passa és que vostès no han tingut capacitat de gestió d'aquesta demanda. El tipus de funcionament que vostès tenen avui per avui, la

gestió que vostès fan d'això fa, per un cantó, que hi hagi molt poques criatures que s'hi puguin acollir i, per tant, que hi hagi molts pares i mares que voldrien acollir criatures que no les poden acollir. Per tant, estan gestionant malament un programa que està ben pensat, al nostre parer, és a dir, té sentit tenir-lo, s'ha de prioritzar, i una prova d'això és que vostès destinen molts pocs diners a aquesta partida: 350 milions de pessetes. Poques criatures acolliran, amb aquests diners; poques criatures s'hi acolliran, amb aquests diners. Llavors, per altra banda, es queixen, quan parlen de política d'infància, que tenen moltes criatures internades; cada vegada en tenen més. I el que diem nosaltres és: escoltin, si el tema de l'internament és un tema que està clar que porta molts problemes per bé que es faci, anem a posar esforços en polítiques alternatives en internament. Sens dubte, l'acolliment familiar és una política alternativa a l'internament que s'hauria de prioritzar. Avui per avui, vostès no han sabut fer-ho.

Per altra banda, l'esmena 1130 fa referència a l'increment de dotació a les corporacions locals, en concret per als EAIA, els equips d'atenció a la infància i a l'adolescència. En general, vostès no fan programes de prevenció per al conjunt de la població, en aquest cas per al conjunt de la infància, sinó que ja entenen la prevenció o la situen en els sectors d'alt risc. Però és que el problema que avui posem sobre la taula amb aquesta esmena és que ni tan sols, els sectors d'alt risc, els prioritzen. És a dir, vostès destinen molts pocs diners als EAIA; amb aquest pressupost que vostès tenen avui dia, pràcticament es podrà incrementar molt poc el nombre d'EAIA que hi ha d'haver en el conjunt del país. Per altra banda, vostès haurien d'impulsar una figura, que tenen definida per llei i que no han desenvolupat, que és la figura del DAI, del delegat d'assistència en infància, que en col·laboració amb els ajuntaments, és a dir, a partir del treball amb els ajuntaments, permet fer una funció també alternativa a l'internament, una funció preventiva, una funció de suport, precisament per evitar que ens trobéssim amb situacions de major problemàtica que haguessin de comportar necessàriament un internament. Per tant, cal —i això és una cosa claríssima, al nostre parer— més diners per als EAIA i cal més diners per iniciar seriosament l'experiència dels DAI. Si no, estem incomplint lleis aprovades per aquest Parlament.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Padrós.

(Remor de veus.)

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor president. En primer lloc, voldria començar per on ha acabat la senyora Mayol: el Pla d'actuació social no és una llei que aprovi el Parlament, és un projecte que el Govern posa en coneixement del Parlament, i, per tant, aquest és l'únic compromís que, d'alguna manera...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Es prega, si us plau, que no hi hagi diàleg entre els diferents diputats.

El Sr. PADRÓS: ...d'alguna manera, és el compromís del Govern. I en aquest compromís, en aquests objectius, doncs,

s'hi està treballant, i veurem si en..., cal recordar que quan es va definir el PAS no estàvem en la situació de plena crisi econòmica ni de la contenció de pressupostos, però, efectivament, per a l'any 95 hi ha un esforç per part del Departament de Benestar Social que fa referència als EAIA i, concretament, hi ha previsió de la creació de tres nous equips i de la creació, també, de dos DAI. A mi em sembla que aquesta podria ser, efectivament..., jo comparteixo la inquietud de la senyora Mayol quan diu: «Tant de bo vinguessin més diners», i ho celebrariem; però, és clar, el pressupost ha de sumar 100 o ha de sumar el que suma, però, efectivament, nosaltres no pensem que la minoració d'aquesta partida s'hagi de fer —i ho he dit abans, ho he explicat abans— a partir de les propostes que feia.

D'altra banda, no és cert —i voldria contradir també a la senyora Mayol— que no és una prioritat que estigui reflectida en el pressupost, la del Departament, quan fa referència, doncs, als programes d'acolliment familiar. Només cal veure el que destinava específicament el Departament l'any 94 i el que destina específicament l'any 95, i vostès veuran que l'increment se'n va a més del cent per cent. Per tant, no entenem el sentit d'aquesta esmena, quan, de fet, hi ha un esforç per part del Govern en el sentit d'anar cap als objectius que, en aquest cas, doncs, són coincidents amb els que ha expressat la senyora Mayol, però que a través de les esmenes que planteja ens sembla que no..., nosaltres no..., vaja, no ens sembla, sinó que no els compartim.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. (La Sra. Mayol demana per parlar.) La senyora Mayol demana la paraula?

La Sra. MAYOL: Sí, senyor president, per contradiccions i per explicar una cosa que el senyor Padrós ha dit abans. El senyor Padrós ha dit que jo havia dit que el Pla d'actuació social és una cosa que és una llei que s'aprova al Parlament. Jo no he parlat en cap moment del PAS: jo, quan m'he referit a una legislació aprovada pel Parlament, em referia a la Llei de protecció i tutela de menors, que és una llei aprovada per aquest Parlament on es contempla la figura dels DAI, delegats d'assistència a la infància, i que avui per avui no s'han desenvolupat. Per tant, jo no he fet cap referència al PAS, que sé molt bé que és un programa que no s'aprova en aquest Parlament.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Molt bé, gràcies, deixem-ho aquí. Passem a l'esmena 1132, del Grup Socialista: per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president, aquesta esmena, la retiro, i continuo, perquè la següent també és del Grup Socialista. Les defensaré totes seguides, però... Sí, començo la defensa de les esmenes socialistes, que les faré totes seguides, però no correlatives, per dir-ho d'una manera diferent. En principi, la 1133 i la 1147.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Perdó, senyora Barenys. Llavors, farà la defensa en un sol torn de totes les esmenes del Grup...?

La Sra. BARENYS: Sí, sí. La 1133 i la 1147, les faig seguides però no correlatives, senyor president, eh?, que són dues esmenes que s'han de defensar conjuntament perquè, igual com la senyora Mayol fa un moment explicava, la baixa prové de la Direcció General d'Acció Cívica. No és que tinguem mania a aquesta Direcció General, però el nostre Grup Parlamentari coincideix amb les opinions de la senyora Mayol i afegeix que si minorem aquestes partides de la Direcció General d'Acció Cívica és perquè molts dels serveis que fa haurien d'estar promocionats i impulsats des del Departament, o les seccions o els serveis de Serveis Socials.

És en aquest sentit que nosaltres traspasàvem 1.250..., no, 250 milions de pessetes a un altre programa que fa referència a l'ICASS, 41.32, «Atenció a la gent gran». Quina era la filosofia? També s'ha dit aquí: necessitat que el Pressupost de 1995 tingui un contingut més de prevenció que de tractament. Si analitzen vostès, si vostè, senyor Padrós, s'ho mira amb calma i veu, programa per programa, pel que fa referència a la vellesa, s'adonarà que hi ha més diners per a manteniment i per a creació de nous serveis que no pas per a prevenció. Li recordo que el Pla de la gent gran és un pla que està aprovat pel Consell Executiu i que té un cert consens en els grups i en els sectors que treballen amb temes de la infància, i en aquest Pla es parla molt de prevenció, de situacions de risc, de malalties cròniques, de salut per a la gent gran. Aleshores, a nosaltres ens semblava interessant i convenient poder ampliar les partides referents a polítiques de prevenció per a la gent gran. I, en aquest sentit, aquests diners de la Direcció General d'Acció Cívica ens semblaven millor destinats a «Beques de menjadors», a «Suport a famílies amb persones grans discapacitades», als «Ajuts a l'acolliment residencial de la gent gran», que és poc. Aquest és un bon programa, és un interessant programa que vostès, la Conselleria va començar a posar en funcionament el 1994 i que fóra necessari poder-lo ampliar econòmicament i fer-lo més extensiu, i també per a altres programes d'atenció a la vellesa que puguin sorgir. Aquesta era la filosofia d'aquestes dues esmenes, de la 1133 i la 1147.

La següent esmena és la 1134, que fa referència al tema EAIA... La deixo per al final, senyor diputat, aquesta, per al debat, o la puc defensar ja? (*Pausa.*) Puc defensar-la.

Aquesta també feia referència... És que estem amb tractes per veure si hi ha una possibilitat d'aprovació d'alguna d'aquestes esmenes. Aleshores, aquesta, igual que la senyora Mayol deia fa un moment, fa referència a l'ampliació dels EAIA. El PAS estableix que quan s'acabi el 1995 hi ha d'haver tres EAIA més dels previstos. És evident que en el Pressupost de l'any 95 s'amplia de tres, però se n'hauria d'ampliar de sis per fer aquesta política de prevenció de cara a les situacions de risc de la infància. És en aquest sentit que havíem impulsat aquesta esmena i que esperem tindre bones notícies de vostès quan hi hagi el torn de la defensa.

Les altres són la 1135..., no, aquesta, de moment la deixo, senyor president, perquè no és... Aquesta la deixo, eh? (*Pausa.*) Aquestes tres, les deixo, la 1135, 1136 i 1137, les deixo per en acabat, senyor president.

Continuo amb els temes d'Acció Cívica i Serveis Socials. Les següents són la 1138 i la 1148, que també les defenso conjuntament, que tenen la mateixa filosofia, que és traspasar diners de la Direcció General d'Acció Cívica a una partida d'atenció primària per a l'impuls de la casa d'acollida de dones maltractades de Santa Coloma; aquest també és un tema que potser n'hauré de parlar; aquest és un compromís que està pres ja per la Conselleria de Benestar Social des de fa molt de temps, hi ha hagut un llarg *impasse* produït per l'aprovació de la Llei de descentralització per manca de definició de qui era la competència que aquesta casa, el funcionament d'aquesta casa, i, en aquest sentit, presentàvem aquesta esmena per desbloquejar aquesta situació i donar l'impuls definitiu a l'obertura d'aquesta a partir del gener del 1995.

Les següents són la 1140 i la 1150, que fan referència als programes, a l'increment dels programes del servei 42.31, persones disminuïdes, per a programes d'estimulació precoç i molt especialment aquesta esmena recull la queixa o la preocupació de les entitats d'iniciativa social que treballen en temes d'estimulació precoç perquè donat el retard amb què reben les subvencions de la Conselleria de Benestar Social, han de demanar crèdits i aquests crèdits generen unes despeses. Aleshores, demanàvem, plantejàvem la possibilitat que es pogués crear una partida per atendre aquests dèficits que estan generats pel retard en el pagament de subvencions.

És atípic que plantegem aquest tipus d'esmena, però aquí hi ha d'haver una solució: o es paguen les subvencions en el moment que els correspon, o algú s'ha de fer càrrec dels dèficits que genera poder demanar aquests préstecs. I és en aquest sentit que les entitats, bastants entitats que treballen en aquest camp, ens demanaven la possibilitat que plantejàssim aquesta esmena a l'estat de despeses del servei de persones amb disminució.

La següent és l'esmena 1141, que va juntament amb la 1149 i aquesta fa referència als Serveis Socials d'Atenció Primària.

Hi ha una baixa al servei 20.04, pel que fa referència a famílies, de 300 milions de pessetes, i hi ha una alta al servei 41.35, Atenció Primària, per a l'increment de les partides que fan referència al manteniment de les UVA competència de les administracions locals, prestació bàsica d'acord amb la Llei 4/94, aprovada en aquest Parlament, i també pel servei d'ajuda a domicili, també competència de les administracions locals, que tenen competència en el desenvolupament de les prestacions bàsiques.

Ens ha semblat observar, bé, hem observat que el pressupost dels serveis d'atenció primària estan per sota de les seves possibilitats; la partida que ha concedit el Ministerio de Asuntos Sociales a través del Plan concertado IMAS és superior a la quantitat que vostès consignen en la partida corresponent, per tant jo crec que, potser ara no, però jo crec que vostès han de fer una revisió d'aquesta partida, perquè està per sota dels compromisos que ha pres el conseller de Benestar Social amb la ministra d'Asuntos Sociales. A nos-

altres ens agrada la transparència i la claredat; per tant, hem tret uns diners d'una partida que segurament no correspondrà i segurament ens diran que no, però el que és evident és que en el transcurs del desenvolupament del Pressupost, no del debat, però posteriorment, aquesta partida s'haurà d'incrementar perquè el compromís que ve del Govern de l'Estat és superior al mínim en 300 milions de pessetes, al que vostès estan posant, d'acord amb el pacte establert amb el Ministerio.

La següent és la 1154: aquesta fa referència al compromís de la construcció d'una residència per a gent gran a la Cerdanya. És un compromís també pres per la Conselleria, i des de l'Administració d'aquesta comarca demanaven, proposaven que quedés constància en el pressupost de despeses d'aquest compromís, i aquí ve aquesta esmena que l'únic que fa és treure del mateix servei, del 41.32, 100 milions de pessetes, nominant-los de cara a la residència de gent gran de la Cerdanya, per a una primera fase. I la següent va en la mateixa direcció, fa referència a un casal d'avis de Santa Coloma de Queralt i del mateix servei, del 41.32, servei de la gent gran, es treuen 40 milions de la inversió pròpia, per passar-los a la inversió aliena a capítol 7. Són compromisos, també aquests, de la Conselleria i que des del territori demanen la necessitat, proposen que el Parlament aprovi aquesta materialització i els consignï en el pressupost de despeses de l'any 95.

Fins aquí, senyor Padrós?, o senyor Codina?

El Sr. VICE-PRESIDENT: Sí, resten encara més esmenes. A veure, per a un torn en contra, té la paraula el senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, senyor president; un torn en contra molt parcial, perquè faré referència només a les dues esmenes, la 1138 i la 1148, que preocupaven la senyora diputada en el sentit que quedés constància que la casa d'acollida de dones maltractades de Santa Coloma de Gramenet tingués la dotació suficient, tal com havia estat el compromís i és el compromís entre el Departament de Benestar Social i el mateix Ajuntament de Santa Coloma.

La senyora Barenys el que fa en la primera de les esmenes és passar la quantitat que és d'Acció Cívica, en aquest cas, a Seguretat Social, capítol de Seguretat Social i després fa la transferència. En realitat són dues esmenes que van íntimament lligades; esmenes que jo li demano, en aquest moment, senyora Barenys, que tingui la voluntat de retirar a canvi del que ara tot seguit li anunciaré, que és el següent: la garantia que estigui contemplat el funcionament de la casa d'acollida, que està recollit al concepte 460.01, que són de 53 milions de pessetes i, precisament, van destinades a la subvenció a les entitats i, en aquest cas concret, a l'Ajuntament de Santa Coloma perquè pugui fer funcionar la seva casa d'acollida i perquè a la senyora diputada i a la mateixa alcaldessa de Santa Coloma li quedi la tranquil·litat que, per no estar recollit en el pressupost, doncs, pogués, en algun moment, tenir dubtes que sigui aquest el destí finalista, demà mateix l'alcaldessa de Santa Coloma rebrà una carta del conseller de Benestar Social que li concretarà que aques-

ta partida va lligada, exactament, al funcionament de la casa d'acollida de dones maltractades, en aquest cas a Santa Coloma. Per tant, li demano la retirada d'aquestes dues esmenes i el compromís de Convergència i Unió, en aquest cas, com a «recaders» de la voluntat del conseller de Benestar Social de demà rebre aquesta carta l'alcaldessa de Santa Coloma.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: La senyora diputada, senyora Barenys...

La Sra. BARENYS: Sens dubte, senyor president, retiro la 1138 i la 1148.

I gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Barenys. Per tant, per fer un torn en contra, menys la 1138, la 1148 i la 1132, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor president. Per afegir poques coses respecte a l'argumentació. La mateixa senyora Barenys hi feia referència i ja sé que em dirà, doncs, les mateixes coses que ja he dit abans respecte a la Direcció General d'Acció Cívica i estic convençut que el Grup Socialista no li té cap mena de mania a la Direcció General, però el que és veritat és que vostès, totes aquestes altes, les fan a partir de fer desaparèixer pràcticament aquesta Direcció General.

Voldria, de totes maneres, fer algun comentari que, efectivament, jo estic d'acord que hi hauríem de destinar no solament més recursos econòmics sinó més recursos humans, no solament des de l'Administració sinó des de la societat en general, probablement des del nostre comportament també personal i col·lectiu, sobre els problemes derivats de l'envel·liment de la població, pel que fa referència als aspectes preventius, però vostè m'acceptarà, i aquesta és una realitat, que en aquests pocs anys les administracions públiques han hagut de fer front no solament a una adequació i a una actualització, no solament els ajuntaments sinó a la mateixa Generalitat al que era una mancança important d'infraestructures en el terreny dels serveis socials, però és que, a més a més, s'ha donat que en alguns camps, concretament el de la gent gran, la necessitat assistencial directa ha estat el tema que més cremava, i només cal, en aquest sentit, recordar algunes de les interpellacions que han derivat en mocions de diversos grups, que explicitaven una preocupació, que també era compartida i que, doncs, en algun moment va motivar que féssim fins i tot mocions votades per unanimitat sobre el que feia referència a les llistes d'espera per accedir als recursos públics, concretament residències assistides, etcètera, i en el que era tot el que és la política d'inversions d'aquests equipaments, però està clar que una vegada s'han construït tots aquests equipaments han de funcionar i han de donar una resposta. I el que és veritat és que quan es dona la resposta positiva, es dona també la paradoxa —i dic paradoxa en lletra petita—, perquè, evidentment, no voldria que això s'interpretés com que ha estat un resultat negatiu, efectivament quan aquesta gent ha estat atesa i ha estat ben atesa l'esperança de vida i de qualitat de vida han millorat i, per

tant, aquestes necessitats s'han anat perpetuant en el temps. Per tant, penso que aquesta necessitat assistencial continua sent encara, malauradament, l'ordre de prioritats continua sent el tema més candent.

Respecte al tema del PAS, jo li he dit, senyora Barenys –i té vostè tota la raó–, que hem de fer tots plegats, i sobretot el Govern, un esforç per poder complir els terminis, però em fa l'efecte que el que fa referència específicament, que pot ser un únic aspecte que pot quedar una mica insuficient, doncs, per a l'any 95, que és completar tots els equips d'atenció primària i els DAI que quedaven pendents, malgrat l'esforç que es fa, com he dit abans, de crear tres nous equips i dos reforços, doncs, probablement no es podrà assolir la fita que ens quedaven tres equips per crear.

Respecte a les esmenes 1138 i 1148, no en parlaré perquè hi ha fet referència el meu company, el senyor Codina, i dir que és veritat que un dels problemes que vostè ha explicat i que també era un motiu de preocupació del nostre Grup i que va ser, doncs, canalitzat a través del Govern sobre el pagament de les subvencions per atendre els dèficits d'aquest grup de població, doncs, que necessita aquest programa d'estimulació precoç, el mateix Govern, els mateixos responsables del Departament de Benestar Social ens van expressar el compromís per aconseguir ja els mecanismes que, d'alguna manera ja estan dissenyats, per millorar i fer efectius d'una manera molt més eficaç els pagaments per al manteniment d'aquest servei.

Dir que per al tema a què feien referència algunes de les esmenes que feien referència a incrementar les partides de l'atenció primària, bàsicament, atenció a domicili, les unitats bàsiques d'atenció social primària, jo voldria dir que hi ha hagut un esforç per incrementar aquestes partides –vostè podrà dir que no és suficient–, bé, estem parlant sempre del mateix, quan parlem dels recursos als serveis socials sempre podem coincidir que no són suficients, però l'esforç hi és i voldria dir també, en aquest sentit, encara que no sigui motiu d'aquesta esmena, que el mateix Inserso va reconèixer el fet diferencial no en el sentit d'identitat, sinó en el sentit de la població i de les necessitats objectives que tenia la població més necessitada del nostre país, sobre com s'havia de resoldre des del punt de vista financer la dotació o el manteniment d'aquests serveis socials.

I, per últim, senyor president, referent a les tres esmenes que feien referència a les inversions per crear una residència a Sant Vicenç de Castellet, voldria dir que en el programa d'inversions de l'ICASS per a l'any 95 ja està contemplat l'inici de la residència de Sant Vicenç de Castellet; hi ha el compromís per part del Departament, doncs, d'iniciar-la per a l'any 95, i que respecte als altres dos equipaments per a gent gran, concretament el casal d'avis de Santa Coloma de Queralt i la residència de la gent gran de la Cerdanya, encara que siguin demandes d'alguns sectors, com vostè ha dit, de les comarques a què vostè feia referència, bé, nosaltres, pels estudis que s'han fet –bé, nosaltres no, en aquest cas el Govern, a través del Pla integral de la gent gran–, tenint presents els recursos existents, jo li haig de dir, per exemple,

que m'agradaria saber quin és el criteri que ha utilitzat el Grup Socialista per dir que és necessària la creació d'un casal d'avis en aquesta població, quan ja existeix un recurs, un equipament en aquest sentit, o, per exemple, per dir que a la Cerdanya, tenint en compte les *ratios* de població que hi han ara, doncs, sigui imprescindible en aquest moment, quan hi han comarques que tenen uns dèficits terriblement molt més grans, que es prioritzi, simplement, perquè hi ha hagut una demanda, perquè totes les comarques, és clar, no solament a vostè sinó a tots i a cadascun dels diputats dels diferents grups, cada comarca, cada municipi reclama uns equipaments que li sembla que són justos i que són necessaris, però tenint present quines són aquestes *ratios* de població i quina és la relació d'equipaments existents, no és una prioritat per al 1995, ni a curt termini, per a aquestes dues poblacions, crear aquestes dos equipaments que vostè ens ha explicat.

Per tots aquests motius, senyor president, no donarem suport a aquest conjunt d'esmenes.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Continuem, i té la paraula, per a la defensa de la 1135, la senyora diputada, senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president, però, si em permet, abans dir-li al senyor Padrós que si hi ha aquesta petició de Santa Coloma de Queralt i existeix un altre equipament, jo li donaré les explicacions corresponents, perquè des del moment que es demana, senyal que l'equipament que hi ha no cobreix les necessitats de la població, i, pel que fa al tema de la Cerdanya, bé, en tot cas hauran de dir vostès que no és imprescindible a l'ajuntament corresponent o al consell comarcal, perquè, del moment que el demanen i que a nosaltres ens ha vingut la petició, deu ser motiu d'una necessitat. En tot cas en parlarem en el transcurs d'aquests dies, mentre continuem debatent els pressupostos.

I, per altra banda, demanar-li, senyor diputat, que, pel que fa referència a aquesta ajuda per atendre els dèficits generats pel retard en el pagament de les subvencions a les entitats d'estimulació precoç, si fos tan amable de demanar a la Conselleria de Benestar Social que ens pogués dir també quan ha fet aquesta oferta de fer front a aquestes despeses que s'han generat o de solucionar aquest problema, perquè les entitats no en són coneixedores. Vostè acaba de dir que la Conselleria l'ha informat que això està en una bona via de solució, i jo li agrairia que si també mitjançant una carta o mitjançant algun tipus d'informació, oral o escrita, vostè ens pogués fer arribar aquesta informació per poder passar aquesta informació a les entitats.

I pel que fa a les altres tres esmenes, senyor president, les dono per defensades –la 1135, la 1136 i la 1137.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Per part del senyor Padrós, vol fer algun torn en contra, d'aquestes tres esmenes?

El Sr. PADRÓS: Miri, senyor president, només, ja que les ha donat per defensades, les podria donar per contradites, però per cortesia voldria almenys respondre la 1137, perquè penso que la resposta que puc donar, doncs, d'alguna mane-

ra pot donar satisfacció al Grup Socialista, dir que l'Ajuntament de Mollet té un centre ocupacional subvencionat pel Departament de Benestar Social, que efectivament hi ha projecte d'ampliació d'aquest centre ocupacional.

Però també voldria dir que se'ns ha informat que per part del Departament de Benestar Social hi ha hagut un acord amb el Ministeri, a través del Plan concertado, que, amb la intervenció dels fons estructurals del Feder, doncs, hi hauria una partida de 100 milions de pessetes que vindria a través d'aquest fons estructural i que permetria que a través del Ministerio de Asuntos Sociales, el Departament de Benestar Social i l'Ajuntament, de manera paritària –no sé si paritària és l'expressió, però sí amb el 33% cadascú–, cobririen la resta del projecte, i que aquest ja és un acord que a nosaltres se'ns va comunicar i que em sembla que això podria justificar, no sé si hi ha interpretació del Grup Socialista a la seva retirada d'aquesta esmena.

I per altra banda també dir que recullo la petició que m'ha fet la diputada senyora Barenys en què feia referència a les entitats afectades per tot el tema del pagament dels programes d'estimulació precoç, perquè es pugui donar una resposta satisfactòria.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. No consta a la presidència la defensa de la 1142.

La Sra. BARENYS: D'acord, senyor president...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Queda pendent, per part, almenys...

La Sra. BARENYS: Sí, la dono també per defensada, senyor president, aquesta. Que no sé si ho havia fet o no, però, en tot cas, si no ho hagués fet, la dono per defensada. I, pel que fa a la 1137, la retiraré, a l'espera d'aquesta informació. Bé, amb el coneixement d'aquesta informació que m'acaba de donar el senyor diputat.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Doncs queden retirades les esmenes 1132, 1138, 1137 i 1148; aquestes esmenes han estat retirades.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1143 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1144 (G. P. Popular), 1145 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 1146 (G. Socialista), al Institut Català d'Assistència i Serveis Socials - Generalitat.

El Sr. VICE-PRESIDENT: La 1151, d'Iniciativa per Catalunya: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria defensar la 1151 i la 1152 conjuntament, si m'ho permet. Aquestes dues esmenes es corresponen amb la filosofia que jo expressava abans. Abans argumentava per què calia donar unes baixes, al nostre parer, de la Direcció General d'Acció Cívica, i ara he d'argumentar per què donaríem unes altes nosaltres. Per què faríem aquestes altes que aquí proposem. L'objectiu d'aquestes altes, d'aquest increment de partides, és donar satisfacció a un conjunt de necessitats bàsiques de la població, que avui no estan resoltes.

En primer lloc, jo voldria parlar de dos conceptes: del concepte «vellesa» i del concepte «atenció primària». En aquest sentit, en primer lloc, començant per «vellesa», diria que l'increment que nosaltres plantejarem, que planteja el Grup Parlamentari d'Iniciativa, és per fer política, que té a veure..., per fer plantejaments polítics que tenen a veure teòricament amb els que defensa el Govern. Vostès parlen que cal incrementar l'atenció a domicili, que cal incrementar el suport a les famílies, parlen que cal incrementar les despeses en centres residencials..., o sigui, vostès han fet un conjunt de previsions que el seu Govern considera prioritari, també diuen per altra banda que hi ha 14.000 persones que tenen necessitat d'atenció dintre d'aquest sector de població, i llavors, les esmenes que nosaltres plantejarem són precisament per donar resposta a aquestes prioritats que, segons vostès, també comparteixen.

Clar, aquestes prioritats no es veuen al nostre parer contrastades en els pressupostos que tenim. Jo els posaré dos exemples: les inversions en vellesa en els dos ICASS junts pugen en total un 3,7%; un increment per sota de l'increment del conjunt del Departament. Si és un cas tan clar com aquest que parlem que hi ha unes necessitats tan clares de residències i de recursos residencials, és increïble que l'ICASS, al sector de vellesa, veritablement no faci un esforç inversor.

Per altra banda, vostès em poden dir que han fet una opció per a centres de dia com a mecanisme, diguem-ne, alternatiu al que serien les residències. Jo els he de dir que si complissin vostès el Decret que van aprovar l'abril del 94, que és un decret que regula com haurien d'estar equipats els centres de dia, no els sortiria tan econòmic fer centres de dia, per tant, no suposaria un estalvi massa gran amb relació a les residències. Sí que és un criteri positiu el tipus d'interament que no sigui residencial, sinó que sigui només parcialment residencial –això ja valdria la pena–, però l'estalvi que vostès també pretenen que això suposa no els seria tan veritat si veritablement estiguessin dotats com haurien d'estar.

El que succeeix en aquests moments és que els centres de dia són un casal de gent gran amb una treballadora familiar o amb un auxiliar de geriatria. Llavors sí que surt molt més econòmic fer centres de dia, en comptes de fer residències, òbviament. Ara, si els centres de dia estiguessin equipats com Déu mana..., no com Déu mana, sinó que en aquest cas coincideix el que Déu mana, diguem-ne, amb el que vostès han fet en el seu Decret, però si veritablement fessin que els centres de dia estiguessin equipats segons els seus decrets, no els sortiria tan barat.

En el tema de l'atenció primària –ho va dir la senyora Barenys i jo ho repetiré– vostès incompleixen un compromís: el compromís d'aportar la mateixa quantitat que el Govern de l'Estat per a l'atenció primària. I vostès fan una cosa absolutament inacceptable, i és que financen els convenis amb els ajuntaments, que agafen molts altres conceptes que no són d'atenció primària, molts conceptes d'atenció especialitzada, amb els fons que s'haurien de destinar a la primària.

Jo aquí també voldria afegir una consideració i és que el PIRMI..., quan parlem del PIRMI jo només vull parlar dels recursos econòmics. N'hem parlat aquest matí, quan parlàvem del Departament de Treball. Quan parlem del PIRMI vull posar èmfasi –i això vostès ho saben tan bé com jo i el senyor Padrós especialment, perquè ha seguit de prop aquest programa– que el bon desenvolupament d'aquest recurs assistencial que, com sempre insistim, és un recurs vàlid i necessari, depèn en bona part del desplegament de l'atenció primària. És a dir, de les condicions de treball de l'atenció primària es desprèn una millor utilització i rendibilització del que és la PIRMI. Per tant, és incoherent que un Govern que se'n sent cofoi, d'un recurs que ha posat en marxa, no li posi totes les condicions que requeririen per poder fer un bon ús d'aquest recurs, no hi doni tot el suport necessari. L'atenció primària és bàsica en aquest cas.

Per tots aquests motius, confio que vostès votaran favorablement les meves esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor president. Per manifestar que li agraeixo molt la confiança però la decebré: no li donarem suport. De fet, senyor president, jo ja havia fet el torn en contra quan la senyora Mayol havia defensat les esmenes 1127 i 1128, perquè, de fet, tant una com l'altra partien de la base de donar la baixa a partides de la Direcció General d'Acció Cívica i, a través de les transferències per a despeses de capital de serveis transferits de la Seguretat Social o per a Serveis Socials, és a dir per a l'ICASS, es donava, tant a la 1152 com la 1151, tot el conjunt d'altres que la senyora Mayol ja s'hi ha referit.

No voldria entrar-hi ara perquè, de fet –i és veritat, ho ha dit ella–, algunes de les raons que ella ha explicat per poder variar els objectius d'aquestes quantitats responen més a concepcions de fons, en alguns casos. Hi haurà ocasió en el debat en el plenari de poder contrastar les opinions.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. La 1156 la dona per defensada la senyora Mayol? *(Pausa.)* És a la totalitat, molt bé. La 1159? *(Pausa.)* Té la paraula, la senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. És l'última esmena que ens queda del Departament de Benestar Social i de l'ICASS. Té a veure amb l'increment que nosaltres proposem, amb l'increment de les prestacions i de les ajudes a persones disminuïdes.

Aquí la justificació és molt fàcil, no només qualitativament, que ja he intentat justificar-ho en els altres casos, sinó, en aquest cas, quantitativament. Avui per avui tenim l'evidència, discutida també en aquest Parlament a partir d'interpellacions que va presentar la senyora Barenys i d'altres intervencions parlamentàries fetes per altres diputats i diputades d'aquesta cambra, que no es dona resposta ni de bon tros a les necessitats existents en relació amb les persones disminuïdes, quant a ajudes concretes. L'any 92 es van de-

negar un 40% de les ajudes, el 93 es van denegar un 60%. L'argument que es va fer servir majoritàriament era manca de recursos pressupostaris.

Nosaltres diem que..., clar, ho diem nosaltres i ho deien les entitats de disminuïts quan van comparèixer a la Comissió de Política Social: estem parlant d'unes ajudes que sovint modifiquen les condicions de vida quotidianes de persones que ja ho tenen molt difícil per viure bé, per entendre'ns. Disposar o no disposar d'una cadira de rodes en un moment determinat o d'un altre tipus de recurs és bàsic per a aquesta gent. Per tant, s'hauria de fer un esforç pressupostari important en aquesta partida. Nosaltres voldríem aprofitar per dir que no hi ha una quantificació de les necessitats econòmiques a fons feta, ni tan sols hi ha una quantificació feta amb base en les sol·licituds denegades –demanades i denegades.

Això és urgent i voldríem que si més no, encara que aquesta esmena sigui rebutjada com totes les altres, servís si més no perquè vostès es plantejessin la necessitat de fer veritablement una quantificació de quines són les necessitats econòmiques que avui fan falta per a aquest col·lectiu.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. Per a un torn en contra, el senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Senyor president, pels mateixos motius que he dit abans, la dono ja per contradita amb les argumentacions que he emprat, precisament, quan s'han discutit les baixes que feien possible aquestes altes que ara plantejava el Grup d'Iniciativa.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passaríem a la 1162, d'Esquerra Republicana: per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. Defensaré la 1162, la 1163 i la 1164. Totes fan referència a l'estat de despeses de l'Institut Català del Voluntariat i també, per tant, deixo per defensar en el Ple l'esmena a la totalitat. Però de totes maneres cal dir que aquestes esmenes d'altres i baixes estan fetes amb la intenció de canviar una mica el sentit de l'objectiu del treball que nosaltres veiem que té i constatem que té l'Institut Català del Voluntariat.

Des del nostre punt de vista, una entitat que es dedica al voluntariat el que ha de fer és potenciar al màxim possible l'associacionisme, però no ha de fer de cap manera dirigisme, ni ha de fer un intent de centralització o de control d'aquest voluntariat. Ens sembla que, per exemple, no és de rebut que es gastin 148 milions en aquest pressupost de l'In-cavol, 148 milions per a campanyes i edicions de divulgació, i que en canvi només se'n gastin 66 per dotar econòmicament les associacions, les entitats. És per això que nosaltres demanem un canvi de rumb en aquest Institut, i el sentit és que s'haurien de reduir, no eliminar, no proposem pas que s'eliminin, però sí que es redueixin d'una manera substancial les diferents despeses, tant de publicitat i propaganda, com d'altres despeses diverses, com, sobretot, campanyes i edicions de divulgació, i també que es destini

la partida de «Dotacions per a serveis de nova creació» —això, en total, suma...— i també les «Atencions protocol·làries i representatives», una part de tot això, per reunir 51 milions, que s'afegeixen a una nova partida, que seria dedicada, en aquest cas, «A corporacions locals per a activitats de voluntariat», en el sentit que creiem que les entitats més properes, les organitzacions polítiques més properes a les entitats de voluntariat són els ajuntaments i, per tant, cal promocionar el voluntariat, bàsicament, a través dels ajuntaments.

I, després, l'altra esmena és destinar 40 milions de «Campanyes i edicions de divulgació», a parts iguals, a donar ajudes a entitats de voluntariat que treballin en la cooperació internacional. En aquests moments tenim sobre la taula i està a l'opinió pública el tema de la cooperació internacional, l'ajuda al Tercer Món, el famós 0,7%; doncs, per tant, un element, un punt important de treball en el món de la cooperació internacional ha de ser també el del voluntariat i, per tant, cal que les entitats que treballen en aquest camp rebin les ajudes corresponents. I després també proposem que s'ajudin les entitats de voluntariat que treballin en l'àmbit de la lluita contra la marginació a Catalunya. Creiem que són dos camps que cal promocionar des del Govern, no d'una forma dirigista, no d'una forma de control ni de dir exactament com ho han de fer, però sí de donar el màxim possible de suport.

I, finalment, també dediquem 90 milions, amb la darrera esmena, trets de «Campanyes i edicions de divulgació», a donar ajudes a famílies i institucions sense afany de lucre, a donar subvencions a entitats perquè el treball del voluntariat sigui, com he dit al principi, al màxim de descentralitzat i al màxim de participatiu i al mínim de controlat possible.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, gràcies, senyor Bosch. Per a un torn en contra, té la paraula el diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor president. Per dir, amb tota cordialitat cap al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, al senyor Bosch, que aquest conjunt d'esmenes, al nostre entendre, manifesten un profund desconeixement del Grup d'Esquerra Republicana sobre l'Incavol, com funciona l'Incavol, com es va crear l'Incavol i a què destina els recursos l'Incavol, perquè, si no, no s'entendria, d'altra banda, que es parli de dirigisme ni de control, que es parli que, les campanyes, les fa l'Incavol —quan es fan a través de les entitats—, que faci una definició que si la Generalitat fa un pretès control i dirigisme d'aquestes entitats, però, en canvi, al mateix temps, proposi una esmena que traspassi aquests diners a les corporacions locals perquè sigui una altra Administració la que controli i dirigeixi..., és a dir que hi ha contradiccions amb les mateixes esmenes del Grup d'Esquerra Republicana.

I, després, jo, de totes maneres, voldria dir quin és el fet fonamental pel qual nosaltres rebutjarem això: pel mateix motiu pel qual el diputat que els parla, que va ser ponent de la Llei de creació de l'Institut Català del Voluntariat, doncs,

va esmerçar els seus esforços, com els altres diputats que eren ponents, per aconseguir que la de l'Institut Català del Voluntariat fos una llei que arribés al plenari com va arribar, sense cap esmena, que fos votada per unanimitat de tots els grups —també del seu Grup— i que la dinàmica permetés el màxim de consens, precisament per evitar la instrumentalització de qualsevol poder polític —el que fos— i que permetés que la seva composició, no als òrgans consultius —que només faltaria que no poguessin estar representats—, sinó als òrgans rectors de l'Institut Català del Voluntariat, hi haguessin representats no solament el mateix Govern de la Generalitat, a través dels departaments que podien generar una dinàmica participativa en el camp del voluntariat, sinó —i molt fonamentalment— el que podien ser la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis, Caritas, Creu Roja, la Federació Catalana del Voluntariat Social i altres representants del món del voluntariat. Això vol dir que en una llei es donava un fet pràcticament excepcional, que ara jo només recordo, em sembla, que en la Llei de creació de l'Institut Català de la Dona i en la del Servei Català de la Salut es dona aquest precedent: que en un consell rector o un òrgan de direcció hi hagin, participant, representants d'altres entitats o administracions alienes a la mateixa Generalitat.

I vull dir-li això perquè els pressupostos de l'Institut Català del Voluntariat van ser informats positivament i per unanimitat per tots aquests elements, i amb el mateix respecte que nosaltres intentem, o jo, almenys, personalment, demano i reclamo sobre aquestes entitats i sobre aquest Institut..., per mi, el que té com a element de pes més fonamental perquè jo pugui defensar, doncs, amb coherència i amb rotunditat aquest pressupost de l'Institut Català del Voluntariat és que precisament el seu consell rector, en el qual estan representats tots els elements que a mi em sembla que són, que a nosaltres ens semblen, que a tots ens van semblar, en el moment en què es va aprovar la Llei, que eren els representatius, que informés per unanimitat positivament a favor d'aquest pressupost, ens sembla que per a nosaltres és suficient perquè no puguem donar resposta positiva a cap de les seves esmenes i que li puguem demanar al Grup d'Esquerra Republicana que replantegi i reconsideri aquest conjunt de quatre esmenes i les retiri en benefici d'aquest consens que va existir en la creació de l'Institut Català del Voluntariat, per respecte al funcionament intern d'aquest òrgan rector.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, gràcies, senyor Padrós. *(El Sr. Bosch demana per parlar.)* El senyor Bosch demana la paraula...

El Sr. BOSCH: Sí, perquè m'ha fet un prec, i voldria contestar-li.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Endavant.

El Sr. BOSCH: Només vull dir que, d'entrada, no retiro aquestes esmenes, i que em reafirmo que estan fetes amb coneixement de causa i que, per tant, no hi ha hagut ni desconeixement ni mala intenció a l'hora de presentar-les, i que el nostre respecte per les institucions no impedeix que siguem

crítics i que puguem proposar les esmenes corresponents quan hi ha el debat de pressupostos.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Molt bé, gràcies, senyor Bosch. Passaríem ja, finalment, a l'última esmena, que és la 1171, del Grup de Convergència i Unió: per a la seva defensa, té la paraula... Qui la defensa? *(Pausa.)* La donen per defensada? *(Pausa.)* La donen per defensada.

Per tant, algun diputat o diputada demana la paraula per fer un torn en contra? *(Pausa.)*

Doncs, no havent-hi paraules... A veure, abans de passar a la votació, s'ha rebut a la Mesa una nota, que és una esmena de caràcter tècnic, que és la següent —i perquè consti en acta—, que és la partida 20.06.226.15: aquesta partida ha de ser la partida 20.06.470.02, eh? L'esmena tècnica és que la partida 20.06.226.15 ha de passar a ser la partida 20.06.470.02. Això és una esmena de caràcter tècnic, solament perquè consti en l'acta.

Passaríem a la votació, i la votació seria la següent: de l'esmena 1119 a la 1170; quedarien excloses la 1132, 1137, 1138 i la 1148, que han estat retirades per part de la senyora Rosa Barenys, i votariem a part la 1171.

Per tant, vots a favor de la 1119 fins a la 1170.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció, queden rebutjades les esmenes.

I ara votariem, a part, la final, que és la 1171.

Vots a favor de la 1171?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 12 vots a favor i cap contra i 7 abstencions, queda aprovada l'esmena 1171.

Per tant, amb això quedaria acabat el Departament de Benestar Social.

Ara passaríem al Departament de Medi Ambient, i canviaria el president original pel vice-president, eh?

(El president s'incorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor vice-president.

Correspon ara tractar les esmenes presentades al Departament de Medi Ambient.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1172 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), 1173 (G. P. Popular) i 1174 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), al Departament de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Secretaria General, esmena 1175: el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Defensaria la 1175, la 1177, la 1178, la 1179, la 1180, la 1185, la 1187 i la 1188. Les esmenes 1181, 1182, 1183 i 1184, tot i que estan incloses dintre de la Direcció General, de la Secretaria General, les partides on es vol produir l'increment

de diners fan referència a la Direcció General de Promoció i Educació Ambiental, i, per tant, les defensaré després, conjuntament amb les altres esmenes que el Grup Parlamentari d'Esquerra ha presentat a aquesta Direcció General.

Bé, la veritat és que ha estat difícil enguany, almenys per al meu Grup Parlamentari, fer esmenes als diferents conceptes del Departament de Medi Ambient, perquè la realitat és que els pressupostos del Departament de Medi Ambient, distribuïts en les diferents direccions generals, són uns pressupostos molt esquifits. Vostès ens podran dir, els diputats de la majoria ens podran dir que aquest any hi ha hagut un increment en el pressupost global del Departament de Medi Ambient, que ve donat per les aportacions que s'esperen del Fons de cohesió, però la veritat és que, independentment o a part d'aquesta aportació que provindrà —esperem-ho— dels fons de cohesió, les altres direccions generals, doncs, han davallat substancialment els seus pressupostos, i, per tant, es feia molt difícil treure diners d'algun concepte per poder-los posar en un altre.

Nosaltres hem presentat també esmenes d'un volum econòmic important, però moltes també d'un volum econòmic petit. El significat de les esmenes d'un volum econòmic petit és el de marcar tendència i el d'intentar que es produeixi un punt d'inflexió. En molts casos, amb la introducció d'algunes quantitats reduïdes, el que hem intentat fer és aturar la tendència a davallar els diners que es destinen a un concepte i donar-los, encara que sigui una alta reduïda, un increment i, per tant, una tendència a l'alça.

Moltes d'aquestes esmenes que fem ja sabem que no vénen dels 10, 20 o 30 milions que nosaltres haguem pogut demanar de més: provenen de molts més milions; però sí que ens semblava significatiu que marquéssim aquestes tendències.

A l'esmena 1175 nosaltres demanem un increment de 10 milions de pessetes sobre el concepte de «Subvencions i ajuts a famílies i institucions sense ànim de lucre». De fet, al llarg del Departament es podrà observar que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha fet bastantes esmenes per incrementar les subvencions i els ajuts a famílies i institucions sense ànim de lucre, i també a les corporacions locals. Nosaltres pensem que realment tant les famílies i institucions sense ànim de lucre com les corporacions locals fan un tipus de feina molt necessària i que sovint impulsen un tipus de projecte que, encara que es plasma en la teoria de les intencions del Departament, després moltes vegades no es realitza si no la tiren endavant aquestes famílies, aquestes institucions o aquestes corporacions locals. En aquesta partida, en concret, hi ha una davallada de 16 milions de pessetes en relació amb l'any passat, i nosaltres demanem un increment de 10 milions de pessetes, i els puc assegurar que era perquè no sabíem d'on treure més diners. Però, si més no, era per contenir aquesta davallada cap a aquest tipus de feina que es pot fer des de les famílies i les institucions sense ànim de lucre.

En un sentit molt semblant, doncs, vostès podran veure l'esmena 1178 o l'esmena 1179, que també va en aquest

mateix sentit. L'esmena 1177 fa referència al que per a nosaltres és la necessitat d'incrementar els estudis i treballs tècnics. Aquesta és una partida que també ha davallat i nosaltres ens «frapa» veure com, per exemple, les partides d'aigua, gas, electricitat, calefacció, comunicació, etcètera, s'incrementen i, en canvi, les que fan referència a estudis i treballs tècnics davallen. A més a més, en relació... —i forma part de l'esmena 1178, també—, en relació amb l'increment que s'ha produït en la part d'aigua, gas, electricitat i calefacció d'aquest Departament, pensem que això marca una tendència francament a corregir.

És a dir, si el Departament de Medi Ambient no fa un esforç per contenir les despeses en aigua, en gas, en electricitat i en calefacció, francament no sabem qui és el que ha de donar exemple, perquè creiem que el Departament de Medi Ambient hauria de ser el primer a davallar els carburants que consumeix —que els incrementa—, a davallar el consum en aigua, a davallar el consum en electricitat, perquè tot això va vinculat a una manera de fer de les coses. És a dir, si vostès inverteixen diners en l'adequació ambiental dels edificis, vostès s'estalviaran diners en la partida d'electricitat i calefacció, per exemple. I si vostès compren cotxes elèctrics, vostès s'estalviaran diners en carburants. Per tant, nosaltres hem fet esmenes per incrementar partides, però també hem pensat amb les que volíem davallar.

En la 1180, en què demanem una disminució de la partida de carburants, en aquest cas concret la posem en el Pla de normalització lingüística, que davalla i pensem que no està el pati com perquè davallin les aportacions, els diners del Pla de normalització lingüística.

I en l'esmena 1185 demanem un increment de 30 milions de pessetes que no aconsegueix ni frenar la disminució de 92 milions de pessetes que es fan d'inversions en edificis per a la seva adequació ambiental i que no explicaré més exhaustivament, perquè abans ja ho he relacionat amb altres partides on nosaltres demanem baixes. Demanem també un increment d'inversions en «Terrenys i béns naturals», que traïem de la denominació de «Seguretat», perquè no veiem molt clar per què s'ha incrementat aquesta despesa de seguretat dintre del Departament de Medi Ambient. De fet, sabem per què s'ha incrementat; s'ha incrementat perquè s'ha adquirit un aparell d'escàner d'aquests que tenen en els aeroports, i a nosaltres francament ens sembla que això és innecessari en el Departament de Medi Ambient i creiem que aquest increment que s'ha produït en la seguretat es podria haver estalviat i es podia haver continuat amb la seguretat que ja donen les persones, els mossos d'esquadra que són presents en el Departament, i, per tant, nosaltres proposem una davallada en el concepte de «Seguretat», que aniria destinada a la «Compra i inversions en terrenys i béns naturals» i a les «Subvencions i ajuts a corporacions locals», una vegada més.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Portabella. Un torn en contra: el diputat senyor Serratusell.

El Sr. SERRATUSELL: Gràcies, senyor president. Bé, el

senyor Portabella ha fet la defensa de les esmenes a la Secretaria General del Departament i em sembla que he seguit bé la seva intervenció tot dient que algunes de les que estaven incloses en el text les deixava per més endavant, atès que afectaven altres direccions generals. Ha fet una exposició penso que força detallada del contingut de les esmenes que tot seguit passaré a contestar.

A l'esmena 1175, en la qual —com ell feia referència— es demanava fonamentalment una alta a «Subvencions i ajuts a famílies i institucions sense ànim de lucre» —i després trobarem també la referència que ell mateix ha fet a corporacions locals—..., a vegades no és tant el problema l'alta que es demana, sinó la baixa que es proposa; aquest és, sol ser normalment un dels problemes greus a l'hora d'atendre, diguem, doncs, determinades voluntats que podrien ser, fins i tot, compartides. Aquest és el cas d'aquesta esmena. És a dir, concretament es proposa una baixa en el capítol de despesa de material informàtic, la qual deixaria pràcticament sense crèdit suficient el Departament per atendre el manteniment dels actuals equips informàtics, que es consideren bàsics per al bon funcionament d'aquest. Per tant, no podríem acceptar-li l'esmena 1175.

L'esmena 1177: ell feia referència a dotar com a altes «Estudis i treballs tècnics» amb una partida de 10 milions, rebaixant-ne una altra que, tal com és titulada, a vegades pot donar peu a males interpretacions, com és la de «Premsa, revistes i llibres». Però és que, com vostè sap, senyor Portabella, una de les obligacions del Departament és la de publicar legislació ambiental a Catalunya i altres publicacions de caràcter tècnic i informació de dades estadístiques del Departament, que estan precisament cobertes per aquesta partida. En canvi, si no es considera necessària en aquest cas la dotació suplementària als «Estudis i treballs tècnics» no és perquè aquests es deixin de fer, sinó que el que es pensa des del Departament és que la mateixa experiència i formació assolida pels tècnics del mateix Departament fa que molts encàrrecs que abans es feien externament, en aquest moment, siguin realitzats pels tècnics del mateix Departament, i, per tant, es considera innecessària la suplementació d'aquesta partida.

La 1178 i la 1179 tenen, d'alguna manera, una mateixa finalitat, en el sentit de..., com ja ha dit abans l'illustre diputat senyor Portabella, és a dir, suplementar «Subvencions i ajuts a corporacions locals», la 1178, i la 1179 a «Famílies i institucions sense finalitat de lucre» pel mateix import de 7 milions de pessetes. Bé, de nou topem amb la problemàtica derivada de la baixa; és a dir, el concepte d'«Aigua, gas, electricitat, calefacció», que l'illustre diputat demanava, doncs, d'alguna manera una certa moderació, l'experiència que se'n té —i això sol passar a totes les administracions— és que solen ser les partides en les quals menys t'equivoques, atès que coneixes els immobles que tens i que, per tant, doncs, has d'atendre, i normalment aquestes partides de dependència externa —ho repeteixo— solen ser d'un error molt petit. Això és el que pensa el Departament que d'alguna manera necessita per al seu bon funcionament, i, per tant, de-

crementar aquestes partides podria comportar no fer front al pagament d'aquestes despeses recurrents.

Per altra banda, en l'alta proposada, que –ho repeteixo– podria ser interessant en el cas que d'alguna manera –com tots desitjaríem–, doncs, poguéssim tenir més disponibilitat econòmica a repartir, en aquest moment, atesos els crèdits consignats amb altres partides i amb diversos serveis del Departament, es creuen si més no suficients per atendre les subvencions i ajuts sol·licitats per corporacions locals i per famílies i institucions sense ànim de lucre.

Una cosa a considerar –perquè també podria donar peu a males interpretacions–: la nostra oposició a l'esmena 1180, que fa referència a dotar, a incrementar aquest Pla de normalització lingüística amb dos milions i mig més de pessetes en detriment de la partida de carburants. Aquí, a part del problema que podria representar el decrement d'aquesta partida, en aquest cas el que es considera des del Departament és que no es fa necessari el suplement de crèdit en aquesta partida del Pla de normalització lingüística, ja que inclou els cursos de formació en llengua catalana per al personal, i atès que el Departament no preveu un increment de plantilla a curt termini que pugui provocar una desviació pressupostària, els crèdits, el crèdit consignat es considera suficient. A més, s'inclouen també –val a dir– dins d'aquest apartat, el Pla de normalització lingüística, alguns tipus de despeses, com el butlletí intern de normalització *Bon ambient, si us plau*, i l'elaboració del recull terminològic ambiental, del qual ja es coneix el seu cost i, per tant –ho repeteixo–, senyor president, no es creu necessari el seu increment pressupostari.

L'esmena 1185, en què es fa referència a un increment de dotació a una partida d'inversió en edificis per a la seva adequació ambiental, tampoc s'estima necessària perquè el crèdit que té assignat en aquest moment aquesta partida és el que el Departament considera suficient per atendre l'adquisició i condicionament de la futura seu de la Delegació Territorial de Tarragona. I per contra, en aquesta partida, que a vegades també pot induir a equivoc d'altres despeses diverses, aquest decrement estaria afectant el fons d'acció social per al personal del Departament i els ajuts de menjador del mateix personal, amb la qual cosa realment, doncs, no es podrien complir les obligacions contretes amb el mateix personal i, per tant, no s'estimaria acceptable.

I, finalment, queden dues esmenes, la 1187 i la 1188, que les dues ens proposen la mateixa baixa en concepte de seguretat i dues altes en concepte d'ajuts a corporacions locals i a terrenys i béns naturals. Bé, en aquest cas dir-li que creure el criteri de si els mecanismes de seguretat són o no són els suficients és sempre respectable a criteri de qui ho pugui dir. En aquest cas el Departament entén que s'ha dotat a si mateix dels mecanismes de seguretat que necessita; per tant, no veu factible donar la baixa en aquestes partides, i per contra, tot i que –ho repeteixo– sempre seria important poder destinar més diners a les partides que es proposen, s'ha fet la previsió precisa en el cas de la 1187, d'inversions en terreny i béns naturals, tenint en compte que la mateixa Direcció Ge-

neral de Patrimoni Natural cobreix també les inversions en aquest concepte i en la seva pròpia Direcció General. I així mateix, en el que fa referència a les corporacions locals, en què les direccions generals en el mateix article cobreixen també les previsions de peticions que es tenen efectuades.

És per tots aquests motius, senyor president, senyores i senyors diputats, que ens oposarem a aquest conjunt d'esmenes que ha defensat l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Serratusell. Hi han més esmenes, en aquest cas del Grup Socialista, començant per la número 1176: el senyor Madueño té la paraula.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor president. Si m'ho permet, voldria defensar totes les esmenes que té el Grup Socialista al Departament de Medi Ambient, a la Junta de Sanejament i a la Junta de Residus, que si vol li diré els números exactes. (*Pausa.*) No cal, no?

Bé, per coherència, diguem-ne, amb el plantejament que fem a la globalitat del Departament, que s'ha d'entendre com el Departament en si mateix que té una sèrie de polítiques concretes i després a través dels dos instruments que utilitza, com són la Junta de Residus i la Junta de Sanejament, per valorar-lo globalment direm que nosaltres pensem que es posa l'èmfasi, possiblement i molt correctament, en els dos problemes més importants que tenim a nivell mediambiental, com és el tema dels residus i el tema del sanejament de les nostres aigües i, per tant, es destina la majoria dels recursos a aquestes dues problemàtiques dotant les dues juntes d'unes quantitats que podem considerar en termes generals correctes, i que a la resta de problemàtiques es destinen uns recursos possiblement no suficients, però que podem dir que en aquests moments l'estructura global del pressupost podríem pensar que s'adapta cada vegada més al que podrien ser les exigències sobre aquesta problemàtica global que és la problemàtica mediambiental. Sí bé trobem que en els temes fonamentals que es reserven les direccions generals i el Departament, doncs, trobem mancances importants encara en les dues coses que considerem més importants, com és el tema de la contaminació atmosfèrica i el tema del medi natural.

Pel que fa al tema de la contaminació atmosfèrica, considerem que es dota, encara que més que altres anys, bastant més, perquè l'any passat pràcticament gairebé ni es va dotar el tema del Fons de protecció de l'ambient atmosfèric, que nosaltres proposem que realment s'incrementi d'una quantitat més important si volem afrontar un dels problemes més importants com és la contaminació atmosfèrica; proposem quantitats modestes però que creiem nosaltres que podrien servir, com són 200 milions de pessetes destinats a aquesta qüestió.

Per altra part, si volem implementar en profunditat tot el tema del Pla d'espais d'interès natural i els espais protegits, s'ha de fer una política d'adquisició de sòl públic per a la protecció, i d'aquí que demanem que hi hagi una partida superior, que aquest any pateix una davallada important en tot

el que es refereix a l'adquisició de terrenys, que el Departament de Medi Ambient havia estat sempre un dels més inversors en aquest aspecte, passant de 150 milions l'any passat a 85 aquest any. Creiem nosaltres que s'hauria d'incrementar, com a mínim, gairebé la quantitat de l'any passat.

I després, dues qüestions..., perdó, tres qüestions que creiem que encara que són partides només obertes, s'haurien de destinar a unes partides importants després del compromís de la Llei que va fer el Parlament de Catalunya creant l'Entitat Metropolitana de Tractament dels Residus, i que, una vegada creada, no s'ha dotat pressupostàriament per al seu funcionament. Si això es diu a nivell global, en el que fa referència a partides concretes que tenim aquí, creiem que un dels aspectes pioners ha de ser el tema de la implementació per a aquesta entitat de la xarxa de control atmosfèric, i que en aquests moments aquesta entitat no només no té pressupost, sinó que no té, fins i tot, dotació per portar endavant el control d'aquesta xarxa, que depèn directament del Departament de Medi Ambient.

Per altra part, creiem que s'hauria d'implementar una de les polítiques que després de la Cimera de Rio es va avançar com a més important, com és tota la política del litoral, i que en aquests moments no té ni una sola partida, ni un sol pressupost destinat a la protecció d'aquesta zona, que a Catalunya té una importància cabdal, no només des de l'òptica mediambiental, sinó fins i tot des de l'òptica econòmica; hi hauríem de destinar un programa especial sobre el tema de la protecció del litoral. I també demanem que donada la filosofia del Departament, que hi ha una direcció general i una filosofia sobre les polítiques de millora de la qualitat ambiental, hi hagués també una partida en aquest sentit.

Això pel que fa referència al Departament. I pel que fa referència a la Junta de Sanejament, nosaltres pensem que aquesta Junta està fent una actuació, que si bé en termes generals ha significat una modificació respecte a la política anterior, encara hi ha dèficits importants, dèficits que s'han posat de manifest, sobretot, en els aiguats que s'han produït aquest any, que han afectat collectors i situacions de les depuradores que no estaven ben planificats i que ha afectat, fonamentalment, ja dic, la trama de collectors situats molts d'ells a les lleres dels rius i que els aiguats han fet malbé, d'aquí que demanem una partida considerable per reposar aquests collectors i perquè es faci una altra distribució. Per tant, demanem 1.200 milions de pessetes quant a la reposició d'aquests collectors fets malbé pels aiguats.

I després demanem una sèrie de partides per a dos dels rius que tenen un retard o que tenen una contaminació, que tenen unes afectacions superiors, com és el Besòs i el Llobregat, en què si bé es donen de vegades partides que són partides considerables i que ja es fan unes inversions en aquest sentit, considerem que s'hauria de fer un esforç suplementari per redreçar la degradació que pateix, sobretot, el Besòs, i, com tothom és coneixedor, hi ha unes queixes molt considerables dels ciutadans de la conca del Besòs i que jo crec que des dels pressupostos de la Generalitat s'hauria de

fer cas a aquestes demandes fent un esforç complementari pel que fa a la recuperació de les lleres, a la recuperació del sanejament del riu Besòs i del riu Llobregat.

I també hi ha dos aspectes que poden considerar-se més petits o menors, però que tenen un efecte sobre una comarca molt determinada, com és Ripoll, que hi ha tots uns barris i unes zones que pateixen un retard important quant a la implantació dels collectors i del sanejament, i demanem, tant pel que fa als collectors de Ripoll com per als collectors de dos barris de la població de Planols, unes partides per fer que aquesta zona quedi sanejada i realment millori.

I després una partida per a les corporacions locals, a nivell més aviat gairebé simbòlic, perquè considerem que hi ha necessitats concretes de les corporacions locals que haurien de ser satisfetes a través dels pressupostos generals.

Pel que fa al tema de la Junta de Residus, ens plantegem que possiblement la dotació que es fa és correcta, la dotació que hi ha en aquesta Junta possiblement és correcta, però, com sempre, la nostra preocupació pel tema dels residus, com és conegut en aquesta cambra, és insistent i persistent, donada la greu situació que pateix el nostre industrialitzat país i que pateix uns retards importants en el tractament dels residus. D'aquí que plantegem unes exigències, que no van més enllà –això s'hauria de tenir en compte– de les exigències que ens vam proposar des del Parlament de Catalunya aprovant la Llei de mesures urgents o la Llei de tractament dels residus, i, per tant, el que nosaltres hem demanat, per un cantó, és més claredat a l'hora de fer un pressupost considerable, perquè depassa ja els 12.000 milions de pessetes, més claredat a l'hora de dir on s'invertiran aquests 12.000 milions de pessetes, i després també més claredat a l'hora de dir algunes qüestions com que invertirem en empreses privades i després no es diu ni en quina, ni com, ni de quina manera s'invertirà en aquestes empreses privades; quantitats considerables –1.400 milions de pessetes– que no sabem on van a parar. Per tant, diríem que la nostra proposta, fonamentalment, està encaminada a propugnar que els programes que demanava la Llei de mesures urgents es posin en pràctica, i, per altre cantó, que la Llei de residus, recentment aprovada, l'any 93, es pugui vehiculitzar, sobretot fonamentalment pel que fa referència al tema de les qüestions de l'Administració local i les repercussions que això té.

Per tant, les nostres esmenes van en aquesta direcció fonamentalment: fer una política de claredat i, sobretot, fer possible que allò que legisla el Parlament de Catalunya es pugui acomplir. En aquest sentit, és per la qüestió que demanem que els programes de gran importància mediambiental i que significarien una millora considerable al nostre país, que fan referència al reciclatge d'envasos i embalatges, per al qual demanem 300 milions de pessetes; al tema de la reutilització i tractament dels olis usats, que és un dels problemes importants al nostre país, demanem una aplicació d'uns 200 milions de pessetes; al tractament dels PCB i dels PCF, 200 milions de pessetes; el programa de recollida selectiva de matèria orgànica i foment de l'adob orgànic està molt potenciat per part del Departament: 400 milions de

pessetes, que ens agradaria veure concretats, i no només de paraules, sinó en coses concretes, o el programa que tant èmfasi es fa, de vegades, des de la Direcció del Departament, com és la reducció i valorització dels residus especials, que demanem 1.541 milions de pessetes.

Hi ha dos programes molt específics, que la Llei de mesures urgents hi posava molt d'èmfasi, que va ser una de les qüestions que va permetre, possiblement, l'aprovació d'aquella Llei per part d'alguns grups, que va comptar, com se sap, no amb l'aprovació del nostre, en què es deia que durant els cinc anys es faria una inversió del 20% per a dos temes molt concrets, dos temes molt punyents i que no sabem realment —i quan ja han passat tres anys i en falten només dos per al compliment d'aquest període que es va fixar—, exactament quin és el percentatge, però molt ens temem que aquest percentatge no s'està cobrint, i que nosaltres demanaríem que es fixessin unes quantitats que permetessin apropar-se, com a mínim, a la solució d'aquests problemes. Quins són aquests dos problemes?, doncs, fonamentalment la restauració d'àrees degradades per descàrregues incontrolades en un país com el nostre, que ha patit les conseqüències importants d'aquest tema, que demanem 1.000 milions de pessetes, i per al programa de minimització i tractament en origen, que va ser també un dels motius importants del Pla de residus i que va motivar l'aprovació de la Llei, que també demanem 1.000 milions de pessetes. Considerem que estarien en la línia del que es va aprovar al Parlament l'any 91 i que ens aproparíem a la proposta del 20% en els cinc anys.

I després polítiques que vagin en la direcció del que proposava la Llei de residus, d'ajuts a l'Administració local, en compliment de les competències que té en el tema del tractament dels residus municipals i que se li van atorgar tota una sèrie de responsabilitats a la Llei de residus i que, si no es doten pressupostàriament, serà molt difícil de fer-les realitat. Molt concretament es va crear, per la Llei del 93, un fons per a la gestió de residus que no ha estat dotat, o ha estat dotat molt insuficientment d'una manera gairebé simbòlica, que nosaltres creiem que seria el mitjà més adequat per fer aquesta política. En concret, nosaltres demanem 1.000 milions de pessetes per posar en pràctica aquest fons de gestió de residus, que era el mecanisme de què es va dotar la Llei per posar en pràctica el tractament dels residus municipals.

Per altre cantó també s'implementava el tema de la recollida selectiva, i nosaltres creiem que hi hauria d'haver un ajut concret als municipis perquè implementessin el tema de la recollida selectiva per part de l'Administració local en aquelles qüestions que són més importants, si bé estava clar que era un període més llarg, no era un període curt, en què s'implementava aquesta recollida selectiva, però s'hauria de començar dotant-la ajudant els municipis perquè això fos realitat i per això demanem 400 milions de pessetes. O ajut perquè l'Administració local pugui implementar les deixalleries per a la recollida d'aquests aspectes més selectius i més concrets que s'han d'aportar amb aquests mecanismes, perquè hi demanem 500 milions de pessetes.

I, per últim, creiem que un dels temes que ha sortit molt en aquest Parlament i que es diu molt, també, que s'han de posar mesures perquè no hi hagi una contaminació respecte al tema de la contaminació per la incineració, que fa molt de temps que s'està demanant un ajut important perquè la incineradora de la Mancomunitat del Camp de Tarragona, de tractament de residus municipals, pugui disposar d'una rentadora de gasos per complir les exigències que en aquest sentit han estat demanades per part dels organismes internacionals, si bé no amb aplicació directa, però sí amb una aplicació que haurà de ser executiva dintre d'un temps, creiem que aquesta rentadora de gasos hauria de ser l'aportació que la Generalitat, el Departament de Medi Ambient hauria de fer, i per a això demanem 1.000 milions de pessetes.

En concret, i amb això ja deixaria la intervenció sobre el tema del Departament de Medi Ambient, en el sentit de dir que ha de fer una política concreta per resoldre un problema concret, com són tant el tema dels residus com el tema del sanejament del nostre país.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Per fer un torn en contra, el senyor Espadaler.

El Sr. ESPADALER: Sí, gràcies, senyor president. Per bé que intentaré contestar una per una totes les esmenes que ha defensat l'illustre senyor Madueño, sí que voldria fer, abans de passar a la defensa aquesta individualitzada i breu —no es preocupin— de les esmenes, algunes consideracions o subratllar algunes de les coses que ha dit el senyor Madueño. Sintetitzant molt ha vingut a dir algunes coses que jo li agraeixo i li voldria agrair en nom del nostre Grup.

En primer lloc, que nosaltres posem l'accent en aquelles polítiques que són més preocupants en aquests moments, és a dir, residus i sanejament, això es nota a primer cop d'ull del pressupost, i pel que fa a les mancances, algunes de les quals compartim plenament amb vostè, que es tracta de mancances, també m'ha reconegut que, malgrat que hi són, hi ha en alguns casos, per exemple, en temes com de contaminació atmosfèrica, algunes millores en relació amb el pressupost de l'any passat.

No és així en un dels capítols, adquisició de sòl, que certament la partida d'enguany baixa, però baixa perquè les disponibilitats pressupostàries evidentment són les que són i aquesta ha set la partida més afectada. I un incís també, abans d'entrar a les esmenes: pel que fa a la política del litoral, he vist que hi ha algunes esmenes que hi fan referència; entenem que el tema de recuperació del litoral no depèn tant del Departament de Medi Ambient com del Departament de Política Territorial i Obres Públiques; per aquest motiu, algunes de les esmenes que fan referència a aquest tema, les hi votarem en contra.

Dit això i fet aquest aclariment o constatada una coincidència, si més no, estructural o genèrica, passaria a argumentar el perquè del nostre vot en contra de les esmenes que fins ara s'han defensat.

Pel que fa a l'esmena 1176, com deia abans el meu company Serratusell, de les esmenes, el nostre vot en contra es

pot argumentar de dues maneres, per una part perquè les baixes ens deixarien sense partides pressupostàries i, per altra part, perquè les altes o bé no les considerem necessàries o bé les considerem que ja tenim consignació pressupostària suficient.

Es demanen de baixa tres partides, en aquesta esmena: una de premsa i revistes, l'altra de comunicacions, i l'altra d'informatització, per un volum de 100 milions de pessetes. Nosaltres entenem que no és procedent aquesta baixa per diverses raons. La primera, la de la premsa, perquè està prevista la publicació d'una revista pròpia del Departament, no és una partida per a adquisició de premsa, sinó per fer publicacions mediambientals, de divulgació mediambiental del Departament i de dades estadístiques del Departament.

La segona baixa sol·licitada, potser no es precisa ben bé en el pressupost, però inclou també la comunicació informàtica –això ho voldria subratllar–, i la comunicació per mòdem és als preus que és i per això potser aquesta partida em sembla que s'incrementa bastant en relació amb l'any passat, però s'ha de cobrir la informació, la connexió per mòdem.

I la tercera de què se sol·licita la baixa és la inversió en informatització, que nosaltres pensem que és un punt estratègic del Departament. Aquestes baixes entenem que no són possibles, i, per altra part, la quantitat assignada a la partida 600.01, entenem que és suficient per atendre els expedients d'adquisició de terrenys, i hi preveiem, com vostè deia, 85 milions de pessetes.

Pel que fa a l'esmena 1186, es demanen les baixes a despeses diverses, realització d'estudis i inversions en maquinària, premsa i revistes, altra vegada, i una altra al Fons de protecció de l'ambient atmosfèric, que, pel que fa a les baixes, potser precisant el que són aquestes altres despeses diverses, entendrà vostè per què no podem donar aquesta baixa, perquè inclou l'ajut de menjar del fons d'acció social per al personal del Departament de Medi Ambient i el crèdit previst ja és molt ajustat, la quantia que hi figura.

La segona baixa que se sol·licita val a dir que és destinada a fer encàrrecs d'especialistes tècnics de medi ambient externs al Departament. I la tercera i quarta baixa, la tercera, concretament adquisició d'aparells de control de medi ambient per incrementar les actuals xarxes: vostè mateix deia que en el tema de contaminació atmosfèrica hauríem de progressar, si donéssim aquesta baixa per bona entenc que faríem un pas enrere. I la quarta baixa que se'ns proposa és al concepte 220.02, que està destinada a les diferents publicacions tècniques de la Direcció General, com ja li he esmentat abans.

Per altra part, entenem que l'alta proposada al concepte 461.01 no és necessària, atès que es preveu incrementar, a més a més de la dotació inicial, amb els crèdits provinents del cànon de les entitats d'inspecció i control i de sancions. Per tant, aquesta partida també preveiem ja que tingui un augment.

Pel que fa a l'esmena 1189, es proposen baixes en publicitat i propaganda, estudis i treballs tècnics, estudis i treballs

de patrimoni, inversions en altre immobilitzat material, i una alta per al fons de protecció de l'ambient atmosfèric. Una mica reiterar el mateix: la dotació del 760.01, la considerem suficient donat que les actuacions esglaonades que es pensen dur a terme en la part corresponent a l'exercici 1995 estan dotades amb 3 milions de pessetes, la protecció d'ambient atmosfèric, i 4 milions per a adquisició d'instrumental i gestió atmosfèrica.

Pel que fa a l'esmena 1195, en aquesta nosaltres hi veiem un error tècnic, li ho comentava abans a micròfon tancat i al passadís: nosaltres entenem que per al capítol 7 no es poden tramitar ni pagar projectes d'inversió..., perdó, per al capítol 4, que és on l'assignen vostès, sinó que caldria fer-ho per al capítol 7.

A la 1196, inversions: vostè proposa una baixa en inversions en maquinària, instal·lacions i utilatge i, una altra, a l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus per a finançar la xarxa atmosfèrica. Aquesta entenem que no és una obligació del Departament de Medi Ambient; el Departament de Medi Ambient no en té obligació, i tenint en compte la migradesa pressupostària o la manca de recursos, que els dos hi estem d'acord, entenem que aquesta no és una de les prioritats del Departament, entre altres coses perquè no és obligació del Departament atendre la xarxa atmosfèrica metropolitana.

A l'esmena 1197 i última d'aquest primer bloc que fa referència al Departament, després passarem a les empreses, vostè proposa una baixa en inversions i maquinària i una alta per implementar un programa de protecció del litoral: ja ho he contestat sintèticament abans. Per una part el títol del concepte entenem que és massa genèric i correspondria més al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, concretament a la Direcció General de Ports i de Costes, però, per altra part, la Direcció General de Patrimoni Natural treballa en els espais natural del litoral, en l'àmbit de planificació, i mitjançant les convocatòries anuals d'ajuts per a la restauració d'àrees naturals degradades. Hi ha dues partides la suma de les quals puja uns 40 milions de pessetes, però entenem que aquesta és una tasca que no recau tant en el Departament de Medi Ambient com en el de Política Territorial. Això pel que fa a les esmenes del Departament.

Pel que fa a les esmenes de la Junta de Sanejament, les contestaré també molt breument una per una. La primera esmena que planteja, la 1208, vostè demana una baixa de 300 milions de pessetes en serveis de professionals independents per pujar-los o assignar-los a la recuperació de les lleres del riu Besòs. Quant a la neteja de les lleres fluvials, correspon la competència a la Junta d'Aigües, del Departament de Política Territorial, ja que és de domini públic. El tema de les lleres no és un tema que depengui de Medi Ambient. (*Veus de fons.*)

A l'esmena 1209, que vostè proposa una alta de 50 milions per a la construcció de col·lectors al marge dret del riu Congost, voldria recordar-li que aquesta actuació ja va ser aprovada pel consell de direcció de la Junta de Sanejament el 17 de juny de 1994, en allò tocant a les aigües residuals

urbanes. Per tant, entenem que està en marxa i que és innecessària aquesta consignació pressupostària.

A l'esmena 1210, referent a una alta al sanejament d'aigües residuals al Salou, al Tarragonès: la construcció de sanejament d'aigües residuals de Salou, inclosa l'estació depuradora biològica, la xarxa de collectors i el tractament de fangs és a punt d'acabar-se en aquests moments. Motiu pel qual entenem que aquesta modificació i aquesta baixa, que per altra part és de deute a llarg termini, ja ens explicarà vostè com fem front al deute de llarg termini de 100 milions de pessetes..., doncs, no la podem acceptar.

A l'esmena 1211, vostè proposa una alta per reposició dels collectors de sanejament i posada en funcionament de les depuradores malmeses. Voldria dir-li que la Junta de Sanejament, en compliment d'un acord unànim del consell de direcció al qual he fet referència abans, de 17 d'octubre del 94, en aquests moments està procedint a les reparacions d'aquests collectors.

Pel que fa a l'esmena 1212, vostè proposa una alta de prolongació de collectors generals de Ripoll fins als polígons industrials de Móra d'en Bosch. Els polígons industrials s'han de procurar ells mateixos la seva pròpia evacuació i tractament d'aigües residuals, d'acord amb la normativa general urbanística del sòl. Aquesta no és una competència ni és una responsabilitat que es pugui imputar al Departament de Medi Ambient.

L'esmena 1213, també relativa a temes de collectors generals del barri de les Casetes i de les Planes, a la població de Planoles: recordar-li que l'estació depuradora de Planoles ja està construïda i que els collectors a què vostè es refereix, aquí hem tingut algun dubte, suposo que es refereix més a la xarxa de clavegueram que a collectors; aquesta és una actuació que, com li deia abans, és exclusivament municipal.

A l'esmena 1214 vostè proposa una alta a la recuperació dels rius Besòs i Llobregat: a mi el que m'ha sorprès és que digui «primera aportació»; estarem absolutament d'acord que el riu Besòs requereix moltes aportacions encara, dissortadament, i del riu Besòs també, però per favor no ens digui «la primera aportació». Des de l'any 85 la Junta de Sanejament està treballant en aquest tema, per bé que els resultats és obvi que no són espectaculars, en això sí que estem d'acord amb vostè. Si la creació d'aquesta nova partida es refereix a la recuperació de les lleres d'aquests rius, altra vegada li diria que no correspon tant a Medi Ambient com a Política Territorial.

I, per últim, a l'última esmena que fa referència a Sanejament vostè parla d'una alta a corporacions locals: nosaltres no ho podem acceptar, perquè el pressupost de la Junta de Sanejament, en l'estat previst en el projecte de llei, fou aprovat per unanimitat el 4 de novembre de 94 pel Consell de Direcció de la Junta de Sanejament, en el qual hi són presents tant els representants dels municipis, de l'Associació i de la Federació de Municipis com de les empreses, el Foment del Treball i la Pimec, i ells van estar d'acord en l'elaboració d'aquest pressupost; per tant, diríem que fóra una mica contradictori.

I, per acabar, fer esment, una per una, i també telegràficament a les esmenes referents a la Junta de Residus. A la 1219 vostè proposa una alta de 300 milions de pessetes per al programa per a reciclatge d'envasos i embalatge. El problema que hi veiem aquí és que l'ingrés s'ha de fer provinent de les multes i sancions. Aquí lamentem molt no estar-hi d'acord, senzillament no estem d'acord que les multes hagin d'anar per fer un programa específic de reciclatge.

L'esmena 1224: de les inversions destinades a ús general, vostè proposa una baixa de 200 milions per fer una alta al programa de reutilització i tractament d'olis usats. No creiem convenient aquesta modificació perquè el tractament d'olis usats, l'efectua una empresa concessionària de la Junta de Residus, concretament una empresa nomenada Cator, SA.

A l'esmena 1225 vostè proposen inversions destinades a ús general, donar una baixa de 200 milions de pessetes i una alta al programa de tractament de PCB i PCF. Les actuacions per al correcte tractament de PCB i PCF estan previstes dins el Projecte de llei de pressupostos, mitjançant la convocatòria per a la concessió de subvencions destinades al condicionament d'aquests productes, motiu pel qual també ens oposarem a aquesta esmena.

Pel que fa a la 1226, vostè demanen una alta de 1.000 milions de pessetes en restauració d'àrees degradades per descàrregues incontrolades: aquesta partida, per bé que estem d'acord amb la necessitat d'aquesta restauració d'àrees degradades, nosaltres en tenim previsió dins dels pressupostos, com una actuació a implementar mitjançant una convocatòria de subvenció.

L'esmena 1227 proposa també una alta de 400 milions de pessetes de recollida de matèria orgànica i foment d'adob orgànic. L'avantprojecte de pressupost presentat a la Junta de Residus inclou les dotacions pressupostàries necessàries per a la realització d'un programa de recollida selectiva de residus municipals, d'acord amb les previsions de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, a executar per l'Administració local.

L'esmena 1228 ens proposa una alta de 1.500 milions i escaig de pessetes a un programa de reducció i regulació de residus especials, d'acord amb la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora de residus, les actuacions de la Junta de Residus per a la reducció i valorització dels residus especials constitueixen un objectiu prioritari —amb això ja li hem manifestat abans que estàvem en absolut acord—, i quedaran recollides en l'actual pressupost, tant en les inversions pròpies de la Junta com en subvencions de capital, per recolzar actuacions que amb aquestes finalitats realitzen les corporacions locals i les empreses privades.

A l'esmena 1229 vostè proposa una alta de 1.000 milions de pessetes al Fons de gestió de residus: el Fons de gestió de residus s'ha de regir bàsicament per la Llei 6/1993, de 15 de juliol, i el desplegament que realitzi per a instrumentar el seu funcionament la Junta de Residus, que té consignats en el capítol 7 1.440 milions de pessetes —1.440 milions per a la cooperació econòmica entre la Generalitat i els ens locals.

A l'esmena 1223 –i vaig acabant, senyor president– vostè ens proposa una alta de 500 milions de pessetes a corporacions locals per a foment de deixalleries. Voldria recordar-li que en el capítol 7 està prevista la dotació suficient, amb 1.440 milions de pessetes, a la partida, concretament, 760.01, a corporacions locals i per al tema de deixalleries.

A l'esmena 1230 vostè proposa una alta de 400 milions de pessetes, a recollida selectiva. Dins del capítol 7 també està prevista una dotació, entenem nosaltres, suficient a corporacions locals, per fomentar la recollida selectiva per part de l'Administració local.

La penúltima esmena és la 1231, que ens proposa una alta de 1.000 milions de pessetes per a minimització i tractament en origen: les actuacions de minimització i de tractament en origen formen part de les necessitats bàsiques de la Llei 6/1993, reguladora de residus, aquestes actuacions es duen a terme a partir d'actuacions directes de la Junta o bé mitjançant transferències a empreses, ens locals o entitats sense ànim de lucre, i entenem que en aquest capítol les consignacions pensem que, dintre de la limitació dels recursos, són suficients.

I, per últim, a la darrera esmena vostè demana una alta en el tema de la rentadora de gasos, de 1.000 milions de pessetes, de la incineradora de la Mancomunitat del Camp de Tarragona. Per l'Ordre del 3 de novembre del 94, d'enguany, es va fer pública la convocatòria d'ajuts per a la implementació de sistemes de reciclatge de gasos i filtratge de fum de plantes incineradores de residus municipals. Per tant, no considerem necessària aquesta esmena.

Per tot plegat, i per bé que explicat molt telegràficament, espero que el senyor Madueño entengui que el nostre vot serà negatiu a tot aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Espadaler. Queden encara esmenes del Grup d'Esquerra Republicana. La primera, la 1181: el senyor Portabella té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Si no vaig errat crec que totes les esmenes que queden per defensar són del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i, per tant, les defensaré totes en aquesta intervenció, per bé que les aniré agrupant i diferenciant per direcció general, i deixaré per a una intervenció posterior el que fa referència a les entitats autònomes, és a dir, a les esmenes de Junta de Residus.

Bé, les esmenes 1181, 1182, 1183 i 1184, que recuperem d'abans i que afecten la Direcció General de Promoció i Educació Ambiental, van una mica en la línia general, però la veritat és que aquesta direcció general ens preocupa força. Ens preocupa força, primer, perquè és una direcció general on s'ha produït una davallada més substancial dels seus pressupostos, aproximadament 340 milions de pessetes. I d'altra banda, tenim coneixement per l'estudi dels pressupostos de l'any passat, del crèdit final –per entendre'ns–, que aquesta Direcció General no ha executat tot el pressupost que tenia destinat, la qual cosa ens porta a una situació d'una incongruència notòria: d'una banda, ens sembla erroni

que aquesta Direcció General davalli la seva quantitat econòmica, la seva disposició de diner; per altra banda, ens sembla més que preocupant que aquesta Direcció General, doncs, no executi tot el pressupost que se li disposa.

La Direcció General d'Educació Ambiental és més important del que sembla, i és més important del que sembla perquè és la que realment pot incidir sobre el canvi d'hàbits de la societat, que és el que més falta fa relacionat amb els temes ambientals. I no em refereixo només al canvi d'hàbits del ciutadà normal i corrent, sinó també dels ciutadans que tenen responsabilitats en l'Administració.

Nosaltres en aquesta, dintre aquesta Direcció General, per exemple en l'esmena 1181, demanem un increment, que pot semblar sorprenent, a «Reunions i conferències». Mirin, en el marc de l'educació ambiental, un dels sistemes que es pot utilitzar per difondre la informació ambiental és fer reunions i conferències, i no ens deixa de sobtar que hi hagi una davallada d'aproximadament 12 milions de pessetes justament en aquesta Direcció General, on estaria justificat que hi haguessin despeses fortes en reunions, en conferències, en publicitat, perquè és la seva funció. Per tant, hem demanat un increment d'aquesta denominació, d'aquest concepte.

Demanem també un increment de la producció i execució de programes d'educació ambiental perquè també tenen una davallada significativa, i –com no?– demanem també un increment dels ajuts a les corporacions locals i a les empreses públiques i als altres ens públics per fer educació ambiental, perquè l'educació ambiental, certament, és un dels conceptes més horitzontals que hi han i on la verticalitat funciona menys; és a dir, si vostès redueixen les partides a les corporacions locals per a ajut a educació ambiental i a les empreses públiques i als altres ens públics no sabem com faran l'educació ambiental, perquè si la fan des de la Direcció General, doncs, francament, arribarà molt menys a la gent, que és la finalitat màxima que té aquesta Direcció General, que si la poden descentralitzar, si la poden fer fer des d'altres corporacions, com poden ser les locals, encara que vostès no ho controlin, però segur que seria molt més efectiu.

També demanem un increment en els «Ajuts a universitats i altres ens públics», perquè aquestes –i ara entro en l'esmena 1190 i 1193– són unes institucions molt adequades per fer educació, educació de qualsevol tipus, especialment –des de la nostra òptica– educació ambiental, que és dintre de la Direcció General de què ara estem parlant.

Però vostès redueixen, en primer lloc, els «Ajuts a universitat i a altres ens públics» i després desapareix una partida que hi havia l'any passat a universitats, la partida que l'any passat anava amb el concepte 441.02. I suprimeixen aquestes partides i alhora en creen una de nova, que és extraordinàriament etèria, que diu «Despeses d'educació ambiental», que estic segur que el senyor Serratusell em donarà a conèixer, doncs, quina és la funció que li volen donar, i després incrementen molt substancialment una partida que es diu «Ajuts per a l'educació ambiental», que torna a ser una partida absolutament etèria. Per tant, nosaltres reivindicuem la partida que vostès tenien l'any passat a universitats

i que enguany ha desaparegut. També dintre d'aquesta Direcció General demanem que hi hagi un ajut, que hi hagin més ajuts per a la creació d'infraestructures i equipaments a corporacions locals i que aquests mateixos ajuts també siguin lliurats a institucions sense afany de lucre.

Dins de la Direcció General de Qualitat Ambiental també hi veiem, doncs, seriosos problemes. Aquesta Direcció General ha tingut darrerament seriosos problemes pel que fa a les anàlisis atmosfèriques i nosaltres hi plantejem dues esmenes: una per a increment dels ajuts a les corporacions locals per a l'adquisició d'instrument en la gestió i ambient atmosfèric i una altra per a la realització d'auditories mediambientals.

És clar, bàsicament el que fa aquesta Direcció General és fer auditories ambientals, i en els pressupostos d'enguany té una davallada de 60 milions de pessetes —no ho entenem—, i en segon lloc, el que fa és instal·lar instrumental per a la gestió de l'ambient atmosfèric, i també té una davallada. Aleshores vostès, amb aquestes davallades, el que estan fent és disminuir essencialment el que és la màxima finalitat d'aquesta Direcció General, i per aquest motiu nosaltres demanem que s'incrementin aquestes partides. I deia abans que enguany, a més a més, hem tingut seriosos problemes amb la gestió de l'instrumental que hi ha instal·lat, i a més a més de ser insuficient el que hi ha, a més a més, també amb seriosos problemes. Per tant, creiem que s'han de reforçar aquestes dues partides.

En relació amb la Direcció General de Patrimoni Natural, que és la que davalla menys dintre del Departament de Medi Ambient, nosaltres fem diversos canvis de partides, també; insistim una altra vegada en la necessitat que s'ajudi les empreses públiques i altres ens públics, les famílies i institucions sense finalitat de lucre, i fem també una aportació d'un milió de pessetes als estudis del Consell de Protecció de la Natura.

Veuran, l'any passat aquest mateix diputat que els parla va fer una esmena per incrementar amb 1 milió de pessetes el pressupost, que surt reflectit en els pressupostos, dels estudis del Consell de Protecció de la Natura. Recordo que l'argumentació per no acceptar l'esmena va ser: «Miri, això està prefixat», i és el que hi havia —em sembla que era l'any passat; podria equivocar-me—, 1 milió de pessetes: «Miri, això és el que hi ha.» Jo vaig argumentar que era una quantitat molt minsa per a un consell que reuneix persones de molta vàlua intel·lectual i tècnica. Bé, l'argumentació que em van donar l'any passat enguany no serveix, perquè l'han incrementat amb mig milió de pessetes. Nosaltres, per tant, hem pogut observar que no era inamovible, aquesta partida, i, per tant, demanem una altra vegada que s'incrementi perquè francament ens continua semblant insuficient aquesta quantitat que vostès destinen als estudis del Consell de Protecció de la Natura.

D'altra banda, també demanem un increment en el condicionament i sanejament dels espais de la Garrotxa. L'espai de la Garrotxa no és l'únic espai que depèn del Departament de Medi Ambient, però podríem dir que és gairebé l'únic i, a

més a més, és un espai paradigmàtic dintre de tots els espais protegits: 17 milionets per al condicionament i sanejament de l'espai de la Garrotxa ens semblen insuficients, i ens sembla insuficient, també, la quantitat de diners que nosaltres volem que s'hi afegeixin, que són 3 milions; però, és que clar, aquí tornem a estar una mica en el que jo els argumentava al principi de la meua intervenció d'aquest Departament: és que no sabem d'on treure els diners, perquè, realment, els pressupostos del Departament de Medi Ambient en el que fa referència a les seves direccions generals són molt minsos. Llavors, hem fet aquesta aportació com a queixa simbòlica. Ja sabem que no solucionaran els problemes de la Garrotxa, aquests 3 milions, però com a queixa simbòlica pels pocs diners que vostès destinen a aquest espai. Demanem també un increment en les «Inversions en béns d'educació mediambiental», que té una davallada, per a nosaltres notòria, de 37 milions de pessetes.

La Direcció General del Medi Físic, bé, és una direcció general que espero que quan acabi el termini de quatre anys de diputat que actualment estic complint pugui saber per a què serveix. O sigui, aquesta Direcció General de Medi Físic és la cosa més espectacularment etèria que hi ha en tots els departaments de la Generalitat de Catalunya. No és que no surti que ha de fer coses, perquè ja surt i es poden llegir les memòries, però vostè podrà observar dintre dels pressupostos que el que fa referència a aquesta Direcció General amb prou feines té una plana, i té una plana de la qual només hi ha una cosa que pot semblar substancial, que és la cartografia ambiental. I a que no saben quina és la partida que baixa d'aquesta Direcció General de Medi Físic? Doncs la cartografia ambiental, que baixa en 31 milions de pessetes, i nosaltres demanem que s'hi incorporin 20 milions de pessetes.

De fet baixa tot, perquè ja dic que totes les direccions generals estan davallant dintre del Departament de Medi Ambient, però si vostès observen el que són els pressupostos de Medi Físic surten «Lloguers», «Material d'oficina», «Altres subministraments», «Adquisició de material no inventariable en els laboratoris», «Inversions en edificis i altres construccions», «Adequació en maquinària, instal·lacions i utillatge», «Adquisició de vehicles», «Adquisició de mobiliari i estris...» Em volen dir per a què serveix... —és que he llegit totes les partides, a excepció d'«Adquisició de material per a la xarxa informàtica» i «Cartografia ambiental»—, em volen dir per a què serveix aquesta Direcció General? Perquè, francament, és per a nosaltres una incògnita, per bé que ens ocupem molt d'aquest Departament.

Donaria per acabades les esmenes a defensar, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Portabella. És que hi ha algun torn en contra? (*Pausa.*) Sí, el senyor Serratusell.

El Sr. SERRATUSELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la sistemàtica emprada pel diputat senyor Portabella, que penso que és molt més clarificadora quant al conjunt del debat el fet de poder anar dedicant una mica els

capítols direcció general per direcció general, i penso que sempre ho fa més entenedor; jo li agraeixo que almenys ell hagi fet aquesta agrupació.

Començaré una mica seguint, per tant, el mateix mètode, amb la Direcció General de Promoció i Educació Ambiental, que, com ell bé deia, la part més important d'aquesta Direcció General –tal com el seu nom indica– és això, és a dir, és de promoure l'educació en un camp tan important i tan ampli com és el tema mediambiental.

Jo, per no anar esmena per esmena, senyor president, el que faria seria agrupar algunes d'aquestes en la resposta, atès que moltes vegades tenen, algunes d'aquestes esmenes, significats parells quant a les altes o quant a les baixes i, per tant, intentaré en el possible fer alguna agrupació en la meua resposta.

No ho puc fer en la primera, en la 1181, que es sorprenia el diputat d'Esquerra Republicana..., dic «sorprenia» quan ell deia que no..., és a dir, més que «sorprenia» ell deia «podria semblar sorprenent» el fet que nosaltres proposem un increment de la partida de «Reunions i conferències». I jo dic, bé, d'alguna manera el fet que aquesta partida hagi registrat una davallada només té una raó: no és que deixin de ser interessants per al Departament les realització de reunions i conferències, perquè jo estic d'acord amb el diputat senyor Portabella que una de les maneres importants amb què es fa educació i promoció ambiental és a través de reunions i conferències, el que passa és que totes les previstes estan externament al Departament, al mateix Departament –em refereixo físicament– estan pressupostades, i d'altres en l'actualitat es permet en aquest cas utilitzar la sala d'actes del Departament, que té habilitada al respecte, la qual cosa provoca que d'alguna manera es pugui estalviar en aquest concepte.

Sí que agruparé la 1192..., perdó 1182, 1183 i 1184, quant a resposta, bàsicament perquè fa referència a la baixa en la mateixa partida, que és la partida de comunicacions. Bé, en aquest tema de comunicacions crec que el meu company, senyor Espadaler, ho ha dit abans –jo ho voldria refermar una vegada més–, que en aquest concepte no tan sols s'atenen les despeses telefòniques, sinó les de comunicació informàtica amb les delegacions territorials i altres bases de dades internacionals. Aquest és un tema molt important per tenir d'alguna manera el Departament al dia, preparat per poder fer la seva escomesa, i, per tant, aquestes baixes proposades es fan molt difícils d'alguna manera d'acceptar. Aquest és el motiu fonamental pel qual aquestes tres esmenes no els les podem acceptar.

La 1190, que fa referència a un tema que ell em preguntava: «Què hi ha dins del concepte de despeses d'educació ambiental nou aquest any?», i que permet també agrupar la 1191, que demana la baixa al mateix concepte, la 1192 i la 1193, que demana, diguem, la baixa al mateix concepte, aquí sí que caldria doncs, potser, aclarir aquest concepte d'educació ambiental.

Miri, aquí s'ha optat, al Departament, per portar tota una sèrie de campanyes d'educació a nivell comarcal i s'ha des-

tinat aquesta partida a cobrir les despeses d'un ambibús o un bus especial amb monitoratge, nou material i campanyes *in situ* –ho repeteixo– per totes les comarques catalanes.

Aquesta és, fonamentalment, la partida que pretén cobrir aquestes despeses d'educació ambiental, descentralitzant-les, portant-les molt a nivell comarcal, i, per tant, aquest és un programa que es considera important i no podem, per tant, acceptar les rebaixes que se'ns proposen en aquestes altres partides.

Algunes a les quals vostè es referia també ens semblen insuficients. Hem de dir, una vegada més, això tan recurrent però tan cert que dins les limitacions pressupostàries s'hi fan les aportacions que s'hi poden fer, encara que també a nosaltres ens agradaria que fossin més; concretament, quan vostè parla de dotar, a la 1191, incrementar ajuts per a la creació d'infraestructures i equipaments, bé, n'hi han, d'alguna manera, a la Direcció General, entre el capítol 4 i el capítol 7, per a corporacions locals, ja hi han unes dotacions que no són suficients, però hi són, i d'alguna manera, ho repeteixo, el que ens impedeix donar suport a les seves esmenes és bàsicament el motiu de la baixa que ens proposa.

Fins aquí el que faria referència a les esmenes presentades a la Direcció General d'Educació Ambiental, que, per tant, no les podem votar afirmativament.

Entraríem a les de la Direcció General de Qualitat Ambiental. Aquí vostès han presentat dues esmenes, una que fa referència, una vegada més, a donar de baixa conceptes com premsa, revistes, llibres i altres publicacions per donar d'alta ajuts a corporacions locals. Però, bé, com ja hem dit també –crec que ho he comentat abans en un altre apartat de la Secretaria General–, no podem admetre la baixa atès que des d'aquesta Direcció General es preveu l'edició de diferents publicacions de caràcter tècnic i d'informació de l'etiqueta ecològica i del distintiu de qualitat ambiental, que fan impossible poder donar de baixa la partida que vostès ens demanen.

Per altra banda, la partida que es demana incrementar, encara que a vegades sembli mentida el que està passant és que per aquest concepte al llarg dels anys s'han anat cobrint les necessitats dels ens locals i les peticions han anat minvant, i això és una realitat que el Departament, d'alguna manera, i en aquest cas la Direcció General pot demostrar. Per tant, el que no tindria tampoc sentit seria una major dotació quan, segons ens informa el Departament, les sollicituds han minvat en aquest aspecte.

Referència a la 1198: aquí destacar, encara que crec que no té importància, atès que penso que es veu clarament on hi ha una errada que fa referència a dotar, concretament, per a la «Realització d'*auditoris* mediambientals»; he observat aquesta errada, que és una errada senzilla i que forma part de la mateixa presentació de l'esmena (*remor de veus*), està també recollida en el *Diari de Sessions* i simplement fer-ho observar, atès que amb el que costa ja fer els *auditoris* per a la seva funció normal si, a més, els haguéssim d'utilitzar com a *auditoris* mediambientals ens seria encara molt més costós... Bé, està molt clar que es parla d'*auditories* me-

diambientals, i l'illustre diputat d'Esquerra Republicana es preguntava o demanava quin era el motiu pel qual es dotava amb menys quantitat de la necessària la realització d'aquestes auditories, i per tant ell proposava l'increment.

Bé, aquí hi ha una prioritització, és a dir, el Departament ha prioritzat la realització de l'inventari d'activitats classificades com a eina bàsica d'informació per a la implementació de mesures preventives.

Quant a la realització d'auditories mediambientals, la quantitat que s'ha pressupostat es considera suficient, d'acord amb l'experiència dels anys anteriors, i aquí ho torno a remarcar una vegada més en funció de les sollicituds que el mateix Departament acredita o pot acreditar que té.

Amb això donaria per acabada també aquesta Direcció General, entrant a la Direcció General de Patrimoni Natural, on també hi ha tot un conjunt d'esmenes. També intentaré fer alguna agrupació. Per exemple, la 1199 i la 1200, que demanen la baixa al mateix concepte, concretament la baixa a la partida de «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions».

En aquest cas, i molt concretament en aquesta Direcció General, dir que dins d'aquest apartat s'incorpora un factor important, que és la provisió de materials en el Centre de Documentació de Can Jordà, a la zona volcànica de la Garrotxa, i també l'edició de materials tècnics i divulgatius, publicació del PEIN, materials del parc natural de la zona volcànica, etcètera, tot això previst en el programa de publicacions del Departament de Medi Ambient. Per tant, no podem, una vegada més, acceptar la baixa, atès que es consideren absolutament necessàries aquestes publicacions que abans he esmentat, i per tant aquestes dues esmenes no les podríem admetre.

La 1201, la 1202, que fan referència a donar de baixa «Publicitat i propaganda», encara que per la partida d'1 milió de pessetes... Les he de comentar per separat, perquè abans l'illustre diputat ha fet una reflexió molt concreta al Consell de Protecció de la Natura per al qual ell proposa aquesta alta, i deia: «No em poden dir el que em deien l'any passat»; bé, l'any passat jo no vaig contestar la seva esmena, va ser el meu company, l'illustre diputat senyor Espadaler. Jo, en aquest cas, el que li puc dir és que el Consell de Protecció de la Natura, com vostè bé ha dit, òrgan format per experts, és un òrgan que té per objecte ser un òrgan consultiu, no té com a funció la realització d'estudis, sinó l'emissió d'informes i dictàmens.

Per tant, en el cas que per a la realització d'aquestes tasques fos necessari l'encàrrec d'algun treball complementari, ja existeix una previsió específica en una altra partida, la 22.04.227.09, de 66 milions de pessetes, la qual experimenta un increment en aquest Projecte de llei en relació amb l'any passat.

És aquesta l'explicació per la qual no li podem acceptar aquesta dotació, aquesta alta al Consell de Protecció de la Natura, que li donem la mateixa importància que vostè li dóna, realment, per la qualitat professional de les persones que la formen.

Finalment, crec que em queda parlar de la 1202 i la 1203 dins de la mateixa Direcció General. Tampoc les podem acceptar. Bé ha dit vostè abans que amb 3 milions de pessetes no arreglaríem el problema de l'espai de la Garrotxa, és evident, segurament, segur, amb la quantitat pressupostada tampoc, però és que dins de la baixa que vostè ens proposa de «Reunions i conferències» precisament aquí tenen d'alguna manera la voluntat, aquestes conferències i sessions informatives, de ser sessions informatives i de debat i que constitueixen un instrument important d'educació ambiental i de sensibilització dels habitants de la zona, a l'entendre de la Direcció General, i per tant tampoc es considera preceptiu o bo, diguem, donar aquesta baixa.

I, finalment, pel que fa referència a la 1203, finalment a aquest capítol —i estem ja acabant, senyor president—, el concepte de què es demana la baixa és «Altres despeses diverses» per incrementar o suplementar les «Inversions en béns d'actuació mediambiental». La baixa que es demana no la podem acceptar, perquè la partida alludida té com a objecte les despeses de contractació dels serveis de recepció de visitants i de guies del parc natural de la zona volcànica, els quals són absolutament necessaris per a la canalització del flux de visitants i l'atenció de les demandes d'informació i guiatge. Per tant, no podem tampoc acceptar-li aquesta esmena.

I, finalment, dins la Direcció General de Medi Físic, bé, vostè ha fet una referència als objectius i, d'alguna manera, a quina era la funció d'aquesta Direcció General. Jo anava a fer-ho, però crec que seria inútil. D'alguna manera vostè mateix ho ha dit; remetre'm a les memòries del mateix Departament, on els objectius i les funcions d'aquesta Direcció General queden explicats, però en tot cas els estalvio a les senyores i als senyors diputats de fer-ho.

Sí que m'he de referir a l'esmena presentada, concretament la 1204, en la qual es demana una alta per complementar la partida de «Cartografia ambiental» i una baixa en la d'«Adquisició de maquinària, instal·lacions i utilitatge». Bé, no li podem tampoc acceptar l'esmena, la baixa que se'ns proposa..., la partida que es proposa donar de baixa no s'accepta perquè la dotació prevista és la necessària per a l'adquisició d'aparells del Departament. I a l'alta, en el concepte de «Cartografia ambiental» s'entén des del Departament que el crèdit proposat de 22 milions de pessetes és suficient. A més que des de la creació del Departament de Medi Ambient s'ha dotat de cartografia ambiental la seu central i les seves delegacions. Es disposa també d'un sistema informatitzat GIS, que nodreix el Departament de Medi Ambient en la cartografia ambiental.

És per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, senyor diputat d'Esquerra Republicana, senyor president, que no podem acceptar les esmenes presentades.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Serratusell. Resten encara les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya a la Junta de Residus, a part de les de totalitat, les que comencen per la 1220, si no m'equivoco, i són les darreres: senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Efectivament, senyor president. L'esmena a la totalitat la mantenim per al Ple, i en relació amb les esmenes a les partides, bé, nosaltres hem fet esmenes a la Junta de Residus perquè, sens dubte, la Junta de Residus, igual que fa uns anys la Junta de Sanejament, entre l'any passat, aquest i suposo, probablement també, en els propers anys, fa un salt qualitatiu en la seva intervenció sobre el territori.

Fruit de l'aprovació de la Llei de residus, que es va produir l'any passat, una de les línies serioses de treball que es produirà serà el tractament de residus. I aleshores nosaltres ens ho hem mirat amb bastant cura; hi havia partides molt cridaneres, que quasi demanaven que hi féssim esmenes, però ens ha semblat que, dintre del possible, està bastant repartit, a excepció de les esmenes que hem presentat.

Les esmenes 1220 i 1222, les presentem perquè creiem que amb l'increment d'aquests diners a «Famílies i institucions sense finalitat de lucre» incrementàrem i afavoriríem que el teixit associatiu ambientalista pogués desenvolupar la important tasca en educació ambiental per a la recollida selectiva, l'enfortiment dels circuits de recollida selectiva, i poder donar una empenta al bon inici del funcionament de les deixalleries, que es preveu en la Llei 6/93.

Les esmenes 1221 i 1223 també fan referència a la necessitat d'incorporar un increment de diners «A corporacions locals», i ho fan des de la intenció i el convenciment que destinar als municipis de menys de cinc mil habitants, o a les seves associacions de municipis, o als seus consells comarcals, permetria aconseguir una correcta recollida selectiva i un compostatge en aquests municipis.

I, per últim, en la 1232, fem aquest increment «A empreses» perquè creiem que els programes de minimització, reducció i valorització en les petites empreses o a altres entitats sense finalitat de lucre i la reducció i la minimització i valorització de residus venals es veurien afavorides amb aquesta esmena.

Moltes gràcies i dono per acabada la meva intervenció.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Portabella. Hi ha un torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Serratusell.

El Sr. SERRATUSSELL: Gràcies, senyor president. En aquest cas, en les esmenes a què s'ha referit l'illustre diputat senyor Portabella, a la Junta de Residus, anunciar que algunes d'elles les votarem en contra *(remor de veus)*, però, per altra banda, abans hem acordat una transaccional... *(Pausa.)* Deia, senyor president, que abans hem acordat una transaccional, i per tant caldrà tenir en compte això a l'hora de votar; ara els la faré arribar, senyor president. El text de la transaccional concretament estaria referit a les 1223 i 1232, d'Esquerra Republicana, que transaccionàrem amb el paper que tot seguit li faig arribar. Per tant, aquestes dues, jo el que demanaria seria que fossin retirades —i espero que en acabar la meva intervenció ho pugui ratificar l'illustre diputat senyor Portabella— les dues en benefici de la transaccional.

Per altra banda, a les altres esmenes proposades, concretament les 1220, 1221 i 1222, les tres que resten a la Junta de Residus, no hi podem donar suport per entendre que

d'alguna manera no s'adeqüen a la finalitat del mateix pressupost que la Junta té presentat.

Molt concretament, em referiré a la 1221, quant a la baixa que es proposa de «Despeses de manteniment de l'immobilitzat material» per dotar «A corporacions locals». Una vegada més dir que aquestes despeses de manteniment d'immobilitzat material són les absolutament necessàries, sí que ens agradaria poder dotar de més capital els ens locals, malgrat tot hi ha una previsió gens menyspreable, una previsió pressupostària de 1.440 milions per a corporacions locals, que s'entén que és una dotació important.

El mateix pel que fa referència a la 1222, per acabar; és a dir, la baixa proposada a «Serveis de professionals independents» per anar a «Famílies i institucions sense afany de lucre» tampoc la podem acceptar, perquè l'experiència demostra que aquestes contractacions de professionals independents són moltes vegades necessàries i, malgrat que ens agradaria poder tenir una partida més àmplia en les institucions i famílies sense finalitat de lucre, ja hi ha una consignació en el mateix capítol 4 de 106 milions de pessetes, que és la que hi pot haver en funció de l'estructura general del Pressupost.

Res més, senyor president, acabar tot demanant i esperant que el senyor Portabella pugui ratificar el que li he dit quant a la retirada de les esmenes 1223 i 1232, en benefici de la transacció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Serratusell. El senyor secretari llegirà la proposta d'esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI: Sí, senyor president, es tracta d'acceptar una esmena transaccional entre les esmenes 1223 i 1232, del Grup d'Esquerra Republicana, consistent en una baixa a la secció 22, servei 82, concepte o denominació «Compra d'accions a empreses privades» per 200 milions de pessetes, i dues altes, una a la secció 22, servei 82, que són transferències a corporacions locals, per 100 milions de pessetes, i 100 milions més per a transferències a famílies i institucions sense ànim de lucre, secció 22, servei 82.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. El senyor Portabella accepta aquestes transaccions?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president, acceptem aquesta transacció; pensem que reuneix tots els elements necessaris perquè l'acceptem i que respecta l'esperit i, en bona part, la lletra de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Portabella.

Per tant, les 1223 i 1232 queden retirades en benefici del text transaccional que s'ha llegit i que en aquest moment se sotmetrà a votació.

Vots a favor d'aquesta transacció?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat dels presents, s'aprova aquesta esmena transaccional.

Ara podríem votar la resta d'esmenes del Departament de Medi Ambient, compreses entre els números 1175 i 1234,

llevat de les que fa un moment s'han retirat a benefici de la transacció.

Vots a favor del conjunt d'esmenes esmentat?

Vots en contra?

Abstencions?

3 a favor, 12 en contra: no prospera aquest conjunt d'esmenes relatives a Medi Ambient, compreses entre els números 1175 i 1234.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 1235 (G. P. d'Iniciativa per Catalunya), a Despeses diversos departaments, i 1236 (G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya), al Consell Consultiu.

El Sr. PRESIDENT: I ara hem acabat ja el gruix fort de la feina, i ens queden només algunes votacions que tenim aparcades. Sobre el tema del 0,7%, que són les esmenes 462, del Grup Socialista; 467 i 552, d'Iniciativa, i 468 d'Esquerra Republicana de Catalunya hi ha alguna informació de darre-hora, senyor Codina?

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor president, efectivament, el compromís del Grup ha estat, va estar des d'ahir que esgotéssim el termini mentre durés la Comissió per intentar arribar a un acord, que s'està elaborant encara en aquest moment. Puc anunciar que la voluntat del Grup i també —per què no dir-ho?— del Govern és d'anar incrementant o incrementar, a través de l'articulat de la Llei, doncs, una partida que possiblement pugui donar satisfacció a les pretensions que teníem tots els grups parlamentaris, no només d'una forma directa sinó, possiblement també, amb increments d'alguns dels departaments com Presidència, Sanitat, Indústria, fins i tot, i que estem absolutament esperançats que es pugui arribar a aquest acord d'aquí fins al dia del Ple, com li deia, en l'apartat de l'articulat de la Llei.

Per tant, entenc que en aquest moment no hi deu haver altra solució que la de votar les esmenes que estaven aparcades en aquest sentit; nosaltres les haurem de votar en contra —ja ho anuncio— però amb aquesta informació que acabo de portar en nom del Grup esperem i estem convençuts que d'aquí al Ple trobarem la solució final que satisfarà els interessos no només dels grups sinó de la societat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina, per aquesta informació.

Per tant, en aquest moment, al que hem de procedir és a fer la votació sobre aquestes esmenes. Ho repeteixo: 462,

del Grup Socialista; 467 i 552, d'Iniciativa per Catalunya, i 468, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

4 vots a favor, 12 en contra: no prosperen aquestes esmenes.

Ara procedeix fer una votació sobre l'estat d'ingressos i l'estat de despeses, tal com ha quedat com a conseqüència dels debats tinguts a la Comissió.

Per tant, vots a favor d'aquest estat d'ingressos i estat de despeses? Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

12 a favor, 4 abstencions... *(Pausa.)* Perdó, hi ha algun dubte sobre aquesta votació. La interpretació de la presidència era que eren 12 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions: s'aproven els estats d'ingressos i despeses.

(Pausa.)

Ara una observació: el termini de reserva d'esmenes per a defensar al Ple. Aquesta tarda la Mesa ha acordat que si acabàvem els treballs avui dimarts, el termini de reserva d'esmenes fos fins demà, dimecres, dia 14 de desembre, a les 14 hores. Fins a les 14 hores hi ha temps, ara bé, els serveis del Parlament els agrairan que amb la màxima urgència possible presentin els escrits que calgui de reserva d'esmenes.

També els vull fer avinent que des de la Mesa de la Comissió s'ha comunicat a tots els grups que, d'acord amb les notes que s'havien fet d'esmenes acceptades i tal, se'ls ha donat una relació detallada de les esmenes que a criteri de la Mesa es poden mantenir per al Ple. Cada grup té aquestes esmenes, relació detallada d'aquestes esmenes que es poden mantenir.

I amb això només resta a aquesta Mesa de donar les gràcies a tots els senyors diputats i les senyores diputades per la col·laboració que han mostrat en tot moment per al bon desenvolupament dels debats d'aquesta elaboració del Dictamen per als pressupostos de 1995.

També, aquest agraïment, cal fer-lo extensiu a tot el personal del Parlament: el senyor lletrat i tota la gent que vos-tès, els senyors administratius i tota la gent que hi col·labora i que molts cops els senyors diputats i les senyores diputades no veuen.

A tots plegats, moltes gràcies.

I no havent-hi més qüestions, s'aixeca la sessió.

(Són les set de la tarda.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàgs.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequés, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ Edició impresa
☐ Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- Per gir postal.
- Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.
- Per xec registrat.
- En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

**BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐ ☐
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐ ☐
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ ☐ ☐

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

